

हामी येशूमा विश्वास विश्वास

पाठ दुई

ख्रीष्ट

Manuscript

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

थर्ड मिलिनियम सेवाकार्ड © २०१२ द्वारा

सबै अधिकार सुरक्षित । समीक्षा, टिप्पणी, वा छात्रवृत्ति प्रयोजनको लागि छोटो उद्धरण बाहेक प्रकाशकको लिखित अनुमति बिना यस प्रकाशनको कुनै पनि अंश कुनै पनि प्रकार वा लाभका लागि पुनःउत्पादित गर्न सकिदैन । थर्ड मिलिनियम सेवाकार्ड, Inc., 316 Live Oaks Blvd., ब्लामिड, क्यासलबेरी, फ्लोरिडा ३२७०७ ।

पवित्र बाइबलबाट उद्धृत गरिएको सबै खण्डहरू, NEW INTERNATIONAL VERSION. Copyright © 1973, 1978, 1984, 2011 अन्तरराष्ट्रिय बाइबल समुदाय, जोन्डरभान बाइबल प्रकाशनको अनुमतिद्वारा प्रयोग गरिएको छ।

थर्ड मिलिनियम सेवाकार्ड बारे

सन् १९९७ मा स्थापित, एक मुनाफामा विकेन्द्रित इभान्जलिकल इसाई सेवा प्रदान गर्न समर्पित छ :

बाइबलिय शिक्षा, संसारको लागि, सितैमा

हाम्रो लक्ष्य भनेको संसारभरका सयौं हजारौं पाष्टर र इसाई सेवकहरू जसलाई सेवाकार्डको लागि पर्याप्त तालिमको आवश्यक छ उहाँहरूलाई निःशुल्क ख्रीष्टियन शिक्षा प्रदान गर्नु हो। अंग्रेजी, अरबी, मन्डारिन रूसी र स्पेनिश भाषामा अतुलनीय मल्टिमिडिया सेमिनारी पाठ्यक्रम उत्पादन र वितरण गरेर हामी यो लक्ष्य पुरा गर्दछौं । हाम्रो पाठ्यक्रम हाम्रो सेवकहरूको साझेदार मार्फत एक दर्जन भन्दा बढी अन्य भाषाहरूमा अनुवाद भईरहेको छ । पाठ्यक्रममा ग्राफिक संचालित भिडियो, मुद्रित निर्देशन, र ईन्टरनेट संसाधनहरू हुन्छन् । यो स्कुलहरू, समुहहरू, र व्यक्तिगत, सबै अनलाईन र शिक्षा समुदायहरूमा प्रयोग गर्न ढाँचा दिईएको हो।

धेरै वर्षमा, हामीले उत्कृष्ट सामाग्री र गुणस्तरको पुरस्कार-बिजेता मल्टिमिडिया पाठहरू उत्पादन गर्ने अत्याधिक लागत प्रभावकारी विधि विकसित गरेका छौं। हाम्रा लेखकहरू र सम्पादकहरू ईश्वरशास्त्री-प्रशिक्षित शिक्षा शिक्षकहरू हुनुहुन्छ, हाम्रा अनुवादकहरू उहाँहरूको स्थानीय भाषाहरूका ईश्वरशास्त्री-प्रशिक्षित भाषीहरू हुनुहुन्छ, र हाम्रो पाठमा विश्वभरि सयौं प्रतिष्ठित सेमिनारी प्रध्यापकहरू र पाष्टरहरूको अन्तरदृष्टि समावेश रहेको छ। थप रूपमा, हाम्रा ग्राफिक ढाँचाहरू, चित्रकारहरू, र उत्पादकहरूले अत्याधुनिक उपकरणहरू र प्रविधिहरूको प्रयोग गरेर उच्चतम उत्पादन मानकहरूको पालन गर्दछन्।

हाम्रो वितरण लक्ष्यहरू प्राप्त गर्न, थर्डमिलले मण्डली, सेमिनार, बाइबल स्कुल, मिसेनरी, ख्रीष्टियान ब्रोडकास्टहरू र उपग्रह टेलिभिजन प्रदायहरू, र अन्य संगठनहरूसँग रणनीतिक साझेदारी बनाए। यी सम्बन्धहरूले आदिवासी सेवकहरू, पाष्टरहरू, र माध्यमिक विद्यार्थीहरूलाई अनगिन्ती भिडियो पाठहरूको वितरणको परिणाम दिईसकेका छन्। हाम्रो वेबसाईहरूले वितरणको अवसरको रूपमा पनि काम गर्दछन् र तपाईंको पाठहरू कसरी सुरु गर्ने भन्नेबारे सामग्री सहित हाम्रो पाठ पुरक गर्न थप सामाग्रीहरू प्रदान गर्दछ।

थर्ड मिलिनियम सेवाकार्ड आईआएस ५०१ (सी) (१) कर्पोरेशनको रूपमा मान्यता दिएको छ। हामी मण्डलीहरू, जग, व्यवसाय, र व्यक्तिको उदार, कर-कटौती जस्ता योग्य योगदानहरूमा निर्भर गर्दछौं।

हाम्रो सेवाकाईको बारेमा थप जानकारीको लागि, र तपाईं कसरी संलग्न हुन सक्नुहुन्छ सिक्नको लागि, कृपया www.thirdmill.org मा खोज्नुहोस्।

विषयसूचीहरू

परिचय..... १

जन्म र तयारी..... २

देहाधारी ३

कन्या कुमारी द्वारा जन्म ३

दाउदको उत्तराधिकारी ६

त्रिएक व्यक्तिहरूसंगको सम्बन्ध ७

बप्तिष्मा..... ११

ख्रीष्टको रूपमा पुष्टि ११

ख्रीष्टको पदमा अभिषेक ११

धार्मिकता पुरा गर्नुभयो १२

परीक्षा..... १२

आज्ञाकारीता १४

सहानुभुति १४

अद्भुत क्षमता..... १५

सार्वजनिक सेवकाई..... १६

सुसमाचार १७

राज्य १८

पश्चाताप..... १९

शक्ति..... १९

पहिचानको सुनिश्चितता २१

सफलताको सुनिश्चितता..... २२

पुष्टि..... २३

प्रेरितिय स्वीकार २३

रूप परिवर्तन..... २५

दुःख र मृत्यु..... २६

विजयको प्रवेश २८

प्रभु भोज २९

प्रायश्चित ३०

नया करार ३१

क्रुसिकरण ३१

दोषारोपण	३२
न्याय	३३
माथि उठाउनु	३५
पुनरुत्थान	३५
उद्धारको योजना	३६
मुक्तिको आशिष	३६
स्वर्गारोहण	३७
प्रेरितिय अधिकार	३८
उहाँको राजगद्दी	३९
सत्र	४०
वचन र आत्मा	४१
अन्तर्विन्ति	४२
शासन	४३
आगमन	४४
न्याय	४४
नविकरण	४५
निष्कर्ष	४७

परिचय

आज विश्वको धेरैजसो भागमा, मानिसहरूको कम्तिमा दुई नामहरू हुन्छन्। उदाहरणको लागि, ती दुबै पारिवारिक नाम हुन सक्छ जसले उनीहरूलाई विशेष समुहको भागको रूपमा पहिचान गर्दछ, र दिइएको नामले तिनीहरूलाई व्यक्तिगतको रूपमा पहिचान गर्दछ। त्यसकारण, जब हामी बालबच्चाहरूलाई येशू ख्रीष्टको बारेमा सिकाउँछौं, तिनीहरूले प्राय “येशू” उहाँको दिइएको नाम हो र “ख्रीष्ट” उहाँको परिवारको नाम हो भनेर मान्दछन्। वास्तवमा, कहिलेकाँहि वयस्कहरूको पनि यो गलत धारणा हुन्छ। तर हामी आश्चर्यजनक हुनु हुदैन। आखिर, बाइबलले कहिलेकाँहि “ख्रीष्ट” भन्ने शब्द येशूको नामको रूपमा प्रयोग गर्दछ। तर वास्तविकतामा, “ख्रीष्ट” शब्द एक शीर्षक हो जसले परमेश्वरको राज्यमा येशूको सेवा र सम्मानको पहिचान गर्दछ।

हामी येशूमा विश्वास गर्छौं भन्ने यो श्रृङ्खलाको दोस्रो पाठ हो। र हामीले यसलाई “ख्रीष्ट” भनेर शीर्षक राखेका छौं। यस पाठमा हाम्रो रणनीति भनेको येशूको जीवनका घटनाहरू र चरित्रहरूमा केन्द्रित हुनु हो जुन उहाँलाई ख्रीष्ट हुनुको अर्थ के हो भनेर वर्णन गर्न मद्दत गर्दछ।

सामान्यतया “ख्रीष्ट” शब्दको अर्थ अभिषिक्त जन हो। नयाँ करारमा ग्रीक शब्द *ख्रीष्टोस्* भनेर अनुवाद गरिएको छ, जुन पुरानो नियमको हिब्रू शब्द *मशिआक* वा *मसिह* भनेर अनुवाद गरिएको छ।

बाइबल भित्र “ख्रीष्ट” वा “अभिषिक्त जन” भन्ने ख्रीष्टलाई मात्र शब्द प्रयोग नगरिएको कारण धेरै मानिसहरू चकित हुँदछन्। पुरानो नियममा यो वास्तवमै एकदम साधारण शब्द हो, जो तेलद्वारा अभिषेक गरिएको परमेश्वरको विशेष सेवकहरूको रूपमा चिन्ह लगाइएको मानिसहरूलाई संकेत गर्दछ। पुरानो नियमको इतिहासको केही चरणहरूमा, सबै भविष्यवक्ताहरू, पुजाहारीहरू र राजाहरूलाई सामान्य अर्थमा, “अभिषिक्त जनहरू” भन्न सकिन्छ।

उदाहरणको लागि, पुरानो नियममा “मसिह” वा “ख्रीष्ट” भन्ने शब्दको महत्वपूर्ण अर्थले दाऊद र तिनका सन्तानलाई उल्लेख गर्दछ जसले इस्राएल र यहुदामा राजाको रूपमा सेवा गरे। हामी यसलाई २ इतिहास ६:४२; भजनसंग्रह ८९:३८-३९, साथै पद ५१; र भजनसंग्रह १३२: १०, १७ जस्ता ठाउँहरूमा देख्दछौं।

तर पुरानो नियमका केही अंशहरूले पनि भविष्यमा एकदमै विशेष अभिषिक्त जन

आउने आशालाई जगाउँदछ। उहाँले यी सबै भूमिकाहरु अद्वितीय तरिकामा एकत्र गर्नु हुनेछ, र संसारमा परमेश्वरको बचाउने सबै उद्देश्यहरुलाई पूरा गर्नुहुनेछ। र उहाँ यहुदीहरु माझ मसीह वा ख्रीष्ट भनेर चिनिनु हुनेछ। वास्तवमा, संसारभरिका ख्रीष्टियनहरुलाई अन्तिम अभिषिक्त जन, ख्रीष्ट, येशू महान मसीह हुनुहुन्थ्यो भनेर थाहा छ।

येशू ख्रीष्टको बारेमा हाम्रो छलफल चार भागमा बाँडिनेछ। सर्वप्रथम, हामी उहाँको जन्मको समयदेखि ख्रीष्टको भूमिकाको लागि तयारीको केही घटनाहरुको ईश्वरशास्त्रीय महत्वलाई हेर्नेछौं। दोस्रो, हामी ख्रीष्टको रूपमा उहाँको सार्वजनिक सेवाकाईलाई हेर्नेछौं। तेस्रो, हामी उहाँको प्रेम र मृत्युलाई हेर्नेछौं। र चौथो, उहाँको स्वर्गरोहण भएको घटनालाई हेर्नेछौं। आउनुहोस् हामी येशूको जन्म र तयारीको साथ सुरु गरौं।

जन्म र तयारी

यस पाठमा, हामी येशूको जन्म र उहाँको मसीह सेवाकाईको तयारी, जहाँ उहाँको आउने जन्मको घोषणादेखि लिएर उजाडस्थानमा परीक्षाहरुबाट विजयी भई फर्केको अवधिसम्मलाई वर्णन गर्नेछौं। हामी उहाँको जीवनको यस समयका धेरै घटनाहरुलाई गहिराईमा हेर्नेछौं, तर पहिले हामी छिटो रूपमा सम्पूर्ण समयअवधिको साराशं गर्नेछौं।

येशूको जन्म हुनुभन्दा अघि, स्वर्गदुतहरुले कुमारी आमा मरियम र उहाँसंग मगनी भएको योसेफ दुबैलाई उहाँको जन्मको घोषणा गरे। स्वर्गदुत गाब्रिएलले लूका १:२६-३८ मा येशूको जन्मको बारे मरियमलाई अघि नै बताएका थिए। प्रभुको एउटा दुतले उहाँसंग मगनी भएको योसेफलाई मती १:२०-२१ मा त्यस्तै सन्देश दिए। योसेफ र मरियम इस्राएल देशमा बस्थे जुन रोमी साम्राज्यको हिस्सा थियो। र मरियमको गर्भावस्थामा ढिलो भएको समयमा, कैसर अगस्टसले योसेफ र मरियमलाई बेतलेहेम भन्ने शहरमा नाउँ दर्ता गराउन हुकुम जारी गरे। हामी यसको बारेमा लूका २:१-५ मा पढ्छौं।

लूका २:६-२० अनुसार, येशू बेतलेहेमको यही बसाईमा जन्मिनुभयो। उहाँको जन्म नजिकैका रहेको गोठालाहरुको माझ स्वर्गदूतको दलले घोषणा गरे र उनीहरुले सुनेका खबरहरु फैलाए। राजनीतिक शासकहरु र लूकाले उल्लेख गरेको समकालीन घटनाहरुका साथै अतिरिक्त बाइबलीय ईतिहासको आधारमा ईतिहासकारहरुले सामान्यतया येशूको जन्म ई.सं. ४ आसपासमा भएको थियो भनेर भन्दछन्।

बाइबलले येशूको शुरुको जीवनको धेरै घटनाहरूको विवरण राखेको छैन, तर लूका २:२१ ले भन्दछ कि उहाँको नाम राखियो र जन्मनु भएको आठ दिन पछि उहाँको खतना गरियो। साथै, येशूलाई मन्दिरमा प्रस्तुत गर्दा, परमेश्वरका दुई वफादार सेवक, शिमीयोन र हन्नाले उहाँलाई लामो समयदेखि पखिरहेका ख्रीष्टको रूपमा चिने, किनकी हामी लूका २:२२-४० मा यी घटनाहरू पढ्छौं। पुर्वबाट आएका ज्योतिषिहरूले उहाँलाई यहूदीहरूका राजाको रूपमा स्वीकार गरे, जसको जन्म ताराहरूको अलौकिक चालहरूद्वारा भएको थियो, हामी २:१-१२ यी घटनाहरूलाई पाठ गर्दछौं।

यद्यपि, येशू लामो समयसम्म इस्राएलमा बस्नुभएन। यहूदी राजा हेरोदले पुर्वबाट आएका ज्योतिषिहरूबाट यहूदीहरूका नयाँ राजाको जन्म भएको खबर पाएपछि, उनले नवजात मसीहलाई मार्न चाहन्थे। त्यसकारण, उनले बेतलेहेम र त्यस इलाका भित्रका दुई वर्ष र सो भन्दा कम उमेरको सबै केटाहरूलाई मार्ने आदेश दिए। तर परमप्रभुले योसेफलाई चेतावनी दिनुभयो जो आफ्नो परिवारको साथ मिश्रमा भागेका थिए। हेरोदको मृत्युपछि, त्यो परिवार इस्राएलमा फर्किए। तर परमेश्वरबाट आएको अर्को चेतावनीको जवाफमा, योसेफले तिनीहरूलाई नयाँ यहूदी राजा, हेरोदको छोरो अखिलाउस देखि टाढा नासरतको सानो शहरमा बसोबास गराए। यी विवरणहरू मती २:१३-२३ मा उल्लेख गरिएको छ।

येशू हुर्कदै जानुहुँदा उहाँको परिवार यरुशलेममा यहूदीहरूको वार्षिक चाडहरूमा उपस्थित भए। र लूका २:४१-५२, अनुसार यी मध्ये एउटा यात्रामा येशू बाह्र वर्षको छँदा, उहाँले धार्मिक अगुवाहरू र शिक्षकहरूलाई आफ्नो ज्ञान र बुद्धिद्वारा धेरै प्रभावित गर्नुभयो।

जब येशू ३० वर्षको हुनुभयो, उहाँले आफुलाई सार्वजनिक सेवाकाईको लागि तयारी गराउनुभयो। पहिलो, बप्तिष्मा दिने यहून्नाद्वारा उहाँले बप्तिष्मा लिनुभयो, जसै हामी मती ३:१३-१७, मर्कूस १:९-११, र लूका ३:२१-२३ मा यस घटनालाई पाठ गर्दछौं।

यसपछि, उहाँको बप्तिष्मा लगत्तै, येशूले चालिस दिनसम्म उजाड स्थानमा उपवास बस्नुभयो, जसै हामी मती ४:१-११, मर्कूस १:१२-१३, र लूका ४:१-१३ मा पाठ गर्दछौं। यस समयमा, आफ्नो सार्वजनिक सेवाकाई शुरु गर्नु अघि, उहाँले शैतानको परिक्षाहरूलाई इन्कार गर्नुभयो।

जबकि हामी येशूको जन्म र तयारीको अवधिको बारेमा धेरै कुरा भन्न सक्छौं, हामी केवल तीन घटनाहरूमा केन्द्रित हुनेछौं : उहाँको देहधारी, उहाँको बप्तिष्मा, र उहाँको परिक्षा। आउनुहोस् हामी पहिले येशूको देहधारीलाई हेरौं।

देहधारी

ईश्वरशास्त्रीय देहधारी शब्दले मानव शरीर र मानव आत्मा दुवै सहित, मानव प्रकृतिको येशूको स्थायि धारणालाई बुझाउँछ। धर्मशास्त्रको धेरै खण्डहरू जस्तै यूहन्ना १:१, १४; फिलिप्पी २:६-७; र हिब्रू २:१४-१७ ले उहाँको देहधारीको बारेमा बताउँदछ।

यस पाठमा, हामी उहाँको कन्या कुमारीद्वाराको जन्म, दाऊद राजाको उत्तरधिकारीको रूपमा उहाँको स्थिति, र उहाँको ईश्वरीय र मानव स्वभावको हाईपोस्ट्याटिक (त्रिएक व्यक्तिहरूसँगको सम्बन्ध) सम्बन्धलाई हेरेर येशूको देहधारीको ईश्वरशास्त्रीय महत्वमा ध्यान केन्द्रित गर्नेछौं। आउनुहोस् हामी उहाँको कन्या कुमारीद्वाराको जन्म सँग शुरु गरौं।

कन्या कुमारीद्वारा जन्म

येशूको आमा मरियम गर्भधारणको बेला, बोकेको बेला, र येशूलाई जन्म दिने बेला सम्म कुमारी थिईन। पवित्र आत्माको अलौकिक शक्तिद्वारा उनी गर्भधारण भईन र उनले येशूलाई जन्म नदिउँजेल कुमारी नै रहिन। यी सत्य घटनाहरू मती १:१८-२५ र लूका १:२६-३८ मा स्पष्टसँग सिकाईएको छ।

येशूको कुमारीद्वारा जन्मको कम्तिमा तीन महत्वपूर्ण प्रभावहरू छन्। पहिलो, येशू एक महिलाबाट जन्मनु भएको कारण, उहाँ वास्तवमै मानव हुनुहुन्छ।

उत्पति १:२१-२८ जस्ता खण्डहरूको अनुसार, आफ्ना सृष्टिकर्ताहरूले उनीहरूको आफ्नै प्रकार अनुसार पुर्नत्पादित गर्नु परमेश्वरको सुरुको आदेश थियो। यसको मतलव यो हो कि अरु बालकहरू आमाको कोखमा विकसित भए जस्तै येशू पनि उहाँको आमाको कोखमा विकसित हुनुभयो, त्यसकारण उहाँ साँच्चै मानव प्रकृतिमा सम्पन्न हुनुभयो, जसमा दुवै शरीर र आत्मा समावेश थियो।

नाजीयान्जसको ग्रेगरी, कन्स्टान्टिनोपलको विशप जो ई.सं. ३२५ देखि ३८९ सम्म बाँचे, येशूको सत्य मानवताको महत्वको बारे आफ्नो पत्र ५१ मा उनले लेखे। उनले भनेका कुरा सुन्नुहोस्:

जसको लागि उसले सोचेको छैन उसलाई निको पारिएको छैन ... यदि आधा आदम मात्र पतन भयो भने, तब ख्रीष्टले लिनुहुन्छ र बचाउँनुहुन्छ जुन आधा पनि हुन सक्दछ तर यदि आदमको प्रकृति पतन भयो भने, उहाँको सम्पूर्ण स्वभावमा एकजुट हुनुपर्दछ जुन देहधारी भएको थियो, त्यसकारण

सम्पूर्ण रुपमा उद्धार गर्नु पर्दछ। त्यसोभए, हामीलाई हाम्रो पुर्ण उद्धारको माग गर्नु हुन्न, वा हड्डीहरु र स्नायुहरु र मानवताको चित्र मात्र मुक्तिदाताको पोशाक लिन दिनुहुन्न।

हिब्रू २:१७ खण्डलाई कथित गर्दै, ग्रेगरीले मानिलिए कि मानवताको मुक्तिको लागि एउटा मुक्तिदाता आवश्यक छ जुन हाम्रो मानवताको पूर्णतामा हामी जस्तै हुनुपर्दछ।

दोस्रो, किनकि येशू पवित्र आत्माद्वारा अचम्म तरिकाले जन्मभयो, उहाँको स्वभाव पापद्वारा पुर्ण रुपमा भ्रष्ट भएको थिएन। रोमी ५:१२-१९ अनुसार, सबै मानवजाति आदमको पहिलो पापको दोषी छन्। र रोमी ७:५-२४ अनुसार, हामी पापद्वारा भ्रष्ट भएका छौं र पापको वशमा छौं। तर बाइबलले स्पष्ट सिकाउँदछ कि येशू पाप बिना जन्मनुभएको थियो। हामी यसलाई २ कोरिन्थी ५:२१ र १ यूहन्ना ३:५ मा देख्दछौं, र लूका १:३५ मा येशूको जन्मको घोषणामा यो लागु हुदछ। यद्यपि धर्मविद्हरुले यो कुरालाई बुझेका छन् कि मानव आमाबाट जन्मिए पनि येशूले पापको दोष र भ्रष्टचारलाई कसरी जोगाउनुभयो भन्नेमा केहि रहस्य समावेश छ तर धेरै जसोहरु यस कुरामा सहमत छन् कि कन्या कुमारीद्वारा जन्म अतुलनीय रुपमा अलौकिक सम्भावित उपस्थिति र ईश्वरको संरक्षण हो जुन यो द्धारा पुरा भयो।

येशू पापरहित हुनु महत्वपुर्ण थियो किनकि येशू पापीहरुलाई मुक्ति दिन आउँदै हुनुहुन्थ्यो, र त्यसैले सम्पूर्ण टाइपोलोजी, उदाहरणको लागि, पुरानो नियमको बलिदान प्रणालि, बलिदानको लागि ल्याईएका जनावर कुनै निष्कलङ्क, निर्दोष छ भन्ने आशा गर्नु हो, किनकि भविष्यमा येशू हाम्रो पक्षमा प्रयाश्चित गर्न आउनुभयो भने उहाँ स्वयंम पाप र निर्दोष हुनु आवश्यक छ। जो पापीहरुको प्रायश्चित गर्न आउँदै हुनुहुन्छ उहाँ आफै पापरहित हुनुपर्दछ।

— Dr. Rob Lister

पुरानो नियमको प्रतिस्थापन बलिदानको ईमाजेरी, बलि आफै पाप रहित, वा सिद्ध बलिदान हुनुपर्दछ। मलाई लाग्छ हामी कल्पना गर्न सक्छौं कि यदि स्त्रीष्ट कुनै पनि हिसाबले पापी स्वभावको साझेदार हुनुहुन्थ्यो र पापी आचरणमा स्वयम् खडा हुनुभयो भने, उहाँ आफैले पनि पवित्र परमेश्वरको नजरमा आफ्नो आवश्यकताको ठाउँमा कसैको आवश्यकता पर्ने हुन्छ। तर

यो उहाँको पापरहितता थियो जसले उहाँलाई अन्य खाँचोमा परेका व्यक्तिको लागि वकालत गर्ने व्यक्ति हुन योग्य बनायो। अर्को परिपेक्ष-यो विरोधाभासी होईन तर यससँग पुरक हो-येशूलाई दोस्रो आदमको रूपमा बुझ्नु हो, जसले पहिलो आदम असफल भएको थियो त्यहि गर्नुभयो। जहाँ आदम सिद्ध आज्ञाकारिता जीवन दिन असफल भएका थिए, येशू ख्रीष्टले त्यो पुरा गर्नुभयो। त्यसैकारण तपाईं यसलाई चाहे दोस्रो आदम बन्न वा पापको लागि पूर्ण र पर्याप्त बलिदानको रूपमा हेर्नुहुन्छ, ख्रीष्टको पापरहितता एकदमै महत्वपूर्ण छ र मसीहको बारेमा सु-समाचारको एक महत्वपूर्ण तत्व हो।

— Dr. Glen Scorgie

येशूको कन्या कुमारीद्धाराको गर्भधारण र जन्मको तेस्रो प्रभाव यो हो कि उहाँ वास्तवमै प्रतिज्ञा गरिएको मसिह हुनुहुन्छ, जसलाई आफ्ना मानिसहरूको पाप र मृत्युबाट बचाउन पठाईएको थियो। मती १:२१ मा, योसेफले सपनामा यो भविष्यवाणी पाए:

तिनले एउटा पुत्र जन्माउनेछिन्, र तिमिले उहाँको नाउँ येशू राख्नेछौं, किनभने उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई तिनीहरूका पापबाट बचाउनुहुनेछ” (मती १:२१)।

र मती १:२२-२३ मा, मतीले अगमवाणीलाई यस तरिकाले अनुवाद गरे:

अगमवक्ताद्धारा परमप्रभुले बोल्नुभएको वचन पूरा हुनलाई नै यी सबै भएका हुन्: “हेर, कन्याले गर्भधारण गर्नेछिन्, र तिनले एउटा पुत्र जन्माउनेछिन्, र उहाँको नाउँ इम्मानुएल राखिनेछ,” जसको अर्थ हो, “परमेश्वर हामीहरूसँग” (मती १:२२-२३)।

यस विवरणमा, मतीले यशैया ७:१४ को उद्धृत गरे, र संकेत गरे कि येशूको जन्मले यो भविष्यवाणी पूरा भयो, यसले उहाँ ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाणित गर्यो।

केहि इभान्जलिकल विद्धानहरू यशैयाको कन्या कुमारीद्धारा हुने जन्मको भविष्यवाणी येशूको बारेमा उल्लेख गरिएको छ भनेर विश्वास गर्दछन्। अरुहरू चाँहि यस्ले येशूलाई टाईपोग्रफिकको¹ रूपमा आँल्याए भन्ने विश्वास गर्छन्। तर सबै इभान्जलिकलहरू

¹ घटना, व्यक्ति वा प्रतिकको अध्ययन र व्याख्या

यस कुरामा सहमत छन् कि पवित्र आत्माले अलौकिक तरिकाले मरियमलाई गर्भधारण गरिएको मसीह हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाणित गर्नुभयो, जसद्वारा परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई पाप र मृत्युबाट बचाउनुहुनेछ।

आफ्नो कन्या कुमारीद्वारा जन्मको सन्दर्भमा येशूको देहधारीलाई विचार गरिसकेपछि, दाऊदको उत्तराधिकारीको रूपमा उहाँको स्थितिलाई हेरौं।

दाऊदको उत्तराधिकारी

मत्ती १ मा, मत्तिले आफ्नो वंशावली येशू ख्रीष्ट कसरी उनी दाऊदका छोरा अब्राहमका छोरा हुन् भन्ने देखाए। यो मत्तीको लागि साँच्चिकै महत्वपूर्ण छ। यसको कारण पुरानो नियममा छ, राजा दाऊदको समय, परमेश्वरले आफ्नो राज्यको तरीकालाई प्रभावकारी ढंगले, कसरी संसारमा उहाँको शासन प्रयोग हुने थियो भनि स्थापित गर्नुभयो। र दाऊद एक अग्रिम प्रकार, वा टेम्पलेट, एक ईश्वरको ईच्छा र नियम थियो, परमेश्वरको स्थानमा परमेश्वरका जनहरूमाथि शासन गर्न। र यो वास्तवमै महत्वपूर्ण छ, किनकि जुन नमुना पुरानो नियममा रहेको छ, यो नमुना पुरा गर्न येशू आउनुहुन्छ र त्यो ढाँचा पूरा गर्नुहुन्छ। त्यसोभए त्यो एक महत्वपूर्ण कारण हो। अर्को कारण यो हो, पुरानो नियमको पुस्तक २ शमुएलमा फर्केर हेर्दा, जहाँ दाऊदलाई एउटा प्रतिज्ञा छ कि एउटा सदासर्वदा उहाँको सिंहासनमा बस्नेछ र परमेश्वरको राजाको शासन स्थापना गर्ने व्यक्ति हुनेछ। र त्यो प्रतिज्ञा वास्तवमा टुक्रिएको थियो तब पुरातन इस्राएलमा कुनै राजा थिएनन्...सय वर्षसम्म कुनै राजा थिएनन्। र यसैले येशू आउनुहुन्छ, र उहाँ त्यहीँ व्यक्ति हुनुहुन्छ जो दाऊदको सिंहासनमा विराजमान हुनुहुन्छ भनि हामी सु-समाचारका पुस्तकहरूमा पढ्छौं। र मसिह, जो आउनु हुन्छ, दाऊदको वंशबाट आउँदछ भन्ने कुरा अत्यन्त महत्वपूर्ण छ।

— Dr. Peter Walker

येशू दाऊदको उत्तराधिकारी हुनुहुन्थ्यो भनेर बुझ्न यो कठिन छ किनभने यसैले नै उहाँलाई मसीह वा ख्रीष्ट हुने कानुनी अधिकार दिँदछ। ई.पू.१० औं शताब्दीमा मा, परमेश्वरले दाऊदसँग एउटा करार बाध्नुभयो, जसले दाऊदको वंशका मध्ये एकको शासन पृथ्वीमा एउटा अनन्त राज्य

स्थापना गर्ने प्रतिज्ञा गर्नुभयो। हामी यो करारलाई २ शमूएल र १ इतिहासमा पाउँछौं।

दाऊदको राज्य उनको छोरा शोलोमनको मृत्यु पछि विभाजित भयो। तर पुरानो नियमले भविष्यवाणी गरेको थियो कि दाऊदको वंशका आउने राजा, जसलाई “मसीह” वा “ख्रीष्ट” भनेर चिनिनेछ, अन्तत उहाँले राज्यको पुर्नस्थापना गर्नुहुनेछ। हामी उहाँको बारेमा भजनसंग्रह ८९:३-४, भजनसंग्रह ११०:१-७, र भजनसंग्रह १३२:१७ जस्ता खण्डहरूमा पाउँदछौं। उहाँले दाऊदको राज्य नविकरण गर्नुहुनेछ र प्रतिज्ञा गरिएको भूमिमा निर्वासितहरूलाई ल्याउनुहुनेछ। र पुर्नस्थापित गर्नुभएको राज्यमा परमेश्वरको आशिष ल्याउनुहुनेछ। यी प्रतिज्ञाहरू धेरै ठाउँहरूमा पाउन सकिन्छ, यर्मिया २३, ३० र ३३, साथसाथै इजकिएल ३४:२०-३१, र ३७:२०-२८ पाउँदछौं। यसैकारण मत्ती १ र लूका ३ मा येशूको वंशावलीले उहाँ दाऊदबाट आएको भन्ने तथ्यलाई प्रकाश पार्दछ। यी खण्डहरू मसीह वा ख्रीष्टका पदको लागि कानुनी दाबी थियो भनेर देखाउन यो उद्देश्य राखिएको हो।

येशूको कन्या कुमारीधाराको जन्म र दाऊदको उत्तराधिकारीको अवस्था पत्ता लगाईसक्यौं, अब हामी त्रिएक व्यक्तिहरूसँगको सम्बन्धलाई हेरौं।

त्रिएक व्यक्तिहरूसँगको सम्बन्ध

प्राविधिक शब्द "त्रिएक व्यक्तिहरूसँगको सम्बन्ध" ले यो तथ्यलाई जनाउँदछ कि:

येशू दुई फरक स्वभावका एक व्यक्ति हुनुहुन्छ (ईश्वरीय प्रकृति र मानव प्रकृति) र प्रत्येक स्वभावको आफ्नै गुणहरू छन्।

येशू त्रिएकको दोस्रो व्यक्ति हुनुहुन्छ। सबै अनन्तसम्म उहाँसँग यसका सबै गुणहरूको साथ पूर्ण ईश्वरत्व छ। र जब उहाँ गर्भधारण हुनु भई मानवको रूपमा जन्मनुभयो, तब उहाँले आफ्नो व्यक्तित्वमा मानवको सबै आवश्यक गुणहरू समावेश गरी एक साँचो मानव प्रकृति हुनुभयो।

ईकुमिनिकल काउन्सिल अफ च्याल्सेडन्, इ.सं. ४५१ मा भेटे, त्रिएक व्यक्तिहरूसँगको सम्बन्ध (हाईपोस्टयाटिक युनियन) को बाइबलीय शिक्षालाई साराशंमा प्रस्तुत गरे जसलाई च्याल्सेडोनियन क्रिड, च्याल्सेडोनियन संकेत, र च्याल्सीडीनको परिभाषा भनिन्छ। यो खण्डबाट सुन्नुहोस्।:

हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट परमेश्वर सिद्ध हुनुहुन्छ र मानिसमा पनि सिद्ध हुनुहुन्छ; सत्य परमेश्वर र सत्य मानिस, एक व्यवहारिक आत्मा र शरीर ... सबै कुराहरु हामीमा भएको जस्तै, पाप बिना ... दुई स्वभाव भएको, कुनै दुविधा विना, अपरिवर्तनीय, व्यक्तिगत, अविभाज्य; स्वभावहरुको भेदभाव कुनै पनि हिसाबले सम्बन्धद्वारा हटाइएन, बरु प्रत्येक स्वभावको सम्पत्ति सुरक्षित राखिएको छ, र एक व्यक्ति र एक निर्वाहमा सहमतिजनक छ।

यो परिभाषा प्राविधिक हो, तर हाम्रो उद्देश्यका लागि हामीले यसलाई तीन भागमा संक्षिप्त गर्न सक्छौं। पहिलो, यसले येशूका दुई स्वभावहरु, अर्थात्, ईश्वरीय प्रकृति र मानवीय प्रकृति छन् भनि भन्दछ।

त्रिएक व्यक्तिहरुसँगको सम्बन्धमा, हामी स्वभावको बारेमा कुरा गर्छौं। हामी दुई स्वभावहरु र एक व्यक्ति र स्वभावहरु व्यक्तिमा एक भएका छन् भनि भन्दछौं। “स्वभाव” भन्नाले यो समान हो, यो एक भौतिक हो, गुणहरु, आफ्नो मानव स्वभावको गुण र फरक स्वभाव, ईश्वरीय स्वभाव भनि हामी भन्दछौं। त्यसैकारण मानव प्रकृतिले सामान्यतया दुई गुणहरुलाई समावेश गर्दछ, शरीर र आत्मा, वा आत्मिकी र शारीरिक तत्व र यदि तपाईं मानवको रूपमा बाँच्न चाहानुहुन्छ भने यो पूर्ण प्रकारको तत्व तपाईंसँग हुनुपर्दछ। र त्यसपछि ईश्वरीय स्वभावका सबै गुणहरु, सबै शक्तिहरु, ईश्वरीय सार हुन जान्छ। र जब हामी स्वभाव शब्द भन्छौं, तब हामी यो भनिरहेका हुन्छौं कि येशूको दुवै प्रकारको अस्तित्व छ भनि हामी भन्दछौं, सबै जीवनशैलीका, जीवनका दुवै तरिकाहरु। र तसर्थ उहाँ पूर्णतया एक सय प्रतिशत मानिस हुनुहुन्छ, र स्वभाव केवल वर्गीकरण हो किनकि मानवको लागि चाहिने सबै गुणहरु उहाँले प्राप्त गर्नु भएको थियो। उहाँमा सम्पूर्ण ईश्वरीय गुणहरु भएको कारण उहाँ ईश्वरीय व्यक्ति पनि हुनुहुन्छ।

— Dr. John McKinley

परमेश्वरको अनन्त पुत्रले सधैं आफैसँग अधिकार पाएको छ र सधैं परमेश्वरको आवश्यक पर्ने सबै गुणहरुमा स्वामित्व राख्दछ। उदाहरणको लागि, उहाँ असिमित, अनन्त र आफ्नो अस्तित्व, बुद्धि र शक्तिमा अपरिवर्तनीय हुनुहुन्छ। फलस्वरूप, पुरानो नियमले परमेश्वरको स्वभावको बारेमा जे भन्दछ त्यो येशूको बारेमा पनि सत्य हो। हामी यसलाई यूहन्ना १:१-३, र

१०:३० र हिब्रू १:२-३ जस्ता खण्डहरूमा प्रदर्शन भएको देख्छौं। यसको मतलब यो हो कि येशू पूर्ण रुपमा ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। उहाँ सधै परमेश्वरको इच्छाको काम गर्नुहुन्छ, र उहाँ पूर्ण रुपमा अविनाशी हुनुहुन्छ। उहाँ कहिले पनि कुनै प्रतिज्ञा फिर्ता लिनुहुन्न, वा त्यसलाई पुरा गर्न असफल हुनुहुन्न। र उहाँको जन्मजात पुर्णताले उहाँलाई असीम मूल्यवान बलिदानको रुपमा जोगायो जब उहाँ हाम्रो लागि क्रुसमा मर्नुभयो।

यो सँग-सँगै, येशूले मानवको लागि आवश्यक पर्ने सबै गुणहरू धारण गर्नुभएको छ, जस्तै शारीरिक मानविय शरीर र मानविय आत्मा। त्यसैकारण उहाँ कमजोरी, चोटपटक लाग्ने र मृत्युको अधिनमा हुनुहुन्थ्यो; त्यसैकारण उहाँसँग सामान्य शारीरिक सिमितताहरू र यस्तै अरुहरू पनि थियो। हामी हिब्रू २:१४, १७, र ४:१५; र फिलिप्पि २:५-७ जस्ता खण्डहरूमा येशूको पूर्ण मानवताको बारेमा पढ्छौं। र उहाँको मानव स्वभाव ख्रीष्टको भुमिकाको लागि महत्वपूर्ण छ। यो कुराले उहाँलाई दाऊदको उत्तराधिकारी हुन, र मानव कार्यहरू जस्तै भविष्यवक्ता, पुजारी र राजा हुन अनुमति दियो। र जसरी हामी हिब्रू २:१४-१७ मा पढ्छौं, त्यस्तै हो जब उहाँ हाम्रो पक्षमा मर्नुभयो तब उहाँलाई हाम्रो विकल्प हुन योग्य बनाउनुभयो, किनकि केवल मानव मृत्युको प्रायश्चित मात्र मानवजातिको लागि हुन सक्थ्यो।

देहाधारणमा, परमेश्वोर, जसले पुत्रलाई अनन्तता देखि चलाउदै हुनुहुन्छ, उहाँले मरियमलाई आफ्नो अधिकारमा लिनुभयो र पवित्र आत्माले मनमा हाम्रो मानवीय स्वभावलाई गर्वधारण गर्नुभयो। त्यसकारण हामीसँग सबै कुरा छ जुन हामीसँग मानव सम्बन्धको रुपमा सम्बन्धित छ र सबै थोक जुन परमेश्वरले हामीलाई उहाँको स्वरुपमा सृष्टि गर्नुभयो भनेर आवश्यक छ। येशू मानिसमा स्नेह हुनुहुन्थ्यो, उहाँसँग मानव दिमाग थियो; जसरि मानिसहरूले आफूले सोचैर कुराको आधारमा निर्णयहरू गर्दथे उहाँले पनि त्यस्तै गर्नुहुन्थ्यो। एडवार्डसले भन्नुभए जस्तै, “बुझाईको अन्तिम आदेश” उहाँले अन्तत गर्नुभयो। त्यसोभए हाम्रो अस्तित्व र मानवजस्तो हाम्रो कार्यसहित सम्बन्धित सबै कुरा, येशूले आफैमा लिनुभयो। तर रहस्यमय कुरा यो पनि हो कि, उहाँले आफूलाई पितासँगको महिमाको बाह्य अभिव्यक्तिबाट आफैलाई खाली गर्नुभयो, तर उहाँले आफूलाई परमेश्वरको पुत्रको रुपमा आफ्नो अनन्त अस्तित्वको केन्द्रिय

गुणहरु मध्ये कुनै पनि खाली गर्नुभएन। उहाँ अझै सर्वशक्तिमान हुनुहुन्थ्यो। उहाँ अझै परिवक्व पवित्र हुनुहुन्थ्यो। उहाँसँग अझै पनि परमेश्वरको पुत्रको रूपमा पूर्ण ज्ञान थियो कि किन छुटकाराको काम भईरहेको थियो। र तसर्थ यी सबै चीजहरु जुन उहाँको अनन्त देवताका अंश थिए, उनले ती मध्ये कुनै पनि कुरालाई आत्मसमर्पण गर्नुभएन...त्यसैले जब हामी हाईपोस्टाटिक युनियनमा रहेको स्वभावहरुबारे प्रश्न सोध्छौं, तब हामीले के पुष्टि गर्यौं कि हामीसँग पूर्ण मानव प्रकृति छ किनकि यो मानव हो जसको उद्धार गर्नुपर्छ। हामीसँग पूर्ण ईश्वरीय प्रकृति छ किनकि त्यो छुटकाराको लागि केवल परमेश्वरले कार्य गर्न सक्नुहुन्छ। परमेश्वर मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। त्यसैले, पूर्ण ईश्वरीय, पूर्ण मानवता, एक व्यक्तिमा अवस्थित छ।

— Dr. Thomas Nettles

दोस्रो, चाल्सेडोनियन विश्वासको सारले पनि येशूका दुईवटा प्रकृति बिचको भिन्नतामा जोड दिन्छ। येशूसँग हाईब्रिड प्रकृति छैन जुन दुबै ईश्वरीय र मानवीय गुणलाई समाहित गर्दछ। उहाँको मानवीय विशेषताले ईश्वरीय विशेषतालाई बाधक गर्दैन; र उहाँको ईश्वरीय गुणले कुनै प्रकारले उहाँको मानवीय गुणलाई बढाउँदैन। यसको सट्टामा, प्रत्येक प्रकृति पूर्ण रूपमा अपरिवर्तित रहन्छ। उदाहरणको लागि, हामी यूहन्ना १:३, र ८:४० मा यूहन्ना ले येशूको ईश्वरीयता र मानवताको दुबै तरिकामा यसलाई पुष्टि गरेका छन्। यसै कारणले गर्दा येशू परमेश्वर हुनु भएतापनि, उहाँ ज्ञान, अनुभव र कृपामा बढ्न आवश्यक थियो। आफ्नो मानव स्वभावको दृष्टिकोणबाट, येशूले अझै हिँड्न, कुराकानी गर्न, तर्क गर्न, र यस्तै अरु कुरा सिक्नु परेको थियो। उहाँले अझै पनि परमेश्वरको इच्छा जान्नु परेको थियो। र ख्रीष्टको रूपमा यी कुराहरु येशूको भूमिकाको लागि महत्वपूर्ण छ किनकि यी कुराहरुले उहाँलाई मानव दृष्टिकोणबाट ज्ञान र अनुभवमा बढ्न दिए, ताकि उहाँ हाम्रो कमजोरीमा झन कृपालु र सहानुभुतिशील हुन सक्नुहुनेछ, जसै हामी हिब्रू २:१७-१८ मा पाठ गर्दछौं।

तेस्रो, चाल्सेडोनियन विश्वासको सारले येशू एक व्यक्ति हुनुहुन्छ भनि पुष्टि गरे।

जब हामी त्रिएक व्यक्तिहरूसँगको सम्बन्धको बारेमा सोच्छौं, उक्त सूत्रमा व्यक्तिको अर्थ, त्रिएक व्यक्तिहरूसँगको सम्बन्ध, वा विषयको मध्यस्थकर्ता

हो। यो दुई स्वभावको स्वामित्वमा रहेको इकाई हो। यो एक हो, परम वास्तविकता जुन उहाँको स्वभावबाट हुने सबै कार्यहरूको पछाडि छ, परमेश्वरको रूपमा अभिनेता वा मानिसको रूपमा अभिनेता हो। त्यसोभए, “व्यक्ति,” हामी सोच्न सक्दछौं जो कोहि पनि छ जो प्रकृतिको स्वामित्वमा छ। यो कसको शरीर हो ? यो मेरो शरीर हो, यो म हो, यो म हुँ, कि “व्यक्ति”। स्वभाव भनेको सामानहरू हुन् जुन मसँग छन्, र यस्तै व्यक्ति भनेको अरुसँग सम्बन्धित गहन यथार्थता र आत्म-चेतना हो।

— Dr. John McKinley

परमेश्वरको ज्ञान, यो देहधारीको रहस्य हो, कि त्यहाँ यी दुई स्वभावहरू छन् जहाँ तपाईंसँग मानव इच्छा, एक ईश्वरीय इच्छा, मानव प्रेम, एक ईश्वरीय प्रेम, मानवीय स्नेह, ईश्वरीय स्नेह, मानव ज्ञान, र मानवीय अज्ञानता साथै ईश्वरीय सर्वव्यापीता सबै एक व्यक्तित्वमा वास गर्दछन्। अनि धर्मशास्त्रको बारेमा धेरै कुरा छन् जुन हामीले बुझ्दछौं जब हामीले बुझ्नेका छौं कि कहिलेकाँहि येशू बोल्दैहुनुहुन्छ, पिताको आज्ञापालन र अधिनमा बस्नको लागि मानव मानवतामा ख्रीष्टको रूपमा उहाँको भूमिकालाई विशेष रूपमा बाहिर राख्नुभयो। त्यहाँ कहिलेकाहीं उहाँ आफ्नो ईश्वरीयमा एकलै कार्य गर्दै हुनुहुन्छ। म तिमीलाई भन्छु, “म तिमा पापहरू क्षमा गर्छु।” कसले पाप क्षमा गर्न सक्छ तर केवल परमेश्वरले मात्र पाप क्षमा गर्न सक्नुहुन्छ ? तर यी दुबै यो एक व्यक्तिद्वारा, एक अनुहारद्वारा गरियो। र त्यसैकारण, छुटकाराको लागि त्यहाँ व्यक्तिको एकता हुनुपर्दछ, यस व्यक्तिको एकलोपनको कारण हामीसँग परमेश्वर र मानिस दुबै हुनुहुन्छ।

— Dr. Thomas Nettles

येशूसँग दुई व्यक्तिहरू वा दुई प्राणहरू छैन, मानौं कुनै मानव शरीरले ईश्वरीय व्यक्तिलाई आफ्नो शरीरमा समावेश गर्दछ। र उहाँ एक व्यक्ति हुनुहुन्छ जुन कुनै दुई प्रकारका दुई व्यक्ति वा प्राणको संयोजन वा मिश्रण हो, मानौं कि ईश्वरीय व्यक्ति कुनै मानव व्यक्तिको साथ गाभिएको छ। जसै हामी यूहन्ना १७:१-५ र कलस्सी २:९ जस्ता खण्डहरूमा, येशू त्रिएकको समान अनन्त दोस्रो व्यक्ति हुनुहुन्छ, जसलाई परमेश्वरको पुत्र भनेर चिनिन्छ भनि देख्छौं। यो आलोचनात्मक

रूपमा महत्वपूर्ण छ किनकि यसको मतलब यो हो कि येशूले अझै पनि प्रत्येक ईश्वरीय गुणलाई सिद्ध तरिकामा प्रकट गर्नुहुन्छ। उदाहरणको लागि, आफ्नो मानवताको दृष्टिकोणबाट, उहाँले ज्ञान सिक्नुपर्थ्यो। तर उहाँको ईश्वरीय गुण र व्यक्तिको दृष्टिकोणबाट, उहाँ सधैं हुनुहुन्थ्यो र सधैं सर्वज्ञानी हुनुहुनेछ। र किनभने येशू प्रत्येक ईश्वरीय गुणलाई एक पूर्ण तरिकामा प्रकट गर्नुहुन्छ, हामी उहाँलाई विश्वास गर्न र कुनै प्रश्नविना उहाँको सेवा गर्न सक्दछौं, उहाँ माथिको आफ्नो हरेक प्रतिज्ञा र योजना पूरा गर्न हामी निर्भर छौं।

येशू एक मात्र त्यस्तो व्यक्ति हुनुहुन्छ जो पूर्ण रूपमा परमेश्वर र पूर्ण रूपमा मानव हुनुहुन्छ। र यो विशेष गुण हाम्रो लागि ठुलो सान्त्वना हुनु पर्छ। किनभने उहाँ पूर्ण मानव हुनुहुन्छ, उहाँ हामी सबै प्रति हाम्रो कमजोरी र कष्टहरुमा सहानुभूति देखाउन सक्नुहुन्छ। हाम्रो मुक्तिदाता ती सबै मार्फत बाच्नुभयो। र उहाँले यस जीवनलाई कहिल्यै पापमा नपारुन्जेल धैर्य धारण गर्नुभयो, त्यसैले हामी उहाँमाथि पूर्ण भरोसा राख्न र उहाँलाई पछ्यान सक्दछौं। एकै साथ, किनकि उहाँ परमेश्वर पनि हुनुहुन्छ, हामी पूर्ण विश्वास गर्न सक्छौं कि कुनै पनि मानव कमजोरीले हाम्रो उद्धार गर्ने उहाँको क्षमतालाई कहिले पनि खोसेर लैजान सक्दैन, र हामीसँग आफ्नो वचन र योजनाहरु पूरा गर्न उहाँसँग असीमित शक्ति र अधिकार छ। किनभने येशू पूर्ण रूपमा परमेश्वर र पूर्ण मानिस हुनुहुन्छ, उहाँ सिद्ध शासक, बिन्तिकर्ता र मुक्तिदाता हुनुहुन्छ।

येशूको जन्म र उहाँको देहधारीको तयारीको बारेमा विचार गरिसकेपछि, अब हामी उहाँको बप्तिष्मालाई हेरौं।

बप्तिष्मा

हामी येशूको बप्तिष्माको बारेमा हेर्नेछौं, यसले उहाँको सेवकाईको लागि तयार पार्ने तीन तरिकाहरुलाई समावेश गर्दछ। आउनुहोस् ख्रीष्टको रूपमा पुष्टि गरेको तथ्यबाट शुरु गरौं।

ख्रीष्टको रूपमा पुष्टि

कुनै अर्थमा, येशू आफ्नो देहधारीको सुरुदेखि नै ख्रीष्टको पदमा रहनुभयो। उहाँ दाऊदको सिंहासनको उत्तराधिकारीको रूपमा जन्मनुभयो, र स्वर्गदुतहरुले ख्रीष्टको रूपमा घोषणा गरे। तर उहाँको नियुक्ति सार्वजनिक रूपमा उहाँको बप्तिष्मा नभएसम्म घोषणा गरिएको थिएन, जब यो त्रिएकका अन्य सदस्यहरुद्वारा संसारमा घोषणा गरियो। ढुकुरझैं ओर्लिरहनुभएको पवित्र आत्माले येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनि प्रमाणित गर्नुभयो। र परमेश्वर पिताले उहाँ नै ख्रीष्ट

हुनुहुन्छ भनि स्वर्गबाटको वाणीद्वारा प्रमाणित गर्नुभयो।

यद्यपि त्यसबेला पवित्र आत्मा वा पिता दुवैले खास गरी “ख्रीष्ट” भन्ने शब्द प्रयोग गर्नुभएन, तर परमेश्वरले बप्तिष्मा गराउने यूहन्ना लाई यो चिन्हहरु ग्रहण गर्नुहुने व्यक्ति उहाँ नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनेर पहिल्यै बताईसक्नुभएको थियो। हामी यी घटनाहरुलाई लूका ३:१५-२२, र यूहन्ना १:१९-३६ को खण्डहरुमा पाउँदछौं। यो पुष्टिकरणले उहाँलाई जाति र संसारको लागि औपचारिक रुपमा अन्तमा येशू ख्रीष्ट आइसक्नुभयो भनि घोषणा गर्दछ।

ख्रीष्टको पदमा अभिषेक

येशू ख्रीष्टको बोलावटको विरुद्ध उठेको एउटा विरोध यो हो कि उहाँ वास्तवमा मसिहको पदमा कहिल्यै तेलको अभिषेक हुनुभएको थिएन। तर पवित्र आत्माद्वारा बप्तिष्माको समयमा येशूको अभिषेक भएको थियो भनि सु-समाचारको पुस्तकले स्पष्ट पार्दछ। यस अभिषेकले आधिकारीक रुपमा येशूलाई ख्रीष्ट भनेर घोषणा गर्यो र उहाँलाई सेवाकाईको लागि शक्ति प्रदान गर्यो। परमेश्वरको रुपमा देहधारी हुनुभएको, येशू सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्थ्यो। तर ख्रीष्टको पद मानव जीवन हो। त्यसकारण, उहाँले आफ्नो शक्ति र महिमामा घुम्टो लगाए जसबाट उहाँ बचाउन आएका मानिसहरु जस्तै हुनुभयो। अन्य अभिषिक्त मानवहरु जस्तै, येशू आफ्नो सेवाकाईको लागि पवित्र आत्माको शक्तिमा भर पर्नुभयो। हामीले यस घटनाहरुलाई लूका ४:१, १४, र प्रेरित १०:३८ मा पाउँदछौं।

पवित्र आत्माबाट येशूले प्राप्त गर्नुभएको शक्तिको बारेमा यूहन्ना ३:३४ मा भनेको वचनलाई सुन्नुहोस्:

किनभने जसलाई परमेश्वरले पठाउनुभयो, त्यसले परमेश्वरका वाणी बोल्दछ,

किनकि परमेश्वरले विनानाप पवित्र आत्मा दिनुहुन्छ (यूहन्ना ३:३४)।

हामीले उल्लेख गर्ने येशूको बप्तिष्माको तेस्रो परिणाम यो हो कि यसले धार्मिकतालाई पूर्ण गर्यो।

धार्मिकता पुरा गर्नुभयो

येशू पहिल्यै धार्मिक हुनुभए तापनि येशू बप्तिष्मा दिने यूहन्ना कहाँ बप्तिष्मामा लिनको निम्ति आउनुभयो, तर यूहन्नाले यस कुरामा आपत्ति जनाए किनकि येशूले कहिल्यै पाप गर्नुभएन,

त्यसैकारण उहाँले पश्चाताप गर्न आवश्यक थिएन। तर येशूले जवाफ दिनुभयो कि व्यक्तिगत रूपमा पापरहित हुन पर्याप्त थिएन; उहाँलाई आफूले नियुक्त गर्नुभएको सबै आवश्यक धार्मिक कार्यहरू पनि पूरा गर्नु पर्ने थियो। यस घटनाको छलफललाई मति ३:१४-१५ मा हेरौं:

तर यूहन्ना ले यसो भनेर उहाँलाई रोक्न खोजे, “बरु मलाई पो तपाईंबाट बप्तिष्मा लिनु आवश्यक छ, र के तपाईं मकहाँ आउनुहुने ?” तर येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “अहिलेलाई यसै हुन देऊ। किनभने यसरी नै हामीहरूले सबै धार्मिकता पूरा गर्नुपर्दछ।” तब यूहन्ना राजी भए (मति ३:१४-१५)।

येशूको बप्तिष्माको महत्व स्पष्ट हुन्छ जब यूहन्ना उहाँको समयमा बप्तिष्मा गर्ने एक मात्र व्यक्ति थिएनन् भनि हामी बुझ्छौं। यूहन्ना सहित अन्य थुप्रै यहूदी समूहहरूले, आफूलाई त्यतिबेला यरुशलेमको भ्रष्टचारबाट अलग राखे, र आफूलाई बाँकि रहेको इस्राएलको धर्म ठाने। र उनीहरूले प्रायः आफ्ना सदस्यहरू थालनी गर्न बप्तिष्मा लिने वा धुने काम गर्दछन्। त्यसकारण, जब येशूले यूहन्नाद्वारा बप्तिष्मा लिनुभयो, तब उहाँले आफैलाई इमान्दारीपूर्वक पुष्टि गर्नुभयो र आफूलाई इस्राएलमा रहेका साँचो जनको रूपमा पहिचान गर्नुभयो।

अब हामी येशूको जन्म र उहाँको देहधारी र बप्तिष्माको तयारीको बारेमा हेरौं, अब हामी हाम्रो ध्यान उहाँको परिक्षातिर केन्द्रित गर्नेछौं।

परिक्षा

येशूको परिक्षा एक परिचित कथा हो। यो घटनाको विवरण मति ४:१-११, र लूका ४:१-१३ को खण्डहरूमा लेखिएको छ। सारांशमा भन्ने हो भने, पवित्र आत्माले येशूलाई उजाडस्थानमा लानुभयो जहाँ शैतानले परिक्षित गर्नुअघि चालिस दिन उपवास बस्नुभयो। तर शरीरिक रूपमा कमजोर अवस्थामा पनि, येशू आत्मिकी र शरीरिक रूपमा शक्तिशालि रहनुभयो। भोकको बाबजुद, उहाँको सुरक्षाको आवश्यकता पूरा गर्न ईश्वरीय शक्ति प्रयोग गर्न ईन्कार गर्नुभयो। उहाँको अधिकार बाबजुद, उहाँले आफ्नो सुअवसरको घमण्ड गरेर आफूलाई प्रमाणित गर्न ईन्कार गर्नुभयो। र आफ्नो पिताको लागि संसारलाई जित्ने उद्देश्य, सजिलो बाटोलाई ईन्कार गर्नुभयो तर परमेश्वरको शत्रुको सेवागर्ने पापी मार्ग अपनाउनुभएन।

धेरै धर्मविद्वद्हरूले यो पनि औल्याए कि येशूले शैतानको परिक्षा उत्पत्तिमा अदनको बगैचामा आदम र हव्वाको परिक्षासँग मिल्दोजुल्दो छ। पावलले रोमी ५:१२-१९ मा यसरी भन्दछ, येशू आफ्ना मानिसहरूको प्रतिनिधित्व थिए, जसरी आदमले पनि प्रतिनिधित्व गरे। तर जब आदम असफल भए र सम्पूर्ण मानव जातिलाई दोषी ठहराए, येशू परिक्षामाथि विजय हुनुभयो, र

आफ्ना मानिसहरुलाई मुक्ति ल्याउनुभयो।

येशू परिक्षीत हुनुभयो। बाईबलले भन्दछ, उहाँ हामी जतिकै हरेक कुरामा परीक्षामा पर्नुभयो तर पाप बिना। एक जनाले सोचदछन्, कि परिक्षा, वा परिक्षाहरु भनेर चिनिने घटनाहरु, उजाडस्थानमा, उहाँको सार्वजनिक सेवाकाईको एकदमै शुरुवातमा बप्तिष्मा लिदाँ उहाँलाई तीनपटक परीक्षा आयो र उहाँले शैतानको सामना गर्नुभयो। हामी मध्ये धेरैले शैतानको सामना गर्न सक्दैनौँ-उहाँको इन्टन्स् मध्ये एक हाम्रो लागि पर्याप्त हुनेछ-तर येशूको लागि, शैतान व्यक्तिगत रूपमा आउनुपर्दछ। तर येशूको सम्पूर्ण जीवन परीक्षामा बितेको थियो। मलाई लाग्छ कि यो सोचन गलत हुनेछ कि उहाँ केवल त्यस बिन्दुमा मात्र परीक्षाहरुमा पर्नुभयो। मलाई लाग्दछ कि ती परीक्षाहरु ठुला थिए र उहाँको पहिचान र मिशनमा केन्द्रित थिए। तर आफ्नो जीवनको सबै को दौरान, मलाई लाग्छ येशू परिक्षित हुनुभयो। मेरो विचारमा भन्ने हो भने येशू हाम्रो प्रतिनिधि हुनुहुन्छ। उहाँ हाम्रो विकल्प हुनुहुन्छ। ऊ अन्तिम मानिस हो, दोस्रो मानिस। र त्यसकारण, जसरी आदमलाई बगैचामा परीक्षामा राखिएको थियो, त्यसरी नै अन्तिम आदम पनि सर्पले परीक्षामा पार्नुपर्दछ। यदि त्यसले हाम्रो प्रतिनिधित्व गर्ने हो भने ऊ हामी सबैले जस्तै परीक्षामा पर्नुपर्दछ। अन्यथा, उहाँ हाम्रो विकल्प हुनुहुन्न। धर्मशास्त्र एकदम स्पष्ट छ कि आफ्नो सेवाकाईको दौरान कुनै पनि समय येशू पापमा फस्नुभएन। उहाँ पापरहित हुनुहुन्थ्यो। उहाँ सोचन, शब्दमा, काममा पाप बिना हुनुहुन्थ्यो। तर मलाई लाग्छ कि हाम्रो पापलाई उठाउनको लागि, हाम्रो सट्टामा, उहाँलाई परीक्षामा पर्नु आवश्यक थियो।

— Dr. Derek W.H. Thomas

यस पाठमा हाम्रो उद्देश्यका लागि, हामी येशूको परीक्षाको तीन महत्वपूर्ण पक्षहरुमा ध्यान केन्द्रित गर्नेछौँ। पहिलो, उहाँको परीक्षाले उहाँलाई आज्ञाकारीताको बारे सिकायो।

आज्ञाकारिता

जसै हिब्रू ५:८-९ ले यसरी भन्दछ:

आफूले भोग्नुभएको कष्टद्वारा उहाँले आज्ञापालन गर्न सिक्नुभयो, र सिद्ध

तुल्याएर उहाँको आज्ञापालन गर्नेहरु सबैका निम्ति उहाँ अनन्त मुक्तिको स्रोत बन्नुभयो (हिब्रू ५:८-९)।

येशू पूर्ण रूपमा पापरहित हुनुहुन्थ्यो; उहाँले कहिल्यै परमेश्वरसँग अनाज्ञाकारी हुनुभएन। तर उहाँ पूर्ण र वास्तविक मानिस हुनुहुन्थ्यो। त्यसोभए, उहाँले परमेश्वरको धार्मिक आवश्यकताहरु सिक्नुपर्थ्यो र आफ्नो जीवनभर चुनौती र परिक्षाहरु माथि विजय हुनुपर्दथ्यो। हामीले भोगेका परिक्षाहरुमा हामी देखौं, येशूले परमेश्वरको व्यवस्थाको आवश्यकताहरु पूरा गरेर र उहाँको जीवनको लागि पिताको योजनालाई स्वीकार गरेर परमेश्वरको दुवै आज्ञालाई पालन गर्नुभयो। र यो आज्ञाकारीताले उहाँलाई ख्रीष्टको रूपमा काम गर्नलाई तयार गरायो, किनकि हिब्रू ५:९ मा हामी पढौं कि यसले परमेश्वरलाई स्वीकार्य बलिदानको रूपमा खडा गर्यो जसले गर्दा उहाँ अनन्त मुक्तिको स्रोत बन्नुभयो।

हामीले विचार गर्ने दोस्रो विचार यो हो कि येशूको परिक्षाले उहाँलाई आफ्ना मानिसहरु प्रति सहानुभुति प्रदान गर्यो।

सहानुभुति

येशू परिक्षामा पराजित हुनुभएन। तर उहाँले अझै यो अत्यन्तै महसुस गर्नुभयो। शैतानले प्रस्ताव गरेका चीजहरु मनपर्दो थिए, र उपवासको कारण उहाँको कमजोर अवस्थाले ती चीजहरुको लागि तिर्सना गरिरहेको हुनुपर्छ भनेर उहाँले बुझे। र यस अनुभवले उहाँलाई हाम्रो लागि प्रेम र समझमा बढ्न लगायो, जब हामी दुःख भोग्छौं र हाम्रो जीवनमा परिक्षाको साथ संघर्ष गर्दछौं। जसै हामी हिब्रू ५:१५ मा पढ्छौं:

किनकि हाम्रा प्रधान पूजाहारी हाम्रो दुर्बलतामा हामीसँग सहानुभुति देखाउन नसक्ने हुनुहुन्न। तर हामीसँगै उहाँ सबै कुरामा परीक्षित हुनुभयो, र पनि पापरहित हुनुहुन्थ्यो (हिब्रू ४:१५)।

येशूले पापको परीक्षाको सामना गर्नुभयो र त्यसको प्रतिरोध गर्नुभयो, ख्रीष्टियानहरुलाई ठूलो सान्त्वना दिनुहुन्छ किनकि उहाँ हरेक तरिकामा पूर्णतया मानव हुनुहुन्थ्यो। उहाँले परीक्षाको अनुभव गर्नुभयो तर उहाँले हार मान्नु भएन। र त्यहाँ एउटा भावना छ जसमा येशूले सहनु भएको सबै कुरा इसाईहरुले परीक्षाको

सामना कसरी गर्न सक्छन् भनेर एक नमुना बन्छ।

— Dr. Simon Vibert

जब हामी यो बुझ्दछौं कि येशूले पापको परीक्षाको सामना गर्नु भयो र त्यसको प्रतिरोध गर्नुभयो, हिब्रू ४ ले यसको बारेमा धेरै कुरा गरेको छ। ती चीजहरूको एउटा चीज भनेको हामीलाई सम्बोधन गर्नु हो कि हामी एकलो छौं, कि हामीले अनुभव पाईरहेका छौं, जब कुनै गलत वा खराब गर्न हामी आकर्षित हुन्छौं। र वास्तवमा, येशूले यस पृथ्वीको जीवनमा यो परीक्षामा पर्ने हो कि बुझ्नुभयो, र आज उहाँ हाम्रो महान् प्रधान पुजारीको रूपमा स्वर्गीय स्थानमा हुनुहुन्छ, उहाँसँग त्यो समझ छ। त्यसकारण हामी विश्वस्त हुन सक्छौं कि हामी एकलो छैनौं, कि येशू आफैमा लैजान सक्ने केहि पनि छैन जुन उहाँले पहिले नै बुझेको छैन र अब पनी सक्षम हुन सक्छ र त्यस अवस्थाको बीचमा हाम्रो सहायक बन्न सक्छ।

— Dr. James D. Smith III

येशूको परीक्षाको सम्बन्धमा हामीले उल्लेख गर्ने तेस्रो विचार उहाँको अद्भुत क्षमताको बारेमा हो।

अद्भुत क्षमता

अद्भुत क्षमताको अर्थ पाप गर्न नसक्नु हो। येशू पाप गर्न असक्षम हुनुहुन्छ भन्ने तथ्यलाई बुझाउन सयौं वर्षदेखि इसाईहरूले यसलाई प्रयोग गर्दै आएका छन्। ईश्वरशास्त्रीहरू प्रायः जसो उहाँको परीक्षाको साथमा येशूको अद्भुत क्षमताको बारेमा कुरा गर्दछन् किनकि यो उहाँको जीवनको समय थियो, उहाँ सम्भव भएको भए पाप गर्ने सम्भाव्यता हुने थियो।

सबै इसाईहरू बुझ्छन् कि येशूले कहिल्यै पाप गर्नुभएन। उहाँ कहिल्यै परीक्षाको सिकार हुनुभएन, वा खराब विचार वा इच्छा उहाँमा थिएन, वा पापी शब्द भन्नुभएन। उसको पापहीनताको बारेमा २ कोरिन्थी ५:२१; हिब्रू ४:१५ र ७:२६; १ पत्रुस २:२२; र यूहन्ना ३:५ जस्ता खण्डहरूमा दिइएको छ।

तर यो सत्य हो कि उहाँले पाप गर्न सक्नुहुन्न किनकि उहाँ त्यस्तो तरिकाले व्यवहार गर्न सक्नुहुन्न जुन उहाँको प्रकृति विपरीत हो। परमेश्वरको तीनै व्यक्तित्व सधैं दोषहीन हुनेछन्।

हामी यसलाई हबकूक १:१३; याकूब १:१३; १ यूहन्ना १:५; र धेरै स्थानहरूमा भेट्टाउँछौं।

तर यसले उहाँको परीक्षालाई कम वास्तविक बनाउँदैन। आफ्नो मानव स्वभावको कारण, येशूले मानव दृष्टिकोणबाट परीक्षाको अनुभव गर्नुभयो। उहाँले आफूलाई अर्पण गरेका चीजहरूको महत्व बुझ्नुभयो र तिनीहरूले उहाँलाई प्रदान गर्न सक्ने फाईदाहरू राम्ररी बुझ्नुभयो। त्यसोभए, उहाँको आज्ञाकारीता र सहानुभुति कुनै पनि हिसाबले कम गरिएको छैन। वास्तवमा हामी यो पनि भन्न सक्दछौं कि येशू दोषरहित हुनुहुन्छ, त्यसैले उहाँको आज्ञाकारीता र सहानुभुति वास्तवमा बढेको छ किनकि उहाँले अनुभवबाट पूर्ण रूपले सिक्नुभएको थियो र अब हामीलाई हाम्रो आवश्यकताको लागि पूर्णरूपले उचित तरिकाले प्रतिक्रिया गर्नुहुन्छ।

येशूको जन्म र तयारीको अवधि सुसमाचारको पुस्तकमा थोरै रूपमा वर्णन गरिएको छ, त्यसैले तिनीहरू कहिलेकाँहि बेवास्ता गरिन्छन्। तर तिनीहरूमा धेरै महत्वपूर्ण सत्यहरू छन्। र यी मध्ये एउटा ठूलो आश्वासन यो हो कि प्रतिज्ञा गरिएको अभिषिक्त जन एक जना परमेश्वर आउनुभएको छ। येशूको जन्म र ख्रीष्टको पदको तयारीले ईश्वरको ठूलो प्रेम र दया प्रकट गर्दछ किनकि त्यसले हामीलाई पाप र मृत्युको पासोमा छोडेको छैन तर आफ्नो पुत्रलाई हाम्रो ख्रीष्टको रूपमा पठाएर उहाँले आफ्नो प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्नुभएको छ।

येशूको जन्म र तयारीको सन्दर्भमा ख्रीष्टको भूमिकालाई हेर्दा उहाँको सार्वजनिक सेवाको खोजी गर्न तयार छौं।

सार्वजनिक सेवाकाई

यस पाठमा हाम्रो उद्देश्यका लागि, येशूको सार्वजनिक सेवाकाईलाई शुरूमा उहाँले सार्वजनिक रूपमा प्रचार गर्नभएको, र यरुशलेममा उहाँले सेवाकाई समाप्ति गर्नुभएको भनि हामी परिभाषित गर्नेछौं। फेरि एकचोटि, हामी यस अवधिमा केहि विवरणहरू खोज्नु अघि यसमा भएका घटनाहरूको संक्षेप गर्नेछौं।

लूका ३:२३ ले भन्दछ कि येशूले सार्वजनिक सेवाकाई थाल्नु उहाँ ३० वर्षको हुनुहुन्थ्यो। र सु-समाचारको चार वटा पुस्तकहरूमा दिईएको विवरणको आधारमा, विशेष गरि यूहन्नाको पुस्तक, धेरै विद्वानहरूले येशूको सार्वजनिक सेवाकाई करिब तीन वर्षसम्म भएको थियो भन्ने विश्वास गर्दछन्। विशेष गरी, यूहन्नाले उल्लेख गरे कि येशू यस समयमा तीन वा चार निस्तार चाडहरूमा जानुभयो, किनकि हामी यूहन्ना २:२३, ६:४, ११:५५, र सायद ५:१ मा पनि हेर्दछौं।

मती ४:१३-१७ अनुसार, येशूले गालीलको उत्तरपश्चिमी भागमा पर्ने गालीलको एउटा शहर कफर्नहुममा आफ्नो सार्वजनिक सेवाकाईको थालनी गर्नुभयो। उहाँले परमेश्वरको राज्यको प्रचार गर्नुभयो र गालीलको क्षेत्र र इस्राएलको अन्य शहरहरूमा आचार्यकर्महरू गर्नुभयो जसरी मती ४:२३-२४ मा देख्छौं। यस समयमा उहाँले बाह्र चेलाहरू पनि छान्नुभयो र उनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको घोषणामा सामेल हुनको लागि तयार गर्नुभयो, यसको विवरण मती १० र मर्कुस ३ मा उल्लेख गरिएको छ। पछि उहाँले सामरिया र यहूदिया लगायतका अन्य क्षेत्रहरूमा पनि आफ्नो सेवाकाई विस्तार गर्नुभयो।

आफ्नो सार्वजनिक सेवाकाईको अन्तमा, येशू क्रुसमा टाँगिनको लागि जानीजानी यरुशलेमको यात्रा गर्नुभयो। बाटोमा, उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई यस तथ्यको लागि तयार गर्नुभयो कि धेरै राज्यका मानिसहरूले उहाँलाई मार्न लागेका थिए जसलाई बचाउनको लागि अभिषेक गरिनुभएको थियो।

यद्यपि येशूको मुख्य सेवाकाईले पश्चाताप र विश्वासको असल समाचार प्रचार गर्ने थियो किनकि परमेश्वरको राज्य नजिकै आएको थियो, उहाँ त्यसले यसलाई विभिन्न तरिकामा गर्न स्वतन्त्र हुनुहुन्थ्यो। उहाँले विभिन्न प्रकारका मानिसहरू, औसत इस्रायलीहरू, धार्मिक अगुवाहरू, सामाजिक बहिष्कारहरू, अन्यजातिहरू र सबै प्रकारका पापी मानिसहरूलाई सेवा दिनुभयो। उनले विभिन्न आकारका समूहहरू भेट्टाए, हजारौंको भीडदेखि लिएर निजी घरानासम्म, व्यक्तिविशेषसम्म। उहाँले धेरै प्रकारका ठाउँहरूमा सिकाए, जस्तै घरहरू, सभाघरहरू र खुला ठाउँहरू। र उहाँले दृष्टान्तहरू, प्रश्नहरू, भविष्यवाणीहरू, प्रवचनहरू र आश्चर्यकर्महरू सहित विभिन्न प्रकारका शिक्षण रणनीतिहरू प्रयोग गरे। र प्रत्येक सन्दर्भमा, उहाँले अद्धितिय अधिकारको साथ सेवा गर्नुभएको कुरा व्यक्तिहरूले चिने, र तिनीहरूले उहाँलाई जोशिलो-कोहिले विश्वास र पश्चातापका साथ, र कोहिले क्रोध र अस्वीकारका साथ प्रतिक्रिया गरे।

सु-समाचारको पुस्तकहरूले हामीलाई येशूको सार्वजनिक सेवाकाईको बारेमा धेरै जानकारीहरू मात्र समावेश गरीरहेको छ केवल तीन मुख्य मुद्दाहरू, पहिलो, येशूको प्रचारको घोषणा, दोस्रो, उहाँको शक्तिको प्रदर्शन, र तेस्रो उहाँको अभिषेकको पुष्टिहरू ख्रीष्टको पदलाई हेर्नेछौं। आउनुहोस्, येशूले घोषणा गर्नुभएको सु-समाचारहरूलाई पहिले हेरौं।

GOSPEL

येशूले थुप्रै तरिकाहरू र रूपहरूमा सु-समाचार प्रचार गर्नुभयो, ती मध्ये कतिपय अप्रत्यक्ष छन्, र अरु धेरै प्रत्यक्ष छन्। उहाँले दृष्टान्तहरू, प्रवचनहरू, कुराकानीहरू, आशिषको भविष्यवाणीहरू, र दण्डको चेतावनी, प्रार्थना र आश्चर्यकर्महरू गर्नुभयो। तर तब सु-

समाचारका लेखकहरूले उहाँको सन्देश सारांशमा लेखेका थिए, तिनीहरूले यसलाई परमेश्वरको राज्यको आगमनको आधारमा पश्चातापको आव्हानको रूपमा मूल रूपमा वर्णन गरे। मती ४:१७ मा येशूको सु-समाचारको सारांश सुन्नुहोस्:

त्यस बेलादेखि प्रचार गर्दै येशूले भन्न लाग्नुभयो, “पश्चाताप गर, किनभने स्वर्गको राज्य नजिक आइपुगेको छ” (मती ४:१७)।

मर्कुसले येशूको सन्देशलाई मर्कुस १:१४-१५ मा यसरी वर्णन गरे। मतीले बप्तिष्मा दिने यूहन्नालाई मती ३:२ मा उही सु-समाचारको सन्देश भनेका थिए।

हामी येशूको सु-समाचारका दुई पक्षहरूलाई हेर्नेछौं: पहिलो, उहाँको सन्देश कि राज्य आउँदैछ; र दोस्रो, तुरुन्तै पश्चातापको लागि उहाँको बोलावट। राज्यको बारेमा येशूको शिक्षालाई पहिले हेरौं।

राज्य

जब हामी सु-समाचारका पुस्तकहरू खोल्दछौं र ती पढ्न थाल्दछौं, त्यहाँ एउटा कुरा छ जुन हामीलाई अचम्मित तुल्याउन सक्छ तर अनिवार्य रूपमा यसले हामीलाई प्रहार गरिरहेको छ, र त्यो के हो भने जुन येशूले प्रचार गर्दै हुनुहुन्थ्यो र त्यो स्पष्टरूपमा परमेश्वरको राज्य थियो। बप्तिष्मा दिने यूहन्ना को प्रचारबाट कुनै शंका छैन जुन येशूले येशूको पहिलो शब्दहरूमा अगमवाणी गर्नुभयो “परमेश्वरको राज्य नजिक आएको छ,” वा “नजिक आएको छ” वा “स्वर्गको राज्य नजिक आएको छ।” र तब उहाँको सबै शिक्षामा, “धन्य आत्मामा दिनहुनेहरू किनभने स्वर्गको राज्य तिनीहरूको हो,” स्वर्गको राज्यको बारेमा सबै दृष्टान्तहरू, सबै शिक्षाहरू, सबै तरिकाहरूमा त्यसले आफूलाई साँचो दाऊदको राजा भनेर देखायो यरुशलेममा गधामा चढेर सबै स्पष्ट तरिकाले यो स्पष्ट पार्दछ कि सु-समाचारका पुस्तकहरू, प्रचारकहरू र सु-समाचारका लेखकहरू, हामीले स्पष्ट रूपमा बुझ्नुपर्दछ कि येशूको सन्देश, उहाँको सम्पूर्ण जीवन, परमेश्वरको शासनको पुनर्स्थापना वा परमेश्वरको राज्यको बारेमा थियो।

— Dr. Jonathan Pennington

आफ्नो समयका सबै यहूदीहरू जस्तै येशूलाई पनि थाहा थियो कि परमेश्वर आफ्ना सबै सृष्टिहरूमा अनन्त सार्वभौम हुनुहुन्छ। तर पुरानो नियमले यो पनि प्रकट गर्यो कि उहाँको अनन्त राजाको लागि परमेश्वरले पृथ्वीमा देखिने राज्यमा प्रदर्शन होस् भनेर योजना गर्नुभयो। हामीले

अघिल्लो पाठमा हेर्यो, उहाँले यस प्रक्रिया शुरु गर्नुभयो जब उहाँले संसारको सृष्टि गर्नुभयो र आदम र हव्वालाई उहाँको सह-राजप्रतिनिधि नियुक्त गर्नुभयो। तर तिनीहरू विश्वलाई सिद्ध पार्ने काममा असफल भए। परमेश्वरको राज्य एक ठूलो साम्राज्यको रूपमा बढ्दै जाँदा फेरि इस्राएल राष्ट्र अगाडि बढ्यो। तर यो इस्रायलको पाप र निर्वासनमा गंभीरताका कारण फेरी बाधा भयो। यद्यपि परमेश्वरले एजा र नहेम्याहको समयमा राष्ट्रलाई पुनर्स्थापना गर्ने प्रस्ताव राख्नु भए पनि, जनताको अविश्वासको कारण निर्वासन धेरै शताब्दीयौं सम्म विस्तार भयो। येशूको समयसम्ममा, इस्राएलले सयौं वर्षको निर्वासन सहनुपर्यो, जब ख्रीष्टले परमेश्वरको राज्य र यसका सबै आशीर्वादहरू पृथ्वीमा ल्याउनुहुनेछ भनेर पखिरहे। त्यसोभए, जब येशूले राज्यको नजिकै छ भन्ने असल समाचार घोषणा गर्नुभयो, यो ठूलो आशाको सन्देश थियो।

येशूले असल समाचार घोषणा गर्नुभयो कि पृथ्वीमा परमेश्वरको राज्यको अन्तिम दिन आउँदैछ। स्वर्गको बखतले सम्पूर्ण विश्वलाई चित्रण गर्छ। जसरी हामी मती ५:३-१२ को डाँडाको उपदेशमा देख्छौं, परमेश्वरका सबै विश्वासी जनहरू परमेश्वरको राज्यमा ठूलो आशिष पाउनेछन्। तिनीहरूको शोक समाप्त हुनेछ, र तिनीहरूले सारा पृथ्वीमा अधिकार पाउनेछन्। कुनै पनि विदेशी शक्तिहरूले झुटो उपासना गर्न बाध्य पाउँदैन। कुनै पनि भ्रष्ट धार्मिक अगुवाहरूले सापेक्षित शान्तिको खातिर इस्राएलका शत्रुहरूसँग सम्झौता गर्दैनन्। जसले पाप गरेका थिए तिनीहरूलाई क्षमा दिइनेछ। निर्वासनमा परेका व्यक्तिहरूलाई पुनर्स्थापित गरिनेछ। जो मानिस बिरामी र रोगको श्रापमा पसेका थिए ऊ निको हुने थियो। प्रभुले व्यक्तिगत रूपमा इस्राएलका शत्रुहरूलाई पराजित गर्नुहुनेछ, मानिसहरूलाई उनीहरूका पापबाट शुद्ध गर्नुहुनेछ र सम्पूर्ण सृष्टि पुनर्स्थापना गर्नुहुनेछ।

तर येशूको राज्यको बारेमा सु-समाचारको सन्देश जस्तो सुनिन्थ्यो, त्यसमा पनि एउटा शर्त थियो: पश्चाताप।

पश्चाताप

येशूले चताउनी दिनुभयो कि परमेश्वरको राज्य चाँडै आउँदैछ, र यो केवल परमेश्वरका विश्वासी जनहरूका लागि आशिष, तर आफ्ना शत्रुहरू विरुद्धको न्यायमा प्रकट गर्नुहुनेछ। त्यसोभए, यदि इस्राएलीहरू प्रतिज्ञा गरिएको आशिषहरू प्राप्त गर्न चाहान्छन् भने, उनीहरूले पहिले आफ्नो पापको पश्चाताप गर्नुपर्यो।

पापबाट पश्चाताप गर्नुभनेको पापबाट फर्कनु हो। तर यो इभान्जेलिकल पश्चातापको रूपमा नभई यो केवल केहि चीजबाट फर्किनु मात्र होइन। यो एकै

समयमा केहि चीज तर्फमोडिनु हो। त्यो एक व्यक्ति हो। जो येशू हुनुहुन्छ, र हामी विश्वासमा उहाँतर्फ फर्कन्छौं। त्यसोभए, त्यहाँ मेरो पाप त्यागिएको छ र विश्वासमा ख्रीष्टतर्फ फर्किएको छ। त्यहि समयमा, हामी सायद सोचन सक्छौं वा त्यो पश्चातापमा समावेश भएको केहि विभिन्न आयामहरुको दुई चीज बाहिर चिच्चाउन सक्छ, वा जस्तो देखिन्छ। ती मध्ये एक बौद्धिक, वा संज्ञानात्मक, मेरो पापको बारेमा जागरुकता हो। म पापीको रूपमा चिन्न नसक्ने ठाउँमा पश्चाताप गर्न सकिदैन र बुझ्दछु कि मैले परमेश्वरको नियमहरु कुनै न कुनै रूपमा, आकार वा फारममा उल्लङ्घन गरेको छु। त्यसोभए, यो जागरुकता, ज्ञान, विश्वस्तताको भावना हुनुपर्दछ कि म एक पापी हुँ र मैले गरेको कुरा परमेश्वरको नजरमा गलत छ। एकै साथ, तथापि, यो सम्भव छ कि कोहीले क्रमबद्ध रूपमा पहिचान गर्न सक्दछ, मैले गरेको कुरा परमेश्वरलाई अप्रसन्न पार्छ र यसको पनि खयाल राख्दैन। त्यसो भए, दोस्रो आयाम पश्चातापको आयाम, भावनात्मक विश्वस्तता हो कि मैले केवल केहि गलत गरेको छैन, तर म यसलाई दुख दिन्छु। म यसबाट असन्तुष्ट छु। मेरो पापप्रति मसँग दुःखको कुरो छ जुन इश्वरको जस्तै छ। ती दुई भागले तेस्रो भागमा पुर्याउंदछ जुन इच्छाको अभ्यास हो, वा त्यो पापको प्रतिबद्धता वा खुशीको रूपमा बदलिने स्वैच्छिक क्षमता जुन यो आफूले प्रतिज्ञा गरेको कुरा पूरा गर्न अपर्याप्त थियो, र यसको सट्टामा ख्रीष्टतिर फर्कन्छ। उच्च प्रतिज्ञाहरु र आनन्दको आधार हो।

— Dr. Rob Lister

सिक्कालाई बदल्ने जस्तो पश्चातापको बारेमा सोचन यो प्रायः सहयोगी हुन्छ। एकै चालमा हामी पाप र धार्मिकतातिर फर्कन्छौं। हामीले परमेश्वरको व्यवस्था उल्लङ्घन गरेकोमा साँचो दुःख महसुस गरेर पापबाट टाढा हुन थाल्छौं, र हाम्रा छिमेकीहरुलाई चोट पुर्याएको हुन्छौं। र जब हामी परमेश्वरलाई आफ्नो दोष स्वीकार्छौं र उहाँसँग क्षमा माग्छौं तब हामी पापबाट फर्कन्छौं। यर्मिया ३१:१९ र प्रेरित २:३७-३८ जस्ता खण्डहरुमा पश्चातापका यी पक्षहरु स्पष्ट उल्लेख गरिएको छ।

तर पश्चाताप गर्नु भनेको उहाँ हामीलाई सफा र पुनः स्थापित गर्न बिन्ती गरेर, र भविष्यमा उहाँको आज्ञा पालन गर्ने निर्णय गरेर उहाँतर्फ फर्कनु पनि हो। यसको मतलब यो होइन कि हामी फेरि कहिल्यै पाप गर्दैनौं। तर यसको मतलब यो हो कि साँचो पश्चाताप गर्नुमा उहाँका आज्ञाहरु पालन गरेर परमेश्वरलाई खुशी पार्ने इच्छा समावेश छ। हामी योएल २:१२-१३ र २ कोरिन्थी ७:१०-११ सम्ममा यी घटनाहरुलाई पाउँदछौं।

बाइबलमा पश्चाताप एक महान शब्द हो। यो “मेटानोइया” हो। र यदि हामी आफ्नो पापबाट पश्चाताप गर्दछौं भने यसको मतलब मेटानोइया परिवर्तनको यो सम्पूर्ण समझ हो। हामी हाम्रा पापी मार्गहरुबाट परिवर्तन हुन्छौं। यसको मतलब यदि हामी त्यो दिशामा जाँदैछौं र येशूले हाम्रो जीवनलाई छुनुभयो भने, हामी यस दिशातिर जान्छौं। हामी परिवर्तन गर्दछौं। हामीले परिवर्तन गरेको उहाँ चाहानुहुन्छ जुन हामी बदल्छौं। सत्य भन, यो सबै कुरा हो। दिमाग परिवर्तनको यो सम्पूर्ण समझ हो। यो तपाईंको बौद्धिक विश्वासको मात्र परिवर्तन होईन। वास्तवमा, पुरानो नियमको “थाहा” भन्ने शब्द मलाई मनपर्छ। यो हिब्रु शब्द “यादा” हो र जसको अर्थ अनुभव गर्नु र भेट गर्नु हो। त्यसोभए यो केवल दिमाग मात्र होइन जुन हामी जान्न सक्छौं, तर यो हाम्रो हात हो, यो हाम्रो खुट्टा हो, यो हाम्रो भावना हो, यो हाम्रो मुटु हो, यो हाम्रो बारेमा सबै कुरा हो। दिमाग परिवर्तन भनेको सबै चीजको परिवर्तन हो। र म विश्वास गर्दछु कि हामी सबै परिवर्तन गर्दछौं, हामी परिवर्तन गर्न थाल्छौं, उदाहरणका लागि, हामीले गर्ने कुरा र हामी बारेमा रहेका छौं। हामी हाम्रो व्यवहार परिवर्तन गर्न थाल्छौं। यदि व्यवहारको कुनै परिवर्तन छैन भने, संभवतः परिवर्तन छैन। मसँग एक पुरानो सेमिनारीको शिक्षक हुनुहुन्थ्यो जसले भनेका थिए, “तपाईं त्यही गर्नुहुन्छ जे तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ र तपाईं त्यही विश्वास गर्नुहुन्छ जे तपाईं गर्नुहुन्छ।” त्यो दिमागको पश्चाताप सँग पूरा गर्नको लागि धेरै छ।

— Dr. Matt Friedeman

येशूको सन्देश यो छ कि परेश्वरको राज्य यस पृथ्वीमा आउँदैछ। तर यो पश्चातापको आवश्यकताबाट कहिले पनि अलग हुन सक्दैन। केवल आफ्नो पापको पश्चाताप गर्ने र विश्वासमा परमेश्वरतर्फ फर्कनेहरुले मात्र उहाँको राज्यको आशिष् पाउने छन्।

सु-समाचारको घोषणाको साथसाथै, येशूको सार्वजनिक सेवाकाईमा धेरै शक्तिको प्रदर्शनहरु समावेश भएका छन् जसले उहाँको सन्देशको सत्यतालाई प्रमाणित गरे।

शक्ति

प्रेरित १०:३८ मा, प्रेरित पत्रसले येशूको आश्चर्यकर्मको शक्तिको बारेमा यसरी सारांश गरेका छन्:

कि परमेश्वरले नासरतका येशूलाई पवित्र आत्मा र शक्तिले अभिषेक गर्नुभयो। उहाँ सुकर्म गर्दै र दियाबलसबाट पेलिएकाहरुलाई निको पार्दै हिड्नुभयो, किनकि परमेश्वर उहाँको साथमा हुनुहुन्थ्यो (प्रेरित १०:३८)।

येशूले धेरै आश्चर्यकर्महरु गर्नुभयो जसले पवित्र आत्माको शक्ति प्रदर्शन गर्दछ। उहाँले यूहन्ना २:१-११ मा पानीलाई दाखमद्यमा परिणत गरेजस्तो गरी सृष्टिमाथि प्रभुत्व देखाए। मत्ती १२:२२, मर्कूस १:२३-२६, र लूका ९:३८-४३ जस्ता खण्डहरुमा हामी देख्छौं, दुष्ट आत्मा र त्यसको प्रभावहरुमा उहाँले आफ्नो अधिकार देखाउनुभयो। उहाँले रोगी र असक्षमहरुलाई निको पार्नुभयो, जसै हामी मर्कूस १०:४६-५२, लूका ८:४३-४८, र यूहन्ना ९ जस्ता खण्डहरुमा पाउँदछौं। मत्ती ९:१८-२६, लूका ७:११-१५, र यूहन्ना ११:४१-४५ जस्ता खण्डहरुमा येशूले मृतकलाई जीवित पार्नुभएको घटनाहरुलाई देख्दछौं। वास्तवमा, इस्राएलको इतिहासमा अरु अगमवक्तहरुले भन्दा येशूले धेरै आश्चर्यकर्महरु गर्नुभयो। नयाँ करारले ३५ वटा विशेष प्रकारको आश्चर्यकर्महरुको उल्लेख गरेको छ, र यूहन्ना को सु-समाचारले येशूले यी भन्दा पनि असंख्य रुपमा आश्चर्यकर्महरु गर्नुभयो भनि भन्दछन्। जसै हामी यूहन्ना २१:२५ मा पाठ गर्दछौं:

येशूले अरु पनि धेरै कुरा गर्नुभयो। यदि ती सबै एक-एक गरी लेखिएको थियो भने, म अनुमान गर्छु कि सम्पूर्ण संसारमा पनि पुस्तकहरु लेख्ने ठाउँ थिएन (यूहन्ना २१:२५)।

येशूका आश्चर्यकर्मको प्रदर्शनहरुले हामीले विचार गर्नु पर्ने कम्तिमा दुई प्रभावहरु थिए। सर्वप्रथम, उनीहरुले ख्रीष्टको पहिचानको पुष्टि गरे। दोस्रो, उनीहरुले परमेश्वरको राज्यलाई पृथ्वीमा ल्याउनमा अन्तिम सफलताको आश्वासन दिए। येशूका चमत्कारहरुले उहाँको पहिचान कसरी पुष्टि गरियो पहिले हेरौं।

पहिचानको सुनिश्चितता

येशूको चमत्कारी कार्यहरुले उहाँको राज्यको अन्तिम चरणमा ल्याउनको लागि विशेष गरी परमेश्वरले अभिषेक गर्नुभएको ख्रीष्टको रुपमा उहाँको चिनारी पुष्टि भयो। ख्रीष्टको हैसियतमा येशू परमेश्वरको आधिकारीक राजदूत हुनुहुन्थ्यो। र उहाँको आश्चर्यकर्महरुले येशूले भन्नुभएको सबै कुरामा परमेश्वरको दृढ अनुमोदन देखायो। हामी यसलाई लूका ७:२२, यूहन्ना ५:३६ र १०:३१-३८ र अरु धेरै ठाउँहरुमा पाउँदछौं।

यस बाहेक, धर्मशास्त्रमा धेरै मानिसहरुले येशूका आश्चर्यकर्महरुलाई अभिषेक गर्ने

कार्यसँग दाजे जो कि ख्रीष्टको व्यापक कार्यको पक्ष थियो। उदाहरणको लागि, उनीहरूले लूका ७:१६, र यूहन्ना ६:१४, र ७:४० मा अगमवक्ताको रूपमा उहाँको भूमिकाको पूर्तिको रूपमा देखे। येशू आफैले आफ्नो आश्चर्यकर्मको शक्तिलाई लूका १७:१२-१९ मा पुजाहारीहरूको कर्तव्यसँग जोड्नुभयो। र उहाँको आश्चर्यकर्महरू मती ९:२७, १२:२३, १५:२२, र २०:३० मा राजाको कार्यसँग सम्बन्धित छ। र यूहन्ना १०:३७-३८ मा येशूले भन्नुभएको कुरालाई सुन्नुहोस्:

यदि मैले मेरा पिताका काम गरेको छैन भने ममाथि विश्वास नगर। तर यदि म पिताका काम गर्दछु र पनि तिमीहरू ममाथि विश्वास गर्दैनौं भने यी कामहरूमाथि विश्वास गर, र तिमीहरूले थाहा पाउन सक्नेछौं र बुझ्नेछौं, कि पिता ममा हुनुहुन्छ, र म पितामा छु (यूहन्ना १०:३७-३८)।

येशूका आश्चर्यकर्महरूले उहाँको सु-समाचारको सन्देश सत्य थियो भनेर प्रमाणित गर्यो। ऊ वास्तवमै ख्रीष्ट थियो, र उहाँले वास्तवमा परमेश्वरको राज्यको अन्तिम चरणलाई पृथ्वीमा ल्याइरहेको थियो। उहाँले लूका ११:२० मा भनेझैं:

तर परमेश्वरको औँलाले म भूतहरू निकाल्छु भने, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूकहाँ आईसकेको छ (लूका ११:२०)।

येशूको शक्तिशाली कार्यहरूले उहाँ नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाणित गर्नुभयो—जसले स्वर्गका राज्यलाई पृथ्वीमा स्वर्गमा ल्याएर परमेश्वरको जन र सृष्टिमाथि शैतानको अत्याचार अन्त्य गर्नलाई ल्यायो।

येशूका शक्ति प्रदर्शनहरूले ख्रीष्टको रूपमा आफ्नो चिनारीको पुष्टि गरिसकेपछि, तिनीहरूले कसरी आफ्नो सफलताको आश्वासन दिए, हेरौं।

सफलताको सुनिश्चितता

येशूका आश्चर्यकर्महरूले आफ्ना दाबीहरू र प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्न सक्ने शक्ति छ भनेर देखायो। स्वर्गमा उहाँको राज्य जतिकै पृथ्वीमा परमेश्वरको राज्य बनाउनको लागि उहाँसँग सबै शक्ति थियो। वास्तवमा भन्ने हो भने, उहाँको थुप्रै आश्वासनका आश्चर्यकर्महरूले त्यो राज्यको पूर्वझलक प्रदान गर्यो। उदाहरणको लागि, जब उहाँले विरामीलाई निको पार्नुभयो र मरेकाहरूलाई जीवित पार्नुभयो, तब त्यहाँ राज्यको पूर्वचित्रण गर्नुभयो जहाँ रोग वा मृत्यु छैन, यसलाई प्रकाश २१:४ मा वर्णन गरिएको छ। र जब उहाँले हजारौं भोकाएका मानिसहरूलाई खुवाए, उहाँले प्रशस्तताको ठोस उदाहरण प्रदान गर्नुभयो जुन उहाँको अनन्त राज्यको विशेषता हुनेछ, किनकि

हामी प्रस्थान २३:२५-२६, योएल २:२६, र लूका १२:१४-२४ जस्ता ठाउँहरूमा पाउँदछौं।

येशूले आफ्नो राज्यका शत्रुहरूलाई नाश गर्न चाहिने सम्पूर्ण शक्ति छ भनेर पनि देखाउनुभयो। उदाहरणको लागि, जब उहाँले भुतआत्माहरूलाई निकाल्नुभयो, उहाँले देखाउनुभयो कि उहाँसँग एउटा अटुट राज्य स्थापना गर्न आवश्यक सामर्थ्य छ—जुन कहिल्यै खतरामा नपर्न सक्ने—हामी मती १२:२२-२९ पाउँदछौं।

येशूको शक्तिले सबैले यसको साक्षी गरे। र जबकि उहाँको शत्रुहरूले दुर्व्यवहार गरेर शैतानको धोकाको रूपमा उहाँको शक्ति खारेज गरे, सत्य यो हो कि येशूको शक्ति परमेश्वरबाट आयो। र यो प्रमाणित गर्यो कि येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो, र उहाँसँग प्रत्येक प्रस्ताव, प्रतिज्ञा र धम्की पूरा गर्ने क्षमता छ। हाम्रो लागि इसाईको रूपमा, यो ठुलो आनन्द र उत्साहको कारण हुनुपर्दछ। यसको मतलब यो हो कि येशूमा हाम्रो विश्वास राम्रोसँग राखिएको छ। हामीसँग जस्तोसुकै प्रकारको शंकाहरू भएपनि, येशूमा काम शुरू गर्न परमेश्वरले जति सुकै समय लगाउनु भएपनि यस कुराले फरक पार्दैन, जे भए पनि येशूले हामीलाई उहाँमाथि विश्वास गर्ने पर्याप्त कारण दिनुहुन्छ। उहाँ वास्तवमा अभिषिक्त जन हुनुहुन्छ। अनि हामी उहाँप्रति वफादार भयौं भने, हामीलाई उहाँको अनन्त राज्यमा आदर र आशिष् दिने निश्चितता गर्नुभएको छ।

हामीले येशूका सु-समाचार घोषणा र शक्ति प्रदर्शनहरू हेर्यौं, अब उहाँको सार्वजनिक सेवाकाईलाई ख्रीष्टको कार्यहरू अभिषेक गर्ने सम्बन्धमा पुष्टि गरौं।

पुष्टि

येशूको अभिषेकको काम उहाँको सार्वजनिक सेवाको क्रममा धेरै तरिकामा पुष्टि भएको थियो। तर दृष्टान्तको लागि, हामी दुई उल्लेखनिय पुष्टिमा केन्द्रित हुनेछौं: येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो भनि प्रेरित पत्रसले स्वीकार; र येशूको रूप परिवर्तनलाई हेर्नेछौं। आउनुहोस् हामी पत्रसको स्वीकारसँगै शुरु गरौं।

प्रेरितीय स्वीकार

मती १६:१५-१७ मा उल्लेख गरिएको पत्रसको स्वीकारको विवरणलाई हेरौं:

उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “तिमीहरू के भन्छौं, म को हुँ ?” सिमोन पत्रसले

जवाफ दिए, “तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जीवित परमेश्वरको पुत्र।” येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “योनाको छोरो सिमोन, तिमी धन्य हौं। किनभने मानिसबाट तिमीलाई यो प्रकट भएको होइन, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले प्रकट गर्नुभएको हो” (मती १६:१५-१७)।

यही घटना मार्कुस ८:२७-३० र लूका ९:१८-२० मा उल्लेख गरिएको छ।

पत्रुसको स्वीकारले सु-समाचारको पुस्तकहरूमा साँच्चै नै महत्वपूर्ण भूमिका खेल्छ, किनकि यो मती, मार्कुस, र लूका, तीन वटा सिनोप्टिक^२ सु-समाचारका पुस्तकहरूमा देख्न सक्दछौं। र ती सबै सु-समाचारको पहिलो आधा भाग येशूको ईश्वरीय अधिकारमा केन्द्रित छ; उहाँको आश्चर्यकर्महरू मार्फत, उहाँको प्रकोपहरूमार्फत, निको पार्ने माध्यमहरू, आफ्नो प्रकृति आश्चर्यकर्म र शिक्षाको माध्यमबाट उहाँको अधिकारको प्रदर्शन। र यसैले, पत्रुस पाउँछन्, र येशू साँच्चिकै मसीह हुनुहुन्छ भनेर स्वीकार गर्दछन्। र त्यसबेलादेखि यसले वास्तवमा मसीहको भूमिका शुरु गर्दछ जुन कष्टको भूमिका हो। यो भनिसकेपछि, मती, वा मार्कुस, र लूकाले पत्रुसको स्वीकारमा केहि फरक जोड दिएका छन्। मार्कुस र लूकामा ती सबै आश्चर्यकर्महरू त्यस बिन्दुमा पुग्दछन्, पत्रुसको लागि स्पष्ट रूपमा देखाईन्छ, पत्रुसलाई पुष्टि गर्नुहोस् कि येशू वास्तवमा ख्रीष्ट हुनुहुन्छ; वास्तवमा मसीह हुनुहुन्छ। त्यसैले येशू स्वीकार गर्नुहुन्छ कि येशूमार्फत परमेश्वर काम गरिरहनुभएको छ र उहाँ मानवजातिमा येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनेर स्वीकार्नुहुन्छ भनेर उहाँ स्वीकार्नुहुन्छ। मती, यस कुराको स्वीकार गर्दै, पहिलो कुराले येशूले भन्नुभएको छ, “योनाको छोरा सिमोन, तिमी धन्य हौं। किनभने मानिसबाट तिमीलाई यो प्रकट भएको होइन, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले प्रकट गर्नुभएको हो।” त्यसोभए मतीले येशूका कार्यहरू मार्फत ईश्वरीय प्रकाश हो भन्ने तथ्यमा बढी जोड दिएका थिए, पक्कै पनि, उहाँ आफ्नो अधिकारका चिन्हहरूमार्फत, तर

^२ ख्रीष्टको जीवनको संक्षिप्त वृत्तान्त

पत्रुसले वास्तवमै यसलाई पाउँदैछ किनकि परमेश्वरले उहाँलाई प्रकट गर्नुभएको छ। त्यसोभए यो इश्वरीय प्रकाशको भावना बढी महत्वपूर्ण छ, यो मतीको सु-समाचारमा देखिन्छ।

— Dr. Mark Strauss

येशूद्वारा ख्रीष्टको ओहदामा अभिषेक गरिएको पत्रुसको पुष्टिकरण परमेश्वरबाट सीधै प्रकट भएको थियो। हामीले देख्यौं कि मानिसहरूले येशूले गर्नु भएको आश्चर्यकर्महरूले उहाँ नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनेर विश्वास गरे। तर प्रेरितहरूको प्रवक्ताको रूपमा पत्रुसको स्वीकार यस भन्दा बढि थियो। यो परमेश्वरबाट आधिकारिक भविष्यवाणी गरिएको थियो। यथार्थमा भन्ने हो भने, येशू नै वास्तवमा ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने तथ्यको एउटा अचुक पुष्टि हो।

सु-समाचारको पुस्तकमा उल्लेखनीय कुरा मध्ये एक हो त्यो क्षण हो जब शिमोन पत्रुसले येशूको प्रश्नको जवाफमा घोषणा गरे, “तिमी म को हुँ भन्छौं?” “तपाईं जीवित, परमेश्वरको पुत्र ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। तपाईं मसीह हुनुहुन्छ।” यो एक परिभाषित क्षण हो। अब, यो किन यति उल्लेखनीय छ ? येशू आफैले भन्नुभए अनुसार यो एक पलको प्रकाश हो जब परमेश्वर आफैले शिमोन पत्रुसलाई एउटा कुरा प्रकट गर्नुभयो जुन उहाँ आफैले बुझ्नुहुन्न थियो। तर यो पनि किनभने त्यहाँ त्यस्तो चाहना र आशा रहेको छ-५०० वर्ष भन्दा बढी-जुन यो मसीह आकृति आउनेछ। र अब पत्रुसले घोषणा गरिरहेको छ कि उहाँको अगाडि उभिरहेको व्यक्ति, “तपाईं मसीह हुनुहुन्छ”, र त्यसैले तपाईंले भर्खरको अपेक्षा र निर्माणका अविश्वासनीय मात्रा महसुस गर्नुभयो, र अब अचानक, यो क्षण हो।

— Dr. Peter Walker

जब पत्रुसले प्रेरितको स्वीकार गरेका देखे, उनले येशूलाई ख्रीष्टको पदबाट अभिषेक गरे, अब महिमामा येशूको रूप परिवर्तनलाई हेरौं।

रूप परिवर्तन

“रूप परिवर्तन” शब्द ईश्वरशास्त्रीहरूले त्यो घटनालाई दिए जब येशू महिमामा आफ्ना चेलाहरूसामु प्रकट हुनुभयो। यसले उहाँको ईश्वरीय महिमाको एक अंश प्रकट गर्दै उहाँको

उपस्थिति आमूल परिवर्तन भएको तथ्यलाई जनाउँछ। यो घटना मती १७:१-८; मर्कूस ९:२-८; र लूका ९:२८-३६ मा यो घटनाहरूलाई पाउँदछौं। यो घटनालाई २ पत्रुस १:१६-१८ मा पनि भनिएको छ।

सारांशमा, येशूले पत्रुस, याकुब र यूहन्नालाई प्रार्थनाको लागि डाडामा लैजानुभयो। जब तिनीहरू त्यहाँ थिए, येशूको उपस्थिति परिवर्तन भयो। उहाँको अनुहार महिमाले चम्किरहेको थियो अनि उहाँको लुगा चम्किलो सेतो भयो। जब येशूको रूप परिवर्तन भएको थियो, मोशा र एलिया उहाँसँगै देखा परे, र येशू परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भनेर पुष्टि गर्दै स्वर्गबाट परमेश्वरको आवाज आयो। र जब पत्रुसले येशू मोशा र एलियाका लागि वास्थान बनाउने सल्लाह दिए, तब परमेश्वरले येशूलाई सबैभन्दा ठूलो सम्मान र आज्ञाकारीताको योग्य ठान्नुभयो। यो महत्वपूर्ण थियो किनभने मोशा परमेश्वरका जनहरूका निम्ति कानुन दिने र मुक्तिदाता थिए, र एलिया एक वफादार भविष्यवक्ता थिए जसले इस्राएल राष्ट्रलाई धर्मत्यागबाट पछि बोलाउँथे। यसको मतलब यो थियो कि येशू व्यवस्था र भविष्यवक्ताहरूसँग निरन्तर उभिएर हुनुहुन्थ्यो र उहाँ इस्राएलको विगतका महान अगुवाहरूले राख्नुभएका अपेक्षाहरू पूरा गर्दै हुनुहुन्थ्यो। तर यसको मतलब यो पनि हो कि उहाँ सबैभन्दा महान अभिषेक भएको, अन्तिम दाऊदको उत्तराधिकारी जो परमेश्वरले राज्यलाई पृथ्वीमा ल्याउँदै हुनुहुन्थ्यो।

रूपान्तरण यो अचम्मको दृश्य हो जहाँ येशू डाँडामा उक्लनुहुन्छ, र आफ्ना तीन जना चेलाहरू पनि उहाँसँगै गए। र तिनीहरूले ख्रीष्टको महिमाको प्रदर्शन प्राप्त गर्दछन्। यसैले, पहिले हामी ख्रीष्टको यी दुई स्वभावहरूको झलक पाउँछौं, जहाँ यस व्यक्तिको रूप परिवर्तन भएको छ र हामी उहाँको महिमाको प्रदर्शन पाउँछौं जुन उहाँप्रति सच्चा थियो, तर क्रिसमस भजनले भनेझैं शरीरमा घुम्टो लगाइएको थियो। तर हामी ईश्वरलाई देख्छौं। हामी उहाँको भव्य उपस्थितिको अन्धाधुन्ध प्रदर्शन पाउँदछौं, यति गौरवशाली कि चेलाहरू पर्वतबाट ओर्लेर आउँछन् र उनीहरू आफैं चम्कन्छन्। तर जब हामी सम्झौताको पूर्णताको बारेमा सोच्छौं, यो शक्तिशाली छ, किनकि उहाँले रूप परिवर्तनमा कोसँग भेट गर्नुभयो ? उहाँले एलिया र मोशासँग भेट गर्नुहुन्छ। र यसैले हामी यो देख्छौं कि मोशालाई दिइएको व्यवस्थाको पूर्ति, र भविष्यसूचक कार्यालयको पूर्ति, आफ्नो मसीहको पहिचानलाई यसरी पूरा गर्दछ। येशू पुरानो करार येशू मसीहमा पूरा हुनुहुनेछ, जब उहाँ व्यवस्थादाता, मोशालाई भेट्नुहुन्छ। र त्यसपछि एलियाको महान भविष्यसूचक कार्यालयको पूर्ति, येशू यहाँ आउनुहुन्छ, तिनीहरूसँग भेट्नुहुन्छ, र त्यो अद्भुत रूपमा परिवर्तनमा आफ्नो मसीहको महिचा स्थापना गर्नुहुन्छ।

— Dr. K. Erik Thoennes

अब जब हामीले येशूको जन्म र ख्रीष्टको कार्यालयको तयारीलाई हेरेका थियौं, र उहाँको सार्वजनिक सेवाकाईमा, हामी उहाँको उत्कटता र मृत्युतिर फर्किन तयार छौं।

दुःख र मृत्यु

हामी “दुःख” भन्ने शब्द प्रयोग गर्दछौं जसलाई येशूले सहनु भएको दुःख, विशेष गरी उहाँको क्रूसमा अघिल्लो हप्ताको अवधिमा। धेरै हिसाबले यो येशूको कथाको सबैभन्दा अन्धकार भाग हो, किनकि यस हप्ताको दौडान येशू मानवताद्वारा अस्वीकार हुनुभयो, आफ्ना अनुयायीहरूले उहाँलाई इन्कार गरे र धोका दिए, र आरोप लगाउनेहरूले उहाँलाई मृत्युदण्ड दिए। यसभन्दा पनि नराम्रो कुरा, स्वर्गमा बस्नुहुने पिताले हाम्रो ठाउँमा उहाँमाथि इश्वरीय क्रोध र न्याय खन्याउनुभयो। तर यो अन्धकार कथामा पनि आशा र प्रकाशको किरण थियो। येशूको दुःख र मृत्युले हामीलाई बताउँछ कि त्रिएक परमेश्वर कति टाढा हामीलाई बचाउन इच्छुक हुनुहुन्छ। तिनीहरू ईश्वरीय प्रेम र बलिदानको गवाही दिन्छन् जुन हाम्रो धन्यवाद, आज्ञाकारिता र प्रशंसाको योग्य छ।

यस पाठमा, हामी येशूको दुःख र मृत्युको परिभाषा यस अवधिमा गर्नेछौं जुन उहाँको यरुशलेममा आगमनको साथ शुरु भयो र क्रूसमा टाँगिए पछि चिहानमा उहाँको समयको अन्त्य भयो। जबकि येशूको जीवनको यो अंश केवल एक हप्ता मात्र चल्यो, यसमा धेरै उल्लेखनीय घटनाहरू थिए। फेरि, हामी अवधिको एक संक्षिप्त सार सँग शुरु गर्नेछौं।

इं.सं ३० तिर, येशू निस्तार चाडको लागि यरुशलेम जानुभयो। जब उहाँ गधाको बाछोमा चढेर शहर पुग्नुभयो, धेरै मानिसहरूले उहाँलाई चिने र उहाँलाई इस्राएलमा राजा भनेर स्वागत गरे। यस कारणले गर्दा, शहरमा उहाँको प्रवेश सामान्यतया विजय प्रवेशको रूपमा परिचित छ। हामी मती २१:१-११; मर्कुस ११:१-११; लूका १९:२८-४४; र यूहन्ना १२:१२-१९ मा यस घटनाको बारेमा पाउँदछौं।

एक पटक यरुशलेममा, मन्दिरमा पैसा साट्नेहरूसँग येशू रिसाउनुभयो। तसर्थ, भविष्यसूचक निन्दा र शाही न्यायको कार्यमा, उहाँले तिनीहरूको टेबल पल्दाइदिनुभयो र तिनीहरूलाई मन्दिरबाट धपाउनुभयो। सुसमाचारका पुस्तकहरूले यस मन्दिरको सफाई मती २१:१२-१७; मर्कुस ११:१५-१८; लूका १९:४५-४८ मा उल्लेख गरेको पाउँदछौं। त्यसपछिका केहि दिनहरू, येशू धार्मिक अधिकारीहरूसित झगडामा डुब्नुभयो र उहाँको कुरा सुन्नेलाई सबैलाई सिकाउनुभयो।

यहूदीहरूको निस्तार चाडभन्दा अघिल्लो रात येशू आफ्ना चेलाहरूसित भेला हुनुभयो र अन्तिम भोज पनि आयोजना गर्नुभयो जसलाई अक्सर अन्तिम भोज भनिन्छ। यस खानाको बखत, उहाँले प्रभुको भोजलाई एक चलिरहेको स्मरणार्थ र भोजको रूपमा फर्काउनुभयो जबसम्म उहाँको प्रतिबद्धता फर्कनेछैन। यो घटना मती २६:१२-२६; मर्कुस १४:१२-२६; र लूका २२:७-२३ मा उल्लेख गरिएको छ। त्यही रात उहाँले उनीहरूलाई धेरै निर्देशनहरू दिनुभयो जसलाई प्रायः उहाँको अन्तिम भोज शिक्षा भनेर चिनिन्छ, जुन यूहन्ना १३-१७ उल्लेख गरीएको छ र यूहन्ना १७ मा उहाँको प्रधान पुजारीको प्रार्थना मार्फत थियो। त्यही साँझ, चेला यहूदाले येशूलाई छोडे र धोका दिए, किनकि उनले यहूदी धार्मिक अगुवाहरूसँग योजना बनाएका थिए जुन हामी लूका २२:३-४ र यूहन्ना १३:२७-३० मा पाउँदछौं। त्यसपछि, येशू र अन्य चेलाहरू गेट्समनीको बगैचामा जानुभयो। जब येशू प्रार्थना गरिरहनु भएको थियो, यहूदाले यहूदी धार्मिक अगुवाहरू र सिपाहीहरूको एउटा दललाई बगैचामा लगे र तिनीहरूले येशूलाई पक्रे। उहाँलाई यहूदी प्रधान पुजारी कैयाफा र यहूदी अगुवाहरूको अगाडि आरोप लगाइएको थियो र उनी रोमी शासक पिलातस र यहूदी राजा हेरोद एन्टिपासको सामु खडा भए। परिस्थितिको तनावमा येशूका चेलाहरूले उहाँलाई छोड्न लागे र पत्रुसले उहाँलाई तीन पटक इन्कार गरे। येशूलाई पिटियो, खिसी उडाइयो र मृत्युदण्ड सुनाइयो। यी घटनाहरू मती २६:३१-२७:३१; मर्कुस १४:३२-१५:२०; लूका २२:३९-२३:२५; र यूहन्ना १८:१-१९:६ मा पाउँदछौं।

पक्राउ परेको दिन बिहान येशू क्रूसमा टाँगिनु भयो। उहाँलाई एउटा क्रूसमा टाँगेको थियो र उहाँको मृत्यु नभएसम्म यसमा सार्वजनिक रूपमा क्रुसमा झुण्डाइयो। यस ठुलो पीडा र कष्टको बीचमा, उहाँले पश्चाताप गर्ने चोरलाई दयाको प्रतिज्ञा गर्नुभयो, आफ्नी आमाको हेरचाहको लागि जुटाउनुभयो, र उहाँलाई मृत्युदण्ड दिनेहरूका लागि परमेश्वरसँग क्षमा माग्नुभयो। ३ बजेतिर, उहाँले परमेश्वरलाई पुकार्नुभयो र प्राण त्याग्नुभयो। यी घटनाहरू मती २७:३२-५४; मर्कुस १५:२१-३९; लूका २३:२६-४७; र यूहन्ना १९:१६-३० मा पाउँदछौं।

त्यस समयमा भूकम्पले भूमिलाई हल्लायो र मन्दिरको पर्दा टुप्पोदेखि फेदसम्म च्यातियो। एक रोमी सिपाहीले उहाँको मरेको प्रमाणित गर्न भालाले छेडे र पछि येशूको लास क्रुसबाट झिकियो। किनभने विश्राम दिन शुरु हुनेवाला थियो, उहाँका केहि अनुयायीहरूले तुरुन्तै उहाँको शरीरलाई गाड्नको लागि तयार पारे र कहिल्यै कोही नराखिएको एउटा नयाँ चिहानमा उहाँलाई राखे। यी भयानक दिउँसोको घटनालाई मती २७:५१-६१; मर्कुस १५:३८-४७; लूका २३:४४-५६; र यूहन्ना १९:३४-४२ मा पाउँदछौं।

त्यस अवधिको तीन घटनाहरूमा ध्यान केन्द्रित गरेर हामी येशूको उत्कटता र मृत्युलाई विचार गर्नेछौं : येशूको विजयी यरुशलेममा प्रवेश, उहाँको प्रभुको भोजको कार्य, र उहाँको क्रुसको मृत्यु। आउनुहोस् हामी पहिले विजयको प्रवेशलाई हेरौं।

विजयको प्रवेश

जकरिया ९ को भविष्यवाणी पूरा गर्न येशू गधाको बाँछोमा सवार भएर यरुशलेम प्रवेश गर्नुभयो। गधा महत्वपूर्ण थियो किनभने शान्तिको समयमा यो राजाले चढेको पर्वत थियो, जब तिनीहरू आफूमाथि कुनै किसिमको खतराहरू नहुने कुरामा विश्वस्त हुन्थे। यो प्रतीकात्मक कार्य इस्रायलको हकदार राजाको रूपमा येशूको आत्मविश्वास प्रदर्शन गर्नको लागि थियो; उहाँको राज्य सन्देशप्रति वफादार मानिसहरूलाई पुष्टि गर्न; र ती विश्वासयोग्य नभएकोलाई हप्काउनको लागि थियो।

येशू शहरको नजीक पुग्दा, मानिसहरूले उहाँलाई चिने र उहाँलाई स्वागत गर्न, धेरै मानिसहरूले खजुरका हाँगाहरू र तिनीहरूका वस्त्रहरू सडकमा राखे, र तिनीहरूले ठूलो स्वरले उहाँको प्रशंसा गरे। जसै हामी मार्कस ११:९-१० मा पढ्छौं:

अनि उहाँको अगि-अगि हिड्ने र पछिपछि आउनेहरूले यसो भन्दै जय-ध्वनि लगाए, “होसन्ना ! धन्य उहाँ, जो परमप्रभुको नाउँमा आउनुहुन्छ ! धन्य होस्, हाम्रा पिता दाऊदको त्यो आउने राज्य, परमधाममा होसन्ना !” (मार्कस ११:९-१०)।

तर सबैले येशूलाई स्वागत गरेनन्। उहाँलाई यहूदी अगुवाहरूले अस्वीकार र विरोध गरे, जस्तै पुजारीहरू र शास्त्रीहरूका शिक्षकहरू—जो उहाँको आगमनले अत्यन्त उत्साहित हुनुपर्थ्यो। परमेश्वरको अभिषिक्त जनलाई अस्वीकार गरेर, तिनीहरूले प्रमाणित गरे कि तिनीहरूका आफ्नै कार्यहरू परमेश्वर र उहाँको कामको विरोधी थिए। येशू यरुशलेममा प्रवेश गर्नुहुदाँ येशूका यी शब्दहरू सुन्नुहोस्, यी घटनाहरू लूका १९:४२-४४ मा उल्लेख गरिएको छ।:

“शान्ति कुन कुराले ल्याउँछ भनेर तैले आज पनि जानेको भए हुनेथियो ! तर अब तेरा दृष्टिबाट त्यो लुकेको छ। किनकि तँमाथि यस्ता दिन आउनेछन् ... एउटा ढुङ्गामाथि अर्को ढुङ्गा पनि छोडिनेछैन। किनकि तैले आफूमाथि भएको परमेश्वरको कृपा-दृष्टिको समयलाई चिन्न सकिनस्” (लूका १९:४२-४६)।

यो इन्कार जारी रह्यो किनकि धार्मिक अगुवाहरूले येशूको अन्तिम हप्ताको शुरुमा उहाँलाई मानिसहरूसामु बदनाम गर्ने प्रयासमा सबै प्रकारका प्रश्नहरू सोधे। उनीहरूले रोमी अधिकारीहरूलाई उहाँको विरोध गर्न उक्साउने कोशिस गरे, र ख्रीष्टको रूपमा येशूको पहिचान र

अधिकारलाई बारम्बार चुनौती दिए।

उहाँको विजयी प्रवेशमा र त्यसपछिका दिनहरू, मानिसहरूले उहाँको प्रशंसा र स्वीकार गरे तर धार्मिक अधिकारीहरूले उहाँलाई अस्वीकार गरे। किन मानिसहरूले उहाँलाई यस्तो विविध प्रतिक्रिया देखाए ? ठिक छ, हामी यसलाई विभिन्न तहमा बुझ्न सक्छौं। सर्वप्रथम, अधिकारमा भएकाहरूले सबैभन्दा बढी हराउनुपर्छ। र हामी देख्न सक्छौं त्यहाँ शक्ति र अधिकारको एक सामान्य उन्मुखता छ। यो केवल मानव प्रकृति हो, यहूदी अधिकारीहरू कुनै पनि अन्य मानव भन्दा फरक थिएनन्। जोसँग शक्ति छ तिनीहरू यसलाई समात्न चाहन्छन्, र येशू तिनीहरूको शक्तिको लागि खतराको रूपमा आउनुभयो। उनीहरूले परमेश्वरको राज्यलाई एउटा साँघुरो तरीकाले, राष्ट्रवादी तरीकाले, एथनसेन्ट्रिक तरीकाले, आदिवासीहरूले बुझे, र उनीहरूले गुमाउनु पर्ने सबैभन्दा बढी कुरा थियो। जसरी लूकाले सुसमाचारमा मरियमलाई भनिएको थियो, यो बच्चा इस्राएलमा धेरैको उत्थान र पतनको कारण हुनेछ र यसको प्रतिकारको संकेत हुनेछ। यूहन्नाको सुसमाचार यस आशाको साथ शुरु हुन्छ कि यो ज्योति संसारमा आएको थियो र अन्धकारले यसलाई चिनेन, केही अनुवादले भने, “यसलाई शक्तिशाली बनाउनुहोस्।” येशू संसारको ज्योति भएर आउनुभयो, र अन्धकारले गुमाउनुपर्ने सबै कुरा थियो। र यसैले धार्मिक अधिकारीहरूले त्यो प्रकट गरे। तर हामीले यो पनि याद राख्नुपर्दछ कि यो धेरै लामो होईन, पवित्र हप्ताको समय आइसकेको थियो, जब हामी यो आव्हान गर्दछौं, जहाँ येशूलाई पछ्याएको भीडले पनि येशूको सट्टा बारब्बालाई छोडिदिन बिन्ति गरे। येमानिसको अपेक्षाको पूरा गर्न येशू आउनुभएको थिएन जस्तो परमेश्वरले उनीहरूलाई गरेको चाहन्थे। बरु, परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको कुरा प्रकट गर्न उहाँ आउनुभयो, र यसको अर्थ हाम्रो आफ्नै स्वतन्त्रताको लागि खतरा हो, हाम्रो स्वायत्तताको लागि खतरा हो। र हामी आफैमा मर्न चाहँदैनौं, र त्यसैले येशूले हाम्रो मानवीय इच्छालाई उल्टाउने खतरा ल्याउनुभयो। र यसैले अन्ततः उहाँ मानव स्तरबाट अस्वीकृत हुनुभयो।

— Rev. Michael Glodo

विजयीको प्रवेशलाई हेरेपछि, येशूको प्रेम र मृत्युको हप्ताको दोस्रो प्रमुख घटनामा फर्को : प्रभु भोजको स्थापनालाई हेरौं।

प्रभु भोज

हामीले उल्लेख गरिसक्यौं, येशूको दुःख र मृत्यु निस्तार चाडको हप्तामा थियो। त्यसैकारण, येशूले यस हप्ताको समयमा गर्नुभएका एउटा काम आफ्ना चेलाहरूसँग निस्तार-चाडको खाना खानुभएको थियो। उहाँले आफ्नो पक्राउ र क्रुसमा जानु भन्दा पहिले गर्नु भएको थियो, र यो घटनालाई अन्तिम भोजको रूपमा चिनिन्छ। यस अन्तिम भोजको समयमा येशूले केही विशेष कुरा गर्नुभयो जुन इसाईहरूले त्यस दिनदेखि नै स्मरण गरिरहन्छन्: उहाँले प्रभु भोजलाई ख्रीष्टियन पवित्र विधिको रूपमा स्थापना गर्नुभयो।

हामीले भन्यौं, अन्तिम बेलूका निस्तारको भोज थियो। यो कुरालाई सम्झना गरियो कि परमेश्वरले इस्राएल राष्ट्रलाई मिश्रको दासत्वबाट बचाउनुभएको थियो। तर यस भोजको अन्तमा, येशूले ख्रीष्टको रूपमा आफ्नो काममा ध्यान दिनको लागि निस्तार चाडको प्रतीकको रूपमा चलाउनुभयो। विशेष रूपमा, उहाँले बेलूकाको खानाबाट दुईवटा वस्तुहरू छान्नुभयो—अखमिरी रोटी र एक कचौरा—तिनीहरूलाई त्यसले एउटा नयाँ अर्थ प्रदान गर्यो। लूका २२:१७-२० अनुसार, येशूले रोटीलाई आफ्नो शरीरसँग जोड्नुभयो, जुन पापको बलिदानको रूपमा परमेश्वरलाई अर्पण गर्न लाग्नुभएको थियो। उहाँले दाखमद्यको कचौरा आफ्नो रगतसित जोड्नुभयो, जुन पापको लागि पनि उहाँ बलिदानको एक हिस्सा थियो। यसबाहेक, हामीले लूका २२:१९ को निर्देशन संगै मती २६:२९ र मर्कूस १४:२५ मा भएको उहाँको शिक्षाहरूलाई हेर्दा भने, तब हामी देख्दछौं कि येशू आफ्ना चेलाहरूलाई उहाँका निमित्त यी चीजहरू सधैंको लागि स्मरणको रूपमा प्रयोग गर्न सिकाउनुहुन्छ, जबसम्म उहाँ फर्किनुहुन्न। र यसरी उहाँले शुरु गरेको काम समाप्त गर्नुभयो।

इसाई परम्पराको प्रभुभोजलाई प्राय ख्रीष्टको देखिने शब्दहरू भनेर वर्णन गरिएको छ किनकि उहाँले क्रुसमा भएको घटनालाई दृश्यमा प्रदर्शन गर्नु भयो। त्यसरी नै भाँचेको रोटी, दाखमद्यले हामीलाई ख्रीष्टतिर औल्याउँछ जसको शरीरलाई, क्रुसमा टाँगेर, उहाँले हाम्रो लागि रगत बगाउनुभयो, र जसरी प्रतीकको रूपमा काम गर्नुहुन्छ, र हाम्रो ध्यानलाई ख्रीष्टतिर औल्याउँनुहुन्छ, अनि उहाँले हाम्रो लागि जे गर्नुभयो उहाँको स्मरणमा हामीलाई खान र पिउन उहाँको मृत्युका फाइदाहरू लिन हामी भाग लिन्छौं। र त्यहाँ एउटा अर्थ छ जहाँ विश्वासिहरूले महसुस गर्छन् कि त्यहाँ एक ठूलो आत्मिकी सामर्थ्य छ कि जब हामी खान्छौं र पिउँछौं, हामी यस अवसरमा ख्रीष्टले हाम्रो निमित्त गर्नुभएका सबैको फाइदामा भाग लिन्छौं।

— Dr. Simon Vibert

प्रभु भोजको अर्थका दुई पक्षहरु छन् जुन हामीले विशेष रूपमा उल्लेख गर्नुपर्दछ, यसको शुरूवात ख्रीष्टको प्रायश्चितको सन्दर्भमा हुन्छ।

प्रायश्चित

प्रभु भोजको मूल प्रतीक बुझ्नको लागि सजीलो छ। रोटीले येशूको शरीरलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र दाखमद्यले उहाँको रगतलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। तर किन यी महत्वपूर्ण छन् ? किनकि लूका २२:१९ अनुसार उहाँको शरीर हामीलाई दिइयो र उहाँको रगत धेरैका पापहरुको क्षमाको लागि खन्याइयो, यसलाई हामी मती २६:२८ मा पढ्दछौं। अर्को शब्दमा, उहाँको शरीर र रगत महत्वपूर्ण छ किनकि हाम्रो पापको प्रायश्चित गर्न उनीहरुले क्रुसमा परमेश्वरलाई चढाए। हामी यस विषयलाई केवल एक क्षणमा अन्वेषण गर्नेछौं जब हामी क्रुसीकरणको छलफल गर्नेछौं।

हामीले उल्लेख गर्ने प्रभु भोजको अर्थको दोस्रो पक्ष यो हो कि यसले नयाँ करारको उद्घाटनलाई जनाउँछ।

नयाँ करार

येशूले लूका २२:२० मा भन्नुभएको कुरालाई सनौं,

“यो कचौरा तिमीहरुका निमित्त बगाइएको मेरो रगतमा स्थापित गरिने नयाँ करार हो” (लूका २२:२०)।

यहाँ, यर्मिया ३१:३१-३४ मा भविष्यवाणी गरिएको यर्मिया भविष्यवाणी गरिएको करारको नवीकरणलाई येशूले संकेत गर्नुभयो।

नयाँ करार दुबै आदम, नोआ, अब्राहम, मोशा र दाऊदको समयमा परमेश्वरद्वारा गरिएको करारको प्रतिज्ञाको ग्यारेन्टी र नवीकरण हो। परमेश्वरको करारका यी पहिलेका प्रशासनहरुले आफ्नो जनहरुमाथि परमेश्वरको उदारता व्यक्त गरे तर उनीहरुको वफादार आज्ञाकारीताको पनि आवश्यकता छ, जसले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नेहरुलाई आशिष् दिनुहुन्छ र उहाँको आज्ञापालन नगर्नेहरुका विरुद्ध श्राप दिनुहुन्छ। र ख्रीष्टको हैसियतमा येशू आफ्ना जनहरुसँगको करारको अन्तिम चरणको जसमा उक्त करारलाई “अनुमोदन गरिएको” वा आफ्नो रगत बहाएर “छाप लगाइएको” थियो। जब हामी हिब्रू ९:१५ मा पढ्छौं:

यसैकारण जहाँ नयाँ करारका मध्यस्थ हुनुहुन्छ, यस हेतुले कि बोलावट

भएकाहरुले प्रतिज्ञा गरिएको अनन्त उत्तराधिकार प्राप्त गरुन्, किनकि एक जनाको मृत्युको मोल भइसकेको छ, जसद्वारा पहिलो करारको समयमा भएका अपराधहरुबाट उद्धार पाइन्छ (हिब्रू ९:१५)।

हामीले येशूको विजयीको प्रवेशलाई र प्रभुभोजको स्थापनलाई हेरौं अब हामी उहाँको क्रुसको मृत्युलाई हेरौं।

क्रुसिकरण

क्रुसिकरण पुरानो रोमी साम्राज्यमा मृत्युदण्डको एक रूप हो। यसमा दोषीहरुलाई क्रुसमा बाध्ने गर्थे वा त्यसलाई काँटी ठोकेर झुण्डाइ दिन्थे जसरि येशूलाई झुण्डाएका थिए र त्यसपछि उनीहरुको मृत्यु नभएसम्म क्रुसमा वा, सामान्यतया प्राण जाने बेलासम्म क्रुसमा झुण्डाइन्थे। येशू क्रुसमा टाँगिनु अनौठो थियो, किनकि यसले पापको लागि प्रायश्चितको रूपमा पनि काम गर्यो। हिब्रू ९:११-२८ मा हामी पढ्दछौं कि ख्रीष्टको हैसियतमा, आफ्ना जनहरुको खातिर मर्नु उहाँको जिम्मेवारी हो।

क्रुससँग सम्बन्धित धेरै सिद्धान्तहरु हामी ती सबैको उल्लेख गर्न सक्छौं, त्यसैले हामी आफैलाई केबल दुई मात्रमा सीमित राख्छौं: येशूमा हाम्रो पापको दोष र पापको विरुद्ध ईश्वरीय न्यायको परिणाम स्वरुप उहाँ मर्नुभयो। हामी दोषारोपणको विचार सँग शुरु गर्नेछौं।

दोषारोपण

दोषारोपणको अर्थ भनेको असाइनमेन्ट वा हिसाब गर्ने हो। तर जब हामी क्रुसमा येशूमा हाम्रो पापको दोषारोपणको बारेमा कुरा गर्छौं, हामी त्यस कामलाई सडकेत गरिरहेका हुन्छौं जसमा परमेश्वरले पापीहरुको दोष येशूमा सुम्पनुभयो। तसर्थ, जब हामी भन्छौं कि हाम्रो पापको दोष येशूमा लगाइएको थियो, यसको मतलब हामीले उहाँलाई हाम्रा पापहरुको लागि दोष दियौं। येशूले वास्तवमा कहिल्यै पाप गर्नुभएन, र उहाँको व्यक्तित्व कहिल्यै पापले भ्रष्ट भएको थिएन। तर कानुनी दृष्टिकोणबाट, परमेश्वरले येशूलाई त्यस्तो गणना गर्नुभयो जस्तो कि उहाँले व्यक्तिगत तवरले हामीले गरेका हरेक पाप गर्नुभएको थियो।

पुरानो नियमका पापबलिहरुको नमूनाको अनुरूप, येशू आफैले आफ्ना जनहरुको सट्टामा ख्रीष्टको भूमिकालाई यस तथ्यले झल्काउँछ कि बाइबलले प्राय उहाँलाई हाम्रो बलिदान भनेर सम्बोधन गर्दछ, जस्तै रोमी ३:२५; एफिसी ५:२; र १ यूहन्ना २:२। यो पनि हो कि उहाँलाई मती

२०:२८; १ तिमोथी २:६; र हिब्रू ९:१५ मा उहाँलो हाम्रो निमित्त मोल तिर्ने व्यक्ति भनेर भनिएको छ। हाम्रो पाप उहाँमा दोष लगाउनु अघि येशू दोषरहित र सिद्ध हुनुहुन्थ्यो। तर यो अनौठो लाग्न सक्छ, एक पटक हाम्रो खातामा उहाँको पाप गणना गरियो, परमेश्वरले उहाँलाई सबै पापको दोषी भएको ठान्नुभयो। यही कुरा पावलले २ कोरिन्थी ५:२१ मा यसरी भन्दछ:

हामी उहाँमा परमेश्वरको धार्मिकता बन्न सकौं भनेर पाप नचिन्नुहुनेलाई परमेश्वरले हाम्रो खातिर पाप बनाउनुभयो (२ कोरिन्थी ५:२१)।

र तसर्थ, जब हामी यस्ता प्रश्नहरू सोध्न थाल्छौं: “के यो उचित छ, के निष्पक्ष छ, के परमेश्वरले हाम्रो पापलाई ख्रीष्टमा लगाउनु उचित हुन्छ र ?” ठिकै छ, हामी मानव कानून अदालतमा जान्छौं र सोच्छौं, “के हामी हत्याको अपराधमा कसैको दोषी ठहराउँछौं जसले हत्या गरेको छैन ?” जवाफ “होईन” । मानव स्तरको न्यायबाट यो गलत हुन्छ। तर हामीले सबैभन्दा पहिले हामीलाई परमेश्वरको न्यायको बारे थाहा छ कि यो उत्तम छ र त्यसैले, किन भने उहाँ सिद्ध हुनुहुन्छ, हामी जान्दछौं कि उहाँले जे गर्नुहुन्छ ठीक गर्नुहुन्छ। तर तपाईंलाई थाहा छ, बाइबलले हामीलाई किन यो ठीक छ भनेर बताउँदछ। अब, उदाहरणका लागि, यदि परमेश्वरले भर्खरै कसैलाई अनियमितको रूपमा छान्नु भयो भने, र मनपरी रूपले उहाँलाई मेरो दोष थपेको थियो, त्यो निष्पक्ष हुँदैन, त्यो न्यायसँगत हुँदैन। त्यो परमेश्वरको आफ्नै धार्मिकताको मानक पूरा गर्दैन। तर यदि मानवजाति सृष्टि हुनुभन्दा अघि परमेश्वरले आफ्नो पुत्रमार्फत पापी मानवजातिलाई छुटकारा दिन दृढ संकल्प गर्नुभयो भने, उहाँ मात्र हाम्रो पाप सहन सक्नुहुनेछ र उहाँको सिद्ध धार्मिकता, उहाँको सिद्ध आज्ञाकारिताको कारण हाम्रो पापको प्रायश्चित्त गर्न सक्नुहुन्छ ? र के हुन्छ यदि यो एक मनमानी कार्यभार थिएन, एक अनिच्छुक असाइनमेन्ट कसैलाई मात्र भनियो “तिमीले पाप गरिरहनु पर्नेछ।” यदि येशूले सुसमाचारका पुस्तकहरूमा भन्नुभएको छ भने, “कसैले मेरो जीवन मबाट लिदैन, तर म आफ्नो भेडाहरूको लागि खुशीसाथ आफ्नो जीवन दिन्छु।” त्यसोभए तपाइले बुझ्नुभयो कि परमेश्वरको न्याय पापी मानिसजातिको उद्धारको लागि उहाँको आफ्नै छोरा मार्फत पूर्ण योजनाको तुलनामा कहिल्यै प्रष्ट हुँदैन, जसले राजी खुशीले आफ्नो जीवन दिनेछ र हाम्रो पापलाई सहनेछ ताकि हामी परमेश्वरसँग शान्तिमा रहन सकौं। परमेश्वरको न्याय उत्तम छ। क्रुसमा के भयो त्यो चित्रको तुलनामा कहिल्यै अरु उत्तम हुनेछैन।

— Dr. R. Albert Mohler, Jr.

अब हामी ख्रीष्टमा हाम्रो पापको दोष बुझ्दछौं, क्रूसमा सम्बन्धित हाम्रो दोस्रो विषयलाई हेरौं : ईश्वरीय न्याय।

न्याय

मानव मृत्यु पापको विरुद्धमा सधैं ईश्वरीय न्याय हुन्छ। हामी यसलाई उत्पत्ति ३:१७-१९; इजकिएल १८:४; र रोमी ५:१२-२१ मा देख्दछौं। जब आदमले उत्पत्ति ३ अध्यायमा पाप गरे, मृत्युले मानव जातिमा प्रवेश गर्यो र यो त्यसबेलादेखि जारी छ किनकि आदमको पापले हामीलाई दोष लगाईएको छ।

येशूको मृत्यु पनि पाप विरुद्धको ईश्वरीय न्याय थियो। परमेश्वरले उहाँमा हाम्रो दोष हाल्नु अघि, येशू मर्न सक्नुहुन्नथ्यो। तर उहाँमा हाम्रो पाप क्रूसमा टाँसिएको थियो, उहाँको मृत्यु सम्भव मात्र नभई आवश्यक पनि भयो। केवल यस्तो प्रतिक्रिया थियो जुन परमेश्वरले यति धेरै अपराधीलाई गर्न सक्नुहुन्छ।

यस न्यायको एक भागको रूपमा, येशू पनि पुनरुत्थान हुनुभन्दा अघि तीन दिनसम्म मृत्युको शक्तिमा रहनुभयो। तर असल समाचार यो हो कि उहाँले हाम्रो पापको विरुद्धमा परमेश्वरको पूर्ण क्रोध वहन गरिसकेको छ, ताकि हामीलाई धम्काउन कुनै ईश्वरीय न्याय बाँकी नहोस्। जसरी येशूले यूहन्ना ५:२४ मा भन्नुभएको थियो:

जसले मेरो वचन सुन्छ र मलाई पठाउनुहुनेमाथि विश्वास गर्छ, त्यससित अनन्त जीवन छ। त्यो न्यायमा आउँदैन, तर मृत्युदेखि त्यसले जीवनमा प्रवेश गरेको छ (यूहन्ना ५:२४)।

यदि मैले पापको परिभाषित गरेको भए, म के हो भनेर एक बेरिएको विचार सँग आउने थिए। तर परमेश्वरले पाप र उहाँको न्यायको आवश्यकताको गम्भीरता बुझ्नु वास्तवमा मैले प्राप्त गर्न सक्ने सब भन्दा राम्रो समाचार हो। अवश्य पनि, म आफ्नो पाप हेर्न चाहन्न। मलाई मेरो जीवनमा वा संसारमा पापको प्रभावहरू मनपर्दैन। तर जबसम्म परमेश्वरले यसको न्याय गर्नुहुन्न, यो कहिल्यै व्यवहार हुँदैन। म पापको प्रकृतिलाई विकृत पार्न कुनै पनि तरिका खोज्न प्रयास गर्छु। तर परमेश्वरको न्यायको अर्थ उहाँलाई थाहा छ कि को पाप भनेको के हो, मैले के

गरेको छु, त्यो जान्दछु, तर पापले मेरो वरिपरि के गर्दछ। र त्यसैले प्रभुले आफूलाई आफ्नो बलिदानरूपी मृत्यु नै ती मेरा आवश्यकताहरू र ती सबै समस्याहरू र मेरो पापको ठिक जवाफ हो। त्यो न्यायविना, त्यो बुझाइविना र पाप भन्ने भयङ्कर कुरालाई धर्मी ठहराएमा कुनै छुटकारा हुने थिएन। त्यसकारण ख्रीष्टको प्रयाश्चित केवल एक मात्र शुभ समाचार छ। संसारका सबै अन्य धर्महरूले पाप, वा पापको दर्शन भन्ने चीजसँग यसको समाधान गर्न प्रयास गरेका छन्, यसलाई हटाउन, यसलाई उच्च बनाउनु, यो घटित हुँदैन भन्न, शरीरलाई अस्वीकार गर्न। तर येशू आफ्नो पूर्ण धार्मिक न्यायको साथ आउनुहुन्छ, र हामीलाई पाप के हो भनेर बताउनुहुन्छ। र जब उहाँले त्यसो गर्नुहुन्छ, तब उहाँले त्यो सबै क्रुसमा आफैमा ल्याउँनुहुन्छ। त्यसैले इसाईहरूको लागि, र सबैको लागि, यो सबैको राम्रो समाचार हो।

— Dr. Bill Ury

येशू देहधारीमा परमेश्वरको वचन हुनुहुन्छ। उहाँ वचन शरीर हुनुहुन्छ। वचन जो परमेश्वरसँग थियो, त्यो वचन जो परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। उहाँ पुत्र हुनुहुन्छ जो बुबाको हृदयबाट पितालाई प्रकट गर्न आउनुभएको हो। यो महत्वपूर्ण कुरा हामीले सम्झनु महत्वपूर्ण छ, किनकि जब हामी उहाँलाई क्रुसमा आफ्नो जीवन अर्पण गर्दछौं, हाम्रो न्याय लिन्छौं, हाम्रो पापको विरुद्धमा परमेश्वरको न्याय र उहाँको आफ्नो जीवनमा हाम्रो न्याय लिन्छौं, तब उहाँ आफैले पुत्रमा परमेश्वर हुनुहुन्छ जो उहाँको बोझ बोक्दै हुनुहुन्छ। हाम्रो विद्रोह र हाम्रो विश्वासघातको सामना गर्नुपर्दा आफ्नै पापको विरुद्ध आफ्नै न्याय गर्नुहोस्। सुभ समाचार के हो ? परमेश्वरले हामीलाई यति धेरै प्रेम गर्नुहुन्छ कि उहाँ हाम्रो पापहरूको निम्ति हामीले नै मूल्य चुकाउने समयलाई पर्खिनुहुँदैन ताकि हामीले उहाँलाई चिन्न सकौं। हामी नै त्यो खाडल पार गर्नलाई उहाँ पर्खनुहुनेछैन। तर उहाँ हामीकहाँ आउनुहुन्छ र उहाँ हाम्रो आफ्नै कुरूपता, दुःख, दुष्टता र हाम्रा पापहरूको दुष्टतामा बोक्नुहुन्छ ताकि उहाँ आफैबाट केवल आफ्नो क्षमा मात्र होईन तर उहाँकै इश्वरीय उपस्थिती र आफ्नो इश्वरीय जीवन र इश्वरीय प्रेम पनि खन्याउन सक्नुहुन्छ। हाम्रो हृदयमा। त्यो धेरै राम्रो समाचार छ।

— Dr. Stephen Blakemore

हाम्रो पाठमा हालसम्म, हामीले येशू मसीह वा मसीहको कामलाई तीन अवधिको समयमा

हेरेका छोँ : उहाँको जन्म र तयारी, उहाँको सार्वजनिक सेवाकाई, र उहाँको दुःख र मृत्यु। त्यसो भए यस विन्दुमा हामी हाम्रो अन्तिम शीर्षकलाई सम्बोधन गर्न तयार छोँ : येशू ख्रीष्टको उद्धारको अवधि।

माथि उठाउनु

हामी येशूको माथि उठाईको वर्णन गर्दछौं उहाँको समयावधिको रूपमा पुनरुत्थान देखि आफ्नो भविष्य दृश्य फिर्ती सम्म हेर्नेछौं। हामी यस पटकबाटको घटनाहरूको एक संक्षिप्त सारांशको साथ शुरू गर्नेछौं, र त्यसपछि तिनीहरूको विस्तृत रूपमा केही अन्वेषण गर्नेछौं।

क्रूसमा टाँगिनु र गाडिनु भए पछि हप्ताको पहिलो दिनमा येशू मृत्युबाट बौरी उठ्नु भयो। चालीस दिनको अवधिमा, उहाँ आफ्ना धेरै चेलाहरूकहाँ देखा पर्नुभयो। उहाँले उनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको बारेमा सिकाउनुभयो, धर्मशास्त्रको पूर्तिमा आफ्नो भूमिकाको वर्णन गर्नुभयो र प्रेरितहरूको माध्यमबाट उहाँको चर्चाको नेतृत्व स्थापित गर्नुभयो। यी घटनाहरू मती २८, मार्कस १६, लूका २४, यूहन्ना २०-२१, र प्रेरित १:१-११ मा उल्लेख गरिएको छ।

यी चालीस दिनको अन्तमा, येशूले आफ्ना मानिसहरूलाई आशिष् दिनुभयो र स्पष्ट रूपमा स्वर्गमा उक्लनुभयो, जबकि स्वर्गदूतहरूले उहाँ फर्किनुहुनेछ भनेर घोषणा गरे। यी तथ्यहरू लूका २४:३६-५३, र प्रेरित १:१-११ मा उल्लेख गरिएको छ।

स्वर्गमा उक्लनुभएपछि, येशूले आफ्नो मृत्युलाई बलिदानको रूपमा परमेश्वरलाई अर्पण गर्नुभयो र परमेश्वरको दाहिने हाततर्फ बस्नुभयो। यो कुराले उहाँको आफ्ना मानिसहरू माझ उहाँको शासन वा “सत्र” शुरू गर्यो, जुन उहाँ आफ्ना शत्रूहरू विरुद्ध इन्साफ प्रदान गर्न र आफ्ना जनहरूलाई नयाँ आकाश र पृथ्वीको आशिष् दिनको लागि महिमामा फर्केर नआउन्जेल जारी रहनेछ। हामी यी विवरणहरू एफिसी १:२०-२२; २ थेसालोनिकी १:७-१०; र प्रकाश २०:११-२२:७ मा पाउँदछौं।

हामी येशूको महानताका चार पक्षहरू खोजी गर्नेछौं। पहिलो, हामी उहाँको पुनरुत्थानलाई हेर्नेछौं। दोस्रो, हामी उहाँको माथि उठाई उल्लेख गर्नेछौं। तेस्रो, हामी उहाँको स्वर्गीय सत्रलाई विचार गर्नेछौं। र चौथो, हामी उहाँको दृश्य फिर्तीमा ध्यान केन्द्रित गर्नेछौं। उहाँको मृतकबाटको पुनरुत्थान देखि शुरु गर्नेछौं।

पुनरुत्थान

मानव जीवनको सबैभन्दा ठूलो त्रसिद मृत्यु हो, र यो संसारमा पापको सबैभन्दा खराब अभिव्यक्ति हो। तर असल समाचार यो छ कि परमेश्वरले अभिषेक गरेको ख्रीष्टले हामी सबैको लागि मृत्युलाई जिन्नुभयो। जब उहाँ आत्माको शक्तिदेखि चिहानबाट बौरी उठ्नुभयो, तब उहाँले सबै सृष्टिलाई प्रमाणित गर्नुभयो कि उहाँ वास्तवमै परमेश्वरको अनुग्रहको पुत्र र उहाँको राज्यको उत्तराधिकारी हुनुहुन्छ। र यो भन्दा पनि अद्भुत, उहाँले भविष्यका पुनरुत्थान र आफ्ना सबै वफादार अनुयायीहरूको आशिष सुनिश्चित गर्नुभयो।

येशूको पुनरुत्थानमा यति धेरै महत्वपूर्ण पक्षहरू छन् कि हामी ती सबैको उल्लेख गर्न सक्दैनौं। त्यसोभए, हामी हाम्रो ध्यान परमेश्वरको छुटकाराको योजनालाई अघि बढाउने तरिकामा केन्द्रित गर्नेछौं।

उद्धारको योजना

मानवताको र बाकि सृष्टिको उद्धार गर्ने परमेश्वरको योजना र उहाँ दाऊदको वंशको राजाको रूपमा पृथ्वीमा आफ्नो राज्य स्थापना गर्ने आफ्नो वाचा पूरा गर्नेमा निर्भर थियो, जो ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो। तर येशू मृतक नै रहनु भएको भए यस्तो गर्न सक्नुहुने थिएन। यस अर्थमा, येशूको पुनरुत्थान एउटा महत्वपूर्ण कदम थियो जसले परमेश्वरलाई आफ्नो करारका प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्न सक्षम तुल्यायो। यो एउटा कारण हो जुन नयाँ नियमले पुनरुत्थानलाई ख्रीष्टको रूपमा येशूको भूमिकाको पुष्टि गर्यो जुन हामी लूका २४:४५-४६; यूहन्ना २:१७-२२; प्रेरित १७:३; र रोमी १:१-४ मा देख्छौं।

हामीले उल्लेख गरेका येशूको पुनरुत्थानको दोस्रो पक्ष भनेको यो हो कि यसले विश्वासीहरूलाई मुक्तिका विभिन्न आशिषहरू प्रदान गर्दछ।

मुक्तिको आशिषहरू

नयाँ नियमले येशूको पुनरुत्थानलाई हाम्रो उद्धारको अंशको रूपमा प्राप्त विभिन्न प्रकारका आशिषहरूसँग संबद्ध गर्दछ। यसले हाम्रो धर्मीकरणमा परिणाम ल्याउँछ, जुन हाम्रो पापहरूको क्षमा हो, रोमी ४:२५ मा पाउँदछौं। यो हाम्रो आत्माको पुर्नजीवनको श्रोत हो, र यसले १ पत्रुस १:३-५ मा हाम्रो अनन्त उत्तराधिकारको ढोका खोल्दछ। यसले हाम्रो शरीर र जीवनमा ख्रीष्टको निमित्त असल कामहरू र साँचो गवाही दिन्छ, किनकि हामी २ कोरीन्थि ४:१०-१८ मा

पढ्छौं। यो भविष्यमा विश्वासीहरूको पुनरुत्थानको श्रोत हो, जब हामी रोमी ६:४-५ र १ कोरिन्थी १५:४२-५३ मा पढ्छौं, येशूको जस्तै एउटै शरीरको महिमा हुनेछ। यद्यपि इसाईहरूले यस सर्तहरूमा विरलै सोचदछन्, येशूको पुनरुत्थान हामीले पहिले नै पाएका मुक्तिका आशिषहरूका साथै भविष्यमा प्राप्त गर्नेहरूका लागि आवश्यक छ।

येशू स्त्रीष्टको पुनरुत्थान नयाँ नियमको केन्द्रबिन्दु हो। र यसबाट धेरै आशिषहरू बग्दछन्। पहिलो, पुनरुत्थानले हामीलाई येशू को हुनुहुन्छ भनेर सिकाउँदछ। यो मसीह, र प्रभु, र परमेश्वरको पुत्रको रूपमा उहाँको प्रमाण हो। त्यसैले यसले हामीलाई येशूको बारेमा महान कुरा सिकाउँछ, र त्यहाँ ठूलो आशिष छ। तर त्यसोभए, इसाईहरूको लागि मुख्य कुरा भनेको यो हो कि येशू स्त्रीष्ट आज जीवित हुनुहुन्छ। ऊ मृत्युबाट बाँरी उठेको छ, र यसको अर्थ यो हो कि ऊ त्यस्तो व्यक्ति हो जुन हामी वास्तवमा जान्न सक्छौं र अब भेट्न सक्छौं। त्यस भन्दा बढि, वास्तवमा, यसको मतलब यो हो कि येशूको शक्ति, उहाँको जीवित भइ उठेको शक्ति, हाम्रो लागि उपलब्ध छ। र वास्तवमा हामी यो विश्वास गर्दछौं कि पवित्र आत्माबाट यो नयाँ जीवन वास्तवमा हामीभित्र वास गर्दछ। त्यसोभए यसको मतलब यो हो कि एक इसाईको रूपमा बाच्नु भनेको हाम्रो आफ्नै शक्तिमा येशूलाई पछ्याउने प्रयास गर्नु होइन। यसको मतलब वास्तवमा हामीभित्र उहाँको जीवित भइ उठेको शक्ति छ। तर यसमा यो भन्दा पनि अझ धेरै छ। मेरो मतलब, पुनरुत्थानले हामीलाई भविष्यको लागि अविश्वासनीय आशा दिन्छ, पुनरुत्थान भनेको हामी मर्ने बेलामा के हुन्छ त्यसको नमुना हो। र हामी येशूको पुनरुत्थानमा देख्छौं कि परमेश्वरको मृत्यु अन्त नै होइन, चिहान पछि नयाँ जीवन, पुनरुत्थान हुन्छ-अर्थात् चिहान पछि पनि शारीरिक जीवन। र पक्कै पनि, पुस्तासम्म पुस्ताका इसाईहरूले अविश्वासनीय आशा दिएका छन् किनकि उनीहरूले हामी मानव जीवनको सामना गरिरहेका छौं। यो येशूमा विश्वास छ कि उहाँ हामीलाई मृत्युबाट आफ्नो जीवनमा ल्याउनुहुनेछ। र म एउटा अर्को कुरा मात्र भन्न चाहन्छु-त्यो पुनरुत्थान पनि परमेश्वरको आफ्नो सृष्टिको नवीकरण गर्ने प्रतिज्ञा हो। येशूको शरीर एक शारीरिक शरीर हो, र उहाँ त्यस पछि केवल एक आत्मिक प्राणीको रूपमा देखा पर्दैन, उहाँसँग शारीरिक शरीर छ। र यो संकेछ हो कि परमेश्वरले मानव कुरा लिनुहुन्छ र यसलाई उद्धार गर्न र यसलाई नवीकरण गर्न लाग्नुहुन्छ। सृष्टि खराब छैन; यो यस्तो चीज हो जुन पुनः नवीकरण हुनेछ। र हामी रोमीमा स्पष्ट रूपमा सिकाइएको पाउँदछौं जब पावलले भन्दछन् कि सारा

सृष्टि नविकरण हुनेछ। यो पुनरुत्थान हो जसले हामीलाई सुराग र विश्वास दिन्छ।

— Dr. Peter Walker

येशूको पुनरुत्थानलाई दिमागमा राख्दै, स्वर्गमा उहाँको स्वर्गरोहणलाई हेरौं।

स्वर्गरोहण

जब येशू अचम्मपूर्ण ढंगबाट स्वर्गमा चढिजानुभयो र उहाँको विशेष उपस्थितिमा जानुभयो। अवश्य पनि, उहाँको ईश्वरीय प्रकृतिमा, परमेश्वरको पुत्र जहिले पनि सबै ठाउँमा छ। तर उहाँको मानवीय स्वभाव अनुसार स्वर्गरोहणले येशूको शरीर आत्मालाई हाम्रो पार्थिव राज्यबाट स्वर्गमा फर्कायो जुन स्वर्गदूतहरू र दिवगत विश्वासीहरूको आत्माले वास गर्दछ। धर्मशास्त्रले यस घटनाहरूलाई लूका २४:५०-५३ र प्रेरित १:९-११, र अन्य धेरै ठाउँहरूमा उल्लेख गरेको छ।

हामी ख्रीष्टको रूपमा येशूको भूमिकाका दुई पक्षहरू पत्ता लगाउनेछौं जुन उहाँको आरोहणसँग सम्बन्धित हुन सक्छ : येशूका प्रेरितहरूलाई दिइएका प्रेरितहरूको अधिकार र परमेश्वरको दाहिने हातमा उहाँको सिंहासन। आउनुहोस् हामी सब भन्दा पहिले प्रेरितहरूको अधिकारको कुरालाई हेरौं।

प्रेरितिए अधिकार

पापको प्रयाश्चित गर्न र सबै धार्मिकता पूरा गर्नमा उहाँको अनौठो उपलब्धिहरूको परिणाम स्वरूप, परमेश्वरले येशूलाई सारा सृष्टिमाथि अनुपम अधिकार र शक्ति दिनुभयो। जसरी येशूले मती २८:१८ मा आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभएको थियो:

स्वर्ग र पृथ्वीमा समस्त अधिकार मलाई दिइएको छ (मती २८:१८)।

यसबाहेक, स्वर्गरोहणको क्रममा येशूले यस अधिकारको केही हिस्सा पृथ्वीमा आफ्ना प्रेरितहरूलाई सुम्पनुभयो, ताकि तिनीहरू मण्डली स्थापना गर्न र निर्माण गर्नका लागि उहाँको पक्षमा अतुलनीय अधिकारका साथ बोल्न सक्थे। यस अधिकार प्राप्त गर्ने प्रेरितहरू एघार

विश्वासयोग्य चेलाहरु थिए, मत्तियस जसले प्रेरित १:२६ मा विश्वासघाती यहूदालाई प्रतिस्थापन गरे र पावल जसले विशेष प्रबन्धद्वारा उहाँको अधिकार प्राप्त गरे।

यो प्रत्यायोजित अधिकारको परिणाम स्वरूप, यी प्रेरितहरुलाई नयाँ धर्मशास्त्र लेख्ने र प्रमाणित गर्न, र सिद्धान्तको मामिलामा अचम्म तरिकाले बोल्न सक्षम पारिएको थियो। प्रेरित १:२४-२६ मा हामी हेर्दछौं, यो अधिकार प्रेरितहरुको लागि अनौठो थियो जसले यसलाई सिधै ख्रीष्टबाट ग्रहण गर्यो, र मानव माध्यमबाट पार हुन सकेन। नतिजा स्वरूप, यस स्तरको अधिकार भएको अन्य कुनै पनि प्रेरितहरु भएका छैनन्।

प्रेरित पावलले यस तथ्यलाई एफिसी २:१९-२० मा संकेत गरे जहाँ उनले भने कि विश्वव्यापी मण्डली भनेको:

परमेश्वरको परिवारका सदस्यहरु, त्यो घरना प्रेरितहरु र अगमवक्ताहरुको जगमाथि बसालेर निर्माण भएको छ, र ख्रीष्ट येशू आफैँचाँहि मुख्य कुनै-दुइगो हुनुहुन्छ (एफिसी २:१९-२०)।

आधिकारिक प्रेरितहरु मण्डली अधिकारीमा विशेष वर्गका मानिसहरु थिए, जुन विश्वव्यापी मण्डलीको जगत् काल देखिनै सम्बन्धित थिए।

प्रेरितिय अधिकारलाई यो दिमागमा राख्दै, हामी स्वर्गमा येशू स्वर्गरोहणको दोस्रो पक्षलाई हेर्नको लागि तयार छौं: उहाँको राजगद्दी।

उहाँको राजगद्दी

अब, ख्रीष्टलाई स्वर्गमा परमेश्वरसँग बस्नुको अर्थ ख्रीष्ट परमेश्वर र उहाँका जनहरुका सबै शत्रुहरुमा विजयी हुनुभएको छ। र विशेष गरि एफिससको पुस्तकमा जहाँ पावलले अध्याय २ मा यो कुरा भन्छन्, पावलले कुरा गरिरहेका शत्रुहरु ब्रम्हाण्डका शत्रुहरु, यस वर्तमान अन्धकारका शासकहरु र अधिकारवालाहरु हुन्। ती शक्तिहरु मृत्युबाट ख्रीष्टको पुनरुत्थानद्वारा पराजित भएका छन् र ख्रीष्ट परमेश्वरको दाहिने हाततर्फ बस्नुभएको छ। र अचम्मको असल समाचार यो हो कि हामी पनि परमेश्वरको दाहिने हातमा बस्दछौं। त्यसकारण, इसाई भएर हामी पनि ब्रम्हाण्डका सबै राक्षसी र दुष्ट शक्तिहरुमाथि विजय हासिल गर्दछौं। हामीले अदृश्य शक्तिहरुसँग डराउनुपर्दैन जुन केहि मानिसहरुले दावी गर्दछन् हामीमा शक्ति छ। हामीले ती डराउनुपर्दैन किनकि

ख्रीष्टले उनीहरुलाई जित्नुभयो र हामी उहाँसँगै विजयी छौं।

— Dr. Frank Thielman

जब येशू स्वर्गमा उक्लनुभयो, उहाँले स्वर्गीय मन्दिरमा आफ्नो बलिदान प्रस्तुत गर्नुभयो, र त्यसपछि परमेश्वरको दाहिने हाततर्फ बस्नुभयो। यो क्रमको घटनाहरु हिब्रू १:३, ९:११-१४, र १०:१२-१४ मा उल्लेख गरिएको छ।

परमेश्वरको दाहिने हाततर्फ बसिरहेको कार्यले स्वर्गमा परमेश्वर पिताको सेवक राजाको रूपमा येशूको सिंहासनको गठन गर्यो। यो मसीहको सम्मानको ठाउँ राजा दाऊदको पहिलो पल्ट भजनसंग्रह ११० मा अगमवाणी गरेका थिए। र नयाँ नियमले प्रायः उल्लेख गर्दछ कि यो अव येशूको हो। उदाहरणका लागि, हामी यसलाई मार्कस १६:१९; लूका २२:६९; एफिसी १:२०-२१; र १ पत्रुस ३:२२ मा देख्छौं।

सिंहासनले येशूको “कार्यलाई” लाई ग्रहण गर्यो। उहाँ आफ्नो देहाधारी अगाडि छानिनु भएको थियो र उहाँको बप्तिष्मामा अभिषेक गरिएको थियो। तर उहाँको स्वर्गारोहणमा नै उहाँले वास्तवमा सिंहासन लिनुभयो र औपचारिक क्षमतामा शासन गर्न थाल्नुभयो।

र प्रभुको कार्यको हरेक पक्ष र उहाँको सबै गतिविधि, हाम्रो व्यक्तिगत सम्बन्ध सबै समयको हरेक पक्षमा छुटकाराका लागि महत्वपूर्ण छ। आत्मिक रूपले बोल्दै उहाँ सिंहासनमा पिताको दाहिने हाततर्फ हुनुहुन्छ भन्ने तथ्य हाम्रो लागि ठुलो पुष्टि हो कि हाम्रो लागि सबै मानव इतिहासको अन्तमा विजय हुन्छ। ऊ राजा हो जसले सबै युद्ध जित्दछ। हामी यसलाई अहिले बुझ्दैनौं, तर वास्तवमा उहाँसँग छ। त्यो ब्रम्हाण्डिक अवधारणा हो। सबै ब्रम्हाण्डको रूपान्तरण, उहाँको सम्पूर्ण प्रभुत्व, त्यो सबै हाम्रो लागि सिंहासनमा शासन गर्ने प्रभुत्वको रूपमा चित्रित छ। तर येशू को हुनुहुन्छ भनेर सम्झने ठूलो कुरा, शासन गर्ने एक महिमाशाली मानिस हो। परमेश्वरको पुत्र जो मानिसका पुत्र बन्नुभयो। ताकि उहाँको देहाधारीको कहिले पनि अन्त हुँदैन। उहाँ एउटा आत्मा मात्र बन्नु भएन। उहाँले मानवतालाई स्वर्गमा लानुभयो र जो परमेश्वर पिताको दाहिने हाततर्फ हुनुहुन्छ उहाँ एक यहूदी सिकर्मी हुनुहुन्छ जो परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ। उहाँ सधैं हाम्रो लागि मध्यस्थता गर्न जीवित हुनुहुन्छ। त्यहाँ उहाँको प्रभुत्व, उहाँको सार्वभौमिकता, आफ्नो प्रभुत्व, सबैमा उहाँको पूर्ण विजयको आश्चजनक मिश्रण छ। तर पनि यो अविश्वसनीय आत्मीयता, यसले हामीलाई आफैमा समाहित गर्यो कि उहाँको अंतर्विन्ति जीवन, हाम्रो जीवनको लागि यो शक्तिशाली प्रार्थना र

चासो निरन्तर जारी छ। त्यसोभए यो सिद्ध मुक्तिदाता एक सिंहासनमा हाम्रो लागि उदाहरण हुनुहुन्छ। हो, उहाँसँग पुज्ने र आराधना गर्ने सबै योग्यता छ, तर उहाँको योग्यता पनि यदि तपाईं यो अद्भुत आत्म-दिने, यस अद्भुत अवधारणसँग हाम्रो दृष्टिकोणबाट सन्तुलित हुनुहुनेछ। मैले ती वर्षहरूमा भएका सबै भजनहरूबारे सोचे जुन उहाँको रक्तश्राव घाउहरूको बारेमा वर्तमान कालखण्डमा लगभग स्तब्ध पार्ने कुरा गर्दछन्। मेरो प्रतिक्रिया पहिलो थियो, उहाँले राम्रो रक्तक्षेपण गर्नुभयो र मर्नुभयो। तर जब उहाँको सिंहासन वास्तविकताको बारेमा गाउँछन्, तिनीहरू भन्छन् कि उहाँ भाँड्नुहुन्छ पाँच रक्तश्राव घाइते, कलवरीमा प्राप्त। र मलाई लाग्छ उनीहरूले भन्न खोज्दैछन् कि उहाँको देहधारीलाई नबिसनुहोस्, कि उहाँको सिंहासन जीवन एक देहधारी ख्रीष्ट हुनुहुन्छ जो स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभु हुनुहुन्छ तर तपाईंको दैनिक आवश्यकताहरूका पनि प्रभु हुनुहुन्छ। र यसैले त्यहाँ ख्रीष्टियानको लागि ठूलो प्रभाव पर्दछ जब तपाईंले आज नै सिंहासनमा उहाँको कामको बारेमा सोच्नुहुन्छ।

— Dr. Bill Ury

येशूको पुनरुत्थान र आरोहणको सन्दर्भमा येशूको उदासीनतालाई अन्वेषण गरेपछि, स्वर्गमा उहाँको चलिरहेको सत्रलाई हेरौं।

सत्र

“सत्र” शब्द येशूको चलिरहेको शासन र स्वर्गमा महिमा र शक्तिको स्थानबाट शासनका लागि धर्मशास्त्रमा प्राविधिक शब्द हो। यसले येशू आफ्नो वर्तमान शासनकालमा परमेश्वरको जगिरिय राजाको रूपमा गरिरहेको सबै कुरालाई जनाउँछ।

जब धर्मशास्त्रले येशू के गर्दै हुनुहुन्छ वर्णन गर्दछ, तिनीहरूले प्रायः उहाँ परमेश्वर पिताको दाहिने हातपट्टि बस्नुभएको छभनि भन्दछन्। यो भाषा केही आधुनिक पाठकहरूको लागि भ्रामक हुन सक्छ। येशू केवल पिताको छेउमा बसिरहनुभएको छैन उहाँ आफ्नो आगमनको समयलाई पखिरहनुभएको छ; उहाँ सिंहासनमा बसिरहनुभएको छ। र यसको मतलब उहाँले आफ्नो राज्यमा शासन गरिरहेको छ। उहाँ जागीरदार (भ्यासल) राजा हुनुहुन्छ जो परमेश्वरको दाहिने हाततर्फ बस्नुहुन्छ। र उहाँ हामी माथि राज गरिरहनु भएको र उहाँको आगमन नभएसम्म हाम्रो बिचमा मध्यस्थता गरिरहनु हुनेछ। येशूको सत्रले प्रमाणित गर्थो कि उहाँले पाप र मृत्युमाथि विजयी गर्नुहुन्छ र यसले जीवनमा हामीले सामना गर्ने प्रत्येक समस्याको बीचमा आफ्ना मानिसहरूलाई

निरन्तर सान्त्वना दिन अधिकार गर्दछ।

धर्मशास्त्रले हामीलाई भन्दछ कि ख्रीष्ट परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नुभएको छ। यो एक मानवशास्त्रीय अभिव्यक्ति हो जसले ख्रीष्टले र मण्डली र ब्रम्हाण्डको शासनको लगाम पाए भनेर देखाउँदछ। उहाँको स्वर्गारोहणमा, उहाँलाई उहाँको साथमा जाने महिमामा सहभागी बनाइयो। तर उहाँको त्यहाँ विराजमान हुनु भनेको येशू विश्रामस्थानमा जानुभएको थियो भन्ने संकेत गर्दैन। उहाँ हाम्रो राजा, भविष्यवक्ता र पुजारीको रूपमा आफ्नो काममा लागि रहनु भन्ने हो।

— Rev. Jim Maples

येशू स्वर्गीय सत्रको दौडान येशूले गर्नुहुने महान् ख्रीष्टको भूमिकाको तिवटा सानो पक्षको रूपमा गर्नुहुने कामहरुबारे हामी कुरा गर्नेछौं: पहिलो, उहाँको भविष्यसूचक वचन र आत्मा। दोस्रो, पिताको सामु उहाँको पुजारी अंतर्विन्ति। अनि तेस्रो, उहाँको राजाको रूपमा आफ्ना मानिसहरुमाथि शासन गर्नु। येशूको भविष्यसूचक वचन र आत्मालाई हेरौं।

वचन र आत्मा

प्रेरित २:३३ मा हामी देख्छौं, येशूले आफ्नो भविष्यवाणीको सेवाकाईको प्रयोग गर्ने पहिलो तरिका पवित्र आत्मालाई मण्डलीको उपहारको रूपमा पठाउनु थियो। प्रेरित २ ले उल्लेख गर्दछ कि जब आत्मा पहिलोपल्ट आउनुभयो, तब उहाँ आगोका विभिन्न भाषाहरु, तेज बतासको आवाज, र तितरवितर भएका यहूदीहरुको भाषाहरुमा परमेश्वरको जयजयकारको साथ उपस्थित हुनुभयो। यो भविष्यसूचक कार्य थियो किनकि पवित्र आत्माले मण्डलीलाई येशूको भविष्यवाणिक साक्षीको रूपमा संसारमा शक्तिशाली बनाउनुभयो। अन्तको समयमा आत्माले आफ्ना सबै विश्वासी जनहरुलाई सेवाकाईको लागि सक्षम पार्नेछ भनेर योएल २ मा गरिएको भविष्यवाणी यी संकेतहरुले पूरा गरियो भनेर पत्रसले भने।

पेन्तिकोसको समयदेखि, येशूले आत्मालाई मण्डलीमा भविष्यवक्ता तरिकामा सेवाको काममा पठाईरहनुभएको छ, जबकि पेन्तिकोसको असाधारण अभिव्यक्तिहरु धेरै भिन्न रहेको छ। सायद सबैभन्दा सामान्य उदाहरण यो हो कि हामीले धर्मशास्त्र पढ्दा उहाँले ज्योति र अन्तरदृष्टी प्रदान गर्न आत्मा पठाउनुहुन्छ।

येशूको सत्रमा येशूको भविष्यसूचक सेवाकार्यमा धर्मशास्त्रको प्रेरणा पनि समावेश थियो। २ तिमोथी ३:१६-१७ र २ पत्रुस ३:१५-१६ जस्ता खण्डहरुमा उहाँले आफ्ना जनहरुलाई ख्रीष्टको

अतुलनीय वचन लेखे प्रेरितहरूलाई प्रेरित गर्न आत्मा पठाउनुभयो भनि लेखिएको छ। फिलिप्पी १:१४, १ थसालोनिकि २:१३, र हिब्रू १३:७ जस्ता खण्डहरूमा हामी देख्छौं, त्यसरी नै येशू हाम्रो लागि धर्मशास्त्र जोगाइ राखेर, र आफ्ना आत्मालाई उपहारको रूपमा दिएर उनीहरूको मण्डलीमा सन्देश प्रचार गर्न र हराएकाहरूको लागि प्रचार गर्न आफ्नो मण्डलीको सेवा गर्दै हुनुहुन्छ।

उहाँको भविष्यसूचक वचन र आत्मा बाहेक, येशूको सत्रले उहाँको पुजारीको मध्यस्थता पनि समावेश छ।

अन्तर्विन्ती

उहाँको स्वर्गरोहणमा, येशूले आफ्नो मानिसहरूका पापहरूको प्रायश्चितको लागि पितालाई आफ्नै रगत अर्पण गर्नुभयो। यो कार्य अपरिवर्तनिय छ। तर यसको लाभहरू—जस्तै क्षमा, शुद्धता, र चंगाई—एक निरन्तर आधारमा हाम्रो जीवनमा लागू गर्न आवश्यक छ। अन्तमा, हामी नयाँ स्वर्ग र पृथ्वीमा असीमित शुद्धता, स्वास्थ्य र समृद्धिको आनन्द लिनेछौं। तर यसै बीचमा, पिताको सामु येशू हामीसँग मध्यस्थता गर्नुहुन्छ र पृथ्वीमा हाम्रो जीवनको क्रममा हामीलाई ती आशिषहरूको एक अंश दिन आग्रह गर्नुहुन्छ। उहाँको मध्यस्थताको बारेमा हिब्रू ७:२५–२६, ९:११–२६, र १०:१९–२२; र १ यूहन्ना २:२ जस्ता खण्डहरूमा उल्लेख गरिएको छ।

ख्रीष्टले हाम्रो सम्पूर्ण काम पुजारीको रूपमा प्रस्तुत गर्नुमा दुई पक्ष समावेश छन्। यसमा उहाँ हाम्रो निम्ति आफ्नो जीवन अर्पण गर्नुहुन्छ जसलाई हामी क्रूसमा हेर्छौं—उहाँ हाम्रो विकल्पको रूपमा जानुहुन्छ; उहाँले हाम्रो ठाउँ लिनुहुन्छ। उहाँले हाम्रो पाप आफैमा लिनुहुन्छ र त्यसको निम्ति उहाँले पूरा मोल तिर्नुहुन्छ। पुजारी पनि एक मानिस थिए जसले परमेश्वर र मानिसहरूका बिचको मध्यस्थकर्ता थिए। उनीहरूका निम्ति प्रार्थना गर्दै तिनीहरूका प्रतिनिधित्व गर्दथे। ख्रीष्टले ती दुबै कामहरू गर्नुहुन्छ। यो त्यस्तो होइन जस्तो उहाँको क्रूसको काम सकिएको छैन र उहाँले पुजारीको रूपमा मध्यस्थताको काम गर्नुहुँदैन। होइन। उहाँको क्रूसको काम सकियो। उहाँ हाम्रो विकल्प हाम्रो प्रतिनिधि हुनुहुन्छ, तैपनि उहाँ अझै हाम्रो लागि प्रार्थना गर्नुहुन्छ, हाम्रो लागि बिन्ति गर्नुहुन्छ। किन उहाँले त्यसो गर्नुहुन्छ ? क्रूस अप्रभावीकरी छ भनेर होइन, तर किनभने उहाँको कार्य निरन्तर रूपमा हामीमा चलिरहेको छ। हामी पाप गरिरहदछौं; हामी अझै महिममय राज्यमा पुगेका छैनौं। उहाँले हाम्रो पक्षमा पिताको सामु जे गर्नुभयो त्यस कुरामा निरन्तर बिन्ति गरि राख्नुहुन्छ। पवित्र आत्माद्वारा उहाँले प्रार्थना गरिरहनुहुन्छ

जसरी हामीलाई प्रार्थना पनि आउँदैन। र उहाँ हाम्रो बीचमा, हाम्रो मध्यस्थको रूपमा, हाम्रो जीवनको हरेक पक्षमा हामीलाई प्रतिनिधित्व गर्नुहुन्छ र उहाँले यो हाम्रो बलिदान र अन्तरविन्तिकर्ताको रूपमा गर्नुहुन्छ।

— Dr. Stephen Wellum

दुःखको कुरा, धेरै व्यक्तिहरू आफूले पाप गरेको खण्डमा असहाय भई परमेश्वरसामु खडा हुन्छन् र उनीहरूको असफलताको जवाफ उनीहरूको आफ्नै योग्यताको आधारमा दिनै पर्छ भन्ने झुटो धारणामा पर्दछन्। तर अचम्मको तथ्य यो हो कि जसरी ख्रीष्टले क्रूसमा हाम्रा पापहरूको लागि तिर्नुभयो, त्यसरी नै स्वर्गमा बस्नुहुने हाम्रा पितासामु उहाँ हाम्रो निम्ति बिन्ति गर्नुहुन्छ, जसले पिताले क्षमा दिनुहुन्छ र आशिष दिनुहुन्छ भन्ने कुराको सुनिश्चितता गर्दछ। हामी स्वर्गको अदालतमा कहिले पनि एकलो हुँदैनौं, किनकि येशू हाम्रो पक्षमा निरन्तर प्रार्थना गर्नुहुन्छ।

हाम्रो जीवनकालमा हाम्रो वकिल, मध्यस्थकर्ता, हाम्रो प्रतिनिधित्वको रूपमा खेल्ने भूमिकामा येशू अझै चलिरहनुभएको छ। उहाँ हाम्रो वकिल हुनुहुन्छ जुन दिनहुँ निरन्तर महान् न्यायधिशको अगाडि जानुहुन्छ र हाम्रो मुद्दा विवाद गर्नुहुन्छ। ठूलो खबर यो हो कि उहाँको प्रायश्चित कार्यले गर्दा उहाँ कहिल्यै कुनै मुद्दा हार्नुहुदैन। उहाँ जहिले पनि हाम्रो महान प्रधान पुजारीको रूपमा उहाँको मध्यस्थ भूमिकामा हाम्रो तर्फबाट आफ्नो सिद्ध, सम्पन्न कार्यको लागि अपील गर्नुहुन्छ, र यो सधैं सफल हुन्छ, यो सधैं प्रभावकारी हुन्छ।

— Dr. K. Erik Thoennes

येशूको शब्द र आत्मा र दिमागमा मध्यस्थताको साथ, हामी राजाको रूपमा उहाँका शासनमा फर्कौं:

शासन

एफिसी ५:२३-२९ मा उहाँको दुलहीको रूपमा र १ कोरिन्थी १२:२७ मा उहाँको शरीरको रूपमा येशूको चलिरहेको नियममा मण्डलीलाई सञ्चालन गर्नु समावेश गर्दछ।

दाऊदको छोरा र उत्तराधिकारीको रूपमा येशू पनि राष्ट्रहरूलाई शासन गर्नुहुन्छ र तिनीहरूको धार्मिक शासन र शासनको अधीनमा राख्नुहुन्छ। हामी यी घटनाहरू मती २८:१९-२०; १ कोरिन्थी १५:२४-२८; र प्रकाश २२:१६ मा पाउँदछौं।

यसबाहेक, परमेश्वरको सही प्रतिनिधित्व र पुनस्थापित मानवताको वास्वविक रूपको रूपमा येशू सबै सृष्टिहरूका प्रभुको रूपमा उहाँ उचित हुनुहुन्छ, जसै हामी हिब्रू २:७-८ मा पाउँदछौं।

यसबाहेक, येशू यति उच्च माथि उक्लनुभयो कि उहाँसँग शक्ति र अधिकारहरू जस्ता अन्य शक्तिहरू माथि पूर्ण अधिकार छ। हामी यसलाई रोमी ८:३८-३९; र कलस्सी १:१६, र २:१५ मा पाउँदछौं। फिलिप्पी २:९-११ मा पावलले कसरी येशूको शाही शासनको सार वर्णन गरे सुन्नुहोस्:

त्यसैकारण परमेश्वरले उहाँलाई अति उच्च पार्नुभयो, र उहाँलाई त्यो नाउँ प्रदान गर्नुभयो, जो हरेक नाउँभन्दा उच्च छ, कि स्वर्गमा, पृथ्वीमाथि र पृथ्वीमुनि भएको हरेक प्राणीले येशूको नाउँमा घुँडा टेक्नुपर्छ, र हरेक जिब्रोले परमेश्वर पिताका महिमाको निम्ति येशू ख्रीष्टलाई प्रभु भनी स्वीकार गर्नुपर्छ (फिलिप्पी २:९-११)।

येशूले सबै चीजहरू चलाउनुहुन्छ-मण्डली, राष्ट्रहरू, सृष्टि, र स्वर्गदूतहरू र भूत-आत्महरूको आत्मिकिय संसार। उहाँको शासन सधैं हाम्रो लागि पूर्वानुमान जस्तो देखिदैन। तर, उहाँले परमेश्वरको योजना अनुसार नियम बनाउनु हुन्छ। बाइबलले हामीलाई आश्वासन दिन्छ कि सबै माथि ख्रीष्टको शासनको कारण, उहाँका अनुयायीहरू डराउनुपर्दैन। हाम्रो अन्तिम जीत निश्चित छ। हामीलाई केहि पनि हुन सक्दैन किनकि सबै थोक उहाँको अधिकार र शक्ति मुनि छन्-सम्पूर्ण ब्रम्हाण्डको काम देखि सब भन्दा सानो सब-आणविक कण सम्म। र अन्तमा, पृथ्वीका सबै राजाहरू र मानिसहरू, र सबै आत्मिक प्राणीहरूले, उहाँको सर्वोच्चता स्वीकार्नेछन् र उहाँलाई दण्डवत् गर्नेछन्।

येशूको पुनरुत्थान, स्वर्गारोहण र सत्रको अन्वेषण गरिसकेपछि, हामी येशूले ख्रीष्टको रूपमा के गर्नुहुनेछ भन्ने कुराको भावी पक्ष बदल्न तयार छौं: उहाँको देखिने दोस्रो आगमन।

आगमन

नयाँ नियमले सिकाउँदछ कि येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, यसकारण उहाँ आफ्नो महिमामय शरीरमा परमेश्वरको राज्यलाई पृथ्वीमा पुरा गर्न आउनुहुनेछ। ख्रीष्टको आगमन ख्रीष्टियन विश्वासको केन्द्रिय पुष्टिकरण हो, र प्रेरित १:११; १ थेसालोनिकि ४:१३-१८; २ थेसालोनिकि १:५-१०, र १ कोरिन्थी १५:२३ जस्ता खण्डहरूमा यसको बारेमा सिकाईएको छ।

हामी येशूको अन्तिम आगमनको बारेमा छलफल गर्नेछौं । उहाँले हाँसिल गरेका दुईवटा चीजहरू; सबै आत्मा र मानवताको इन्साफ; र सृष्टिको नवीकरण। पहिलो आत्मा र मानवताको

न्यायको विषयलाई हेरौं।

न्याय

ख्रीष्ट र राजाको रूपमा, येशूको भूमिका मध्ये एक अन्तिम दिन न्यायकर्ताको रूपमा कार्य गर्ने हो, जसमा उहाँले प्रत्येक स्वर्गदूत, राक्षस र मानवलाई यसको प्रतिफल दिनुहुनेछ। जसरी येशू आफैले मती २५:३१-४६ मा भन्नुभएको छ, मरेका प्रत्येक मानवको पुनरुत्थान हुनेछ, र तब सम्पूर्ण मानवतालाई तिनीहरूको कामहरूको आधारमा न्याय गरिनेछ। जसले राम्रो काम गरेका छन् उनीहरूलाई अनन्त, धन्यको जीवन दिनुहुनेछ। तर ती जसले दुष्ट कामहरू गर्छन् उनीहरूलाई अनन्त दण्डको लागि सजाय दिइनेछ। यूहन्ना ५:२२-३०; प्रेरित १०:४२, र १७:३१; र २ कोरिन्थी ५:१० मा यी घटनाहरू उल्लेख गरिएको छ।

अब, पक्कै पनि, बाइबलले यो पनि सिकाउँदछ कि यदि मानिसमा पवित्र आत्मा शक्तिमा वास गर्नुहुन्छ भने मात्र मानिसहरूले असल कार्यहरू गर्न सक्दछन्। र यदि विश्वासीहरू ख्रीष्टमा धर्मी ठहरिएका तथ्यको लागि नभएको भए यी कुनै महत्वको हुँदैन थियो। त्यहाँ विश्वासीहरूका आफैमा केहि जस्तो छैन जसले उनीहरूलाई अविश्वासीहरू भन्दा उच्च बनाउँछ। पावलले एफिसी २:८-१० मा भनेझै:

किनभने अनुग्रहबाट विश्वासद्वारा तिमीहरूले उद्धार पाएका छौं-र तिमीहरू आफैबाट होइन, यो त परमेश्वरको वरदान हो-कर्मद्वारा होइन, नत्रता मानिसले घमण्ड गर्नेछ। किनकि हामी असल कामहरूका निम्ति ख्रीष्ट येशूमा सृजना गरिएका उहाँका हातका सीप हौं। हामी ती बमोजिम हिउँ भन्ने हेतुले परमेश्वरले पहिलेबाटै ती तयार गर्नुभएको थियो (एफिसी २:८-१०)।

हामी आफैमा, सबै मानव जाती परमेश्वरसामु दोषी छौं। तर अन्तिम न्यायमा, हामीहरू जो ख्रीष्टमा विश्वास गर्दछौं, ख्रीष्टको मृत्युमा हामी हाम्रो पापको लागि मरेको छु भनेर गणना गरिन्छ। त्यसैकारण, निन्दा गर्नुको सट्टा, परमेश्वरले हामीमार्फत गर्नुभएका असल कार्यहरूका लागि हामी पुरस्कृत हुनेछौं।

हाम्रो धन्यको अवस्थामा, हामी मृत्युको डरबाट पूर्ण रूपमा स्वतन्त्र हुनेछौं। हाम्रा गौरवशाली शरीरहरू येशूमा भएको जस्तो हुनेछ। र हामी सदाको लागि शान्ति र समृद्धिमा बस्नेछौं, दोष, भ्रष्टचार र पापको उपस्थितिबाट मुक्त हुनेछौं। सबै भन्दा माथि, हामी हाम्रो परमेश्वर र मुक्तिदाता आमने सामने देखेछौं, र उहाँको अनुग्रहमा आराम गर्नेछौं।

हाम्रो इनामको एक भागको रूपमा, हामीलाई नयाँ स्वर्ग र पृथ्वीमा पनि अधिकार दिइनेछ,

यसमाथि ख्रीष्टसँग शासन गर्न। हामी यसलाई रोमी ८:१७; र २ तिमोथी २:१२ मा पाउँदछौं। र हामी यो अधिकार प्रयोग गर्ने पहिलो तरिकाहरूमध्ये एक हो जसरी पावलले १ कोरिन्थी ६:३ मा सिकाएझैँ स्वर्गदूतहरू र भुतआत्माहरू मथि न्याय गर्नमा येशूसँग सामेल हुनु। नतिजा मानवतामा न्याय समान छ। धर्मी स्वर्गदूतहरूलाई पुरस्कृत गरिनेछ, र भुतआत्माहरूको निन्दा हुनेछ, जसरी हामी मत्ती २५:४१ मा पढ्दछौं।

आत्मा र मानवताको न्यायको यो समझको साथ, हामी येशूको पुनरागमन पनि हुनेछ कि सृष्टिको नविकरणको जुन येशू फेरि आउनुहुँदा हुने समयलाई हेराँ।

नविकरण

जब परमेश्वरले आदमको पापको जवाफमा जमिनलाई सराप दिनुभयो परिणाम स्वरूप, सम्पूर्ण सृष्टिलाई असर पर्यो भनी पावलले रोमी ८:१९-२२ मा सिकाउनु भयो। येशू फेरी फर्कि आउनु हुदा सृष्टि र मृत्यु त्यसको आफ्नै विनाशको बन्धनबाट मुक्त गराइनेछ भनी हामी रोमी ८:२१ र प्रकाश २२:३ मा पाठ गर्दछौं। त्यस बेला हामी उत्तराधिकारी हुनेछौं र एक राम्रो र उत्तम पृथ्वीमा शासन गर्नेछौं जुन पहिलो सृष्टिभन्दा पनि उत्तम छ। पुरानो नियमका भविष्यव्यक्ताहरूले प्रशस्त भोजन, मानिसहरू र जनावरहरू बिच शान्ति, र आनन्दित उपासना र परमेश्वरको सेवाको सन्दर्भमा यस पुनर्स्थापित सृष्टिको कल्पना गरे। हामी यशैया, यर्मिया र जकरियको पुस्तकहरूमा देख्छौं। यस नयाँ सृष्टिको नवीकरणको लागी सब भन्दा पहिले संसारलाई आगोले सफा पार्नु आवश्यक पर्नेछ, किनकी प्रेरित पत्रुस २ पत्रुस ३:१०-१३ माँ प्रकट गरे , तर नतिजा रमाइलो हुनेछ , जस्तो पत्रुसले २ पत्रुस ३:१३ माँ यसरी भनेका छन्।

तर उहाँको प्रतिज्ञाबमोजिम हामी नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वीको बाटो हेर्छौं, जसमा धार्मिकताले वास गर्छ (२ पत्रुस ३:१३)।

उदाहरणको लागि प्रकाशको पुस्तकमा हामीले नयाँ आकाश र नयाँ पृथ्वीको तस्वीर पाउँछौं जुन बगैचा र शहर दुवै हुनेछ। त्यहाँ रुखहरू र त्यस प्रकारको राम्रो र खराबको ज्ञानको रुख र विशेष गरी जीवनको रुखको सम्झना गर्दछन्। तर त्यहाँ एक महान शहर पनि हुनेछ। एउटा ठूलो नयाँ यरुशलेम स्वर्गबाट ओर्लन्छ जुन एक नदीको बीचबाट बग्दछ, जुन फेरि हामीलाई बगैचामा फर्काउँछ। त्यसैले त्यहाँ बगैचामा सबै रमाइलो र आकर्षण हुनेछ, तर सबै परिष्कृतता, सबै सभ्यता बिना हामी त्यसको लागि तत्पर छौं। त्यहाँ कुनै प्रकोप हुनेछैन। अब, मलाई

लागछ प्रकृतिले परमेश्वर को हुनुहुन्छ भन्ने कुराको शक्तिशाली प्रदर्शन देखेछ र आकाश र पृथ्वीमा सम्भवतः परमेश्वरको सामर्थ्यका ठूला प्रभावकारी कार्यहरु हुनेछ, तर कुनै विपत्तिहरु हुनेछैन किनकि त्यहाँ कुनै शोक हुनेछैन, त्यहाँ कुनै दुःख हुनेछैन र परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरुलाई ती सबैबाट जोगाउनुहुनेछ। त्यसैले व्यावहारिक रुपमा भन्नुपर्दा हामी नयाँ आकाश र नयाँ पृथ्वीको बाटो हेर्छौं, जहाँ धार्मिकता बास गर्छ। यो एक उत्तम धार्मिक, उत्तम न्यायसंगत समाज हुनेछ। त्यो यस्तो चीज हुनेछ जुन हामी सबैको लागि राम्रो हुनेछ। हाम्रा दुःखहरु जुन हामी यहाँ पृथ्वीमा छौं, हाम्रा सबै दुःखकष्टहरु जुन हामी आज शोक गर्दछौं र ठीक त्यस्तै, जुन महिमामा जाँदा फेरि हुनेछैन, र सबै कुरा ठीक बनाइनेछ। परमेश्वरको सबै न्याय विजय हुनेछ, र हामी परमेश्वरको दयाको लागि धेरै आभारी हुनेछौं।

— Dr. John Frame

यसको बारेमा सोच्नुहोस् हामी सबैलाई थाहा छ कि सृष्टि सुन्दर ठाउँ हुन सक्छ। यद्यपि सृष्टि अझै पापको श्रापमुनि रहेको छ, यद्यपि कहिलेकाँहि हामी अझै पनि यसको सुन्दरताको कारण चकित हुन सक्छौं; हामी यसको जटिलताबाट चकित हुन सक्छौं; यसले हामीलाई ल्याएको आनन्दले हामी अभिभूत हुन सक्छौं। अब, कल्पना गर्नुहोस्, सृष्टि पापको श्रापविना, पीडाविना, रोगविना, युद्धविना र मृत्यु विना पनि कस्तो हुन्छ। येशू फर्कनुहुदाँ नयाँ सृष्टिमा बस्ने आश्चर्यको कल्पना गर्नुहोस्—यसको सौन्दर्य, जटिलता, र आनन्दहरु। किनभने येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ जसले सबैमाथि शासन गर्नुहुन्छ, उहाँसँग हाम्रो लागि सिद्ध संसार बनाउने अधिकार र शक्ति दुबै छ, जहाँ हामी परमेश्वरको महिमा गर्नेछौं र सदासर्वदा उहाँमा आनन्द उठाउनेछौं।

येशू ख्रीष्टका अनुयायीहरुको रुपमा, हाम्रो ठूलो आशा यो छ कि उहाँ फर्कनुहुनेछ र हामीलाई उहाँको राज्यको आशिष् दिनुहुनेछ। भविष्यको यो दर्शनले हामीलाई हराएकाहरुको लागि उहाँको सुसमाचार प्रचार गर्दा जोडतोडको परमेश्वरको साथ परमेश्वरको सेवा गर्न हामीलाई उत्प्रेरित गर्नुपर्दछ। यसले हामीलाई शुद्ध जीवन विताउन प्रोत्साहित गर्नुपर्दछ, हामी जान्दछौं कि हामी कहिल्यै आफ्नो पापको लागि दोषी ठहर्याउन सक्दैनौं किनकि हामी ख्रीष्टमा सुरक्षित रुपमा राखिएका छौं। र यसले हामीलाई प्रेम गर्न र उहाँले हामीलाई दिनुभएका ठूला आशिषका लागि उहाँलाई धन्यवाद दिन प्रोत्साहित गर्नुपर्दछ।

निष्कर्ष

येशू ख्रीष्टको यस पाठमा, हामीले उहाँको जन्म र तयारी, उहाँको सार्वजनिक सेवाकाई, उहाँको दुःख र मृत्यु, र अन्तमा उहाँको स्वर्गारोहणलाई हेरेर येशूको पार्थिव जीवन र सेवाकाईको तथ्य र महत्वको सर्वेक्षण गर्यौं। येशूको जीवनको यी प्रत्येक अंशले हामीलाई परमेश्वरको ख्रीष्टको रूपमा येशूको भूमिकाको बारेमा महत्वपूर्ण अन्तरदृष्टि प्रदान गर्दछ।

येशू ख्रीष्ट सबैभन्दा शक्तिशाली, रोमान्चक व्यक्ति हुनुहुन्छ जो आजसम्म जीवित हुनुहुन्छ। त्यो भन्दा पनि रोमान्चक कुरा के हो भने उहाँ स्वर्गमा आफ्नो सिंहासनबाट हाम्रो भविष्यवक्ता, पुजारी र राजाको हैसियतमा सेवा गर्दै हुनुहुन्छ। यदि हामी वफादार भई उहाँको सेवा गर्छौं भने, उहाँले हामीलाई उहाँको वचनमा आश्वासन दिनुहुन्छ कि अर्को संसारमा पाइने आशिषहरु हाम्रा ठूला आशाहरुभन्दा पनि ठुला हुनेछन्। यस श्रृङ्खलामा हाम्रो भविष्य पाठहरुमा, हामी येशूका भविष्यवक्ता, पुजारी र राजाको कार्यहरुको विस्तृत विवरणका बारे खोजी गर्नेछौं। तर यस अवस्थामा पनि, हामीले पहिले नै ख्रीष्टको आश्चर्य र महानता देखेर र उहाँमा आफ्नो जीवन दिनको लागि पर्याप्त कारणहरु देखेका छौं।

CONTRIBUTORS

Dr. Dan Doriani (Host) is Vice President of Strategic Academic Initiatives and Professor of Theology at Covenant Theological Seminary. He previously served as Senior Pastor of Central Presbyterian Church in Clayton, Missouri. In addition to his extensive teaching and pastoral experience, Dr. Doriani has been involved with both the Presbyterian Church in America (PCA) and the Evangelical Presbyterian Church (EPC) in several planning and study committees. He earned his M.Div. and Ph.D. at Westminster Theological Seminary and his Master of Sacred Theology from Yale Divinity School. He has authored numerous articles and publications, including *Putting the Truth to Work: The Theory and Practice of Biblical Application* (P&R, 2001); *Women and Ministry* (Crossway, 2003); and *The New Man: Becoming a Man After God's Heart* (Crossway, 2001/new edition P&R, 2015)

Dr. Steve Blakemore is the Assistant Professor of Philosophy at Wesley Biblical Seminary.

Dr. John M. Frame is Professor of Systematic Theology and Philosophy at Reformed Theological Seminary in Orlando, Florida.

Dr. Matt Friedeman is Professor of Evangelism and Discipleship at Wesley Biblical Seminary.

Rev. Michael J. Glodo is Associate Professor of Biblical Studies at Reformed Theological Seminary in Orlando, Florida.

Dr. Robert G. Lister is Associate Professor of Biblical and Theological Studies at the Talbot School of Theology.

Rev. Jim Maples is Director of the Doctor of Ministry in Pastoral Leadership program at Birmingham Theological Seminary.

Dr. John E. McKinley is Associate Professor of Biblical and Theological Studies at Talbot School of Theology.

Dr. R. Albert Mohler, Jr. is President of The Southern Baptist Theological Seminary.

Dr. Thomas J. Nettles is Professor of Historical Theology at The Southern Baptist Theological Seminary.

Dr. Jonathan T. Pennington is Associate Professor of New Testament Interpretation and the Director of Research Doctoral Studies at The Southern Baptist Theological Seminary.

Dr. Glen G. Scorgie is Professor of Theology at Bethel Seminary, San Diego.

Dr. James D. Smith III is Associate Professor of Church History at Bethel Seminary, San Diego, and Adjunct Professor of Religion at the University of San Diego.

Dr. Mark L. Strauss is Professor of New Testament at Bethel Seminary, San Diego.

Dr. Frank Thielman is the Presbyterian Professor of Divinity in New Testament at Beeson Divinity School.

Dr. K. Erik Thoennes is Professor of Biblical and Theological Studies at Biola University's Talbot School of Theology and is Chair of the Biblical and Theological Studies Theology Department.

Dr. Derek Thomas is Professor of Systematic and Historical Theology at Reformed Theological Seminary in Atlanta.

Dr. Bill Ury was Professor of Systematic and Historical Theology at Wesley Biblical Seminary for 24 years and now serves as Pastor of Elizabeth City Evangelical Methodist Church in North Carolina.

Rev. Dr. Simon Vibert is Senior Pastor of Christ Church Virginia Water, England, and the former Vice Principal and Director of the School of Preaching at Wycliffe Hall, Oxford.

Dr. Peter Walker has served as Professor of Biblical Studies at Trinity School for Ministry and as Associate Vice-Principal at Wycliffe Hall, Oxford. He is currently an instructor with Jerusalem Center for Biblical Studies.

Dr. Stephen J. Wellum is Professor of Christian Theology at The Southern Baptist Theological Seminary.

GLOSSARY

ascension – Event forty days after the resurrection in which Jesus was taken up bodily into heaven in full view of his apostles

atonement – A sacrifice made to remove the guilt of sin and reconcile the sinner with God

Beatitudes – Jesus' statements in Matthew 5:3-12 that each begin with the phrase "Blessed are"

Chalcedon – City in Asia Minor where a church council was held in A.D. 451 to defend traditional Christian doctrines and deny heresies

Chalcedonian Creed – Creed written in A.D. 451 by a church council in the city of Chalcedon that affirmed, among other things, that Jesus is "truly God and truly man"; also called the Chalcedonian Symbol, and the Definition of Chalcedon

Christ – From the Greek word "*christos*" meaning "the anointed" or "anointed one"; closely tied to the Old Testament Hebrew term "messiah"

christos – Greek word (transliteration) for Christ; used in the Septuagint to translate "*mashiach*" or "messiah," meaning "anointed one"

Council of Chalcedon – Church council held in A.D. 451 in the city of Chalcedon that affirmed, among other things, that Jesus is truly God and truly man

crucifixion – a form of the death penalty used in the ancient Roman Empire in which criminals were tied or nailed to a cross and then hung there until they died, typically by suffocation; the means by which Jesus died

David – Second Old Testament king of Israel who received the promise that his descendant would sit on the throne and reign forever

Elijah – Old Testament prophet who appeared along with Moses at the transfiguration of Jesus

Farewell Discourse – Jesus' final words to the eleven faithful apostles found in John 14–16

Gregory of Nazianzus – Bishop of Constantinople and influential theologian who lived from A.D. 325 to 389

Herod the Great – Jewish king appointed by the Romans who ruled from 37 B.C. until his death in 4 B.C.; known to have ordered the slaughter of all male children two years old and under after he learned of Jesus' birth

hypostatic union – Phrase used to express the doctrine that the divine and human natures of Christ are united in one person

impeccability – Inability to sin; often used to refer to the fact that Jesus was incapable of sinning

imputation – The act in which God assigned the guilt of sinners to the person of Christ

incarnation – Term that refers to Jesus' permanent assumption of a human nature

intercession – Mediation or petition through prayer on behalf of another

John the Baptist – New Testament prophet who called for true repentance and proclaimed that the arrival of God's kingdom was near; identified Jesus as the Messiah and prepared the way for Jesus' public ministry

Joseph (the carpenter) – Husband of Mary (the mother of Jesus) and a descendant of King David

Last Supper – Final meal shared by Jesus and his disciples on the night he was betrayed

Lord's Supper – Christian sacrament or ordinance using bread and wine to symbolically commemorate Jesus' sacrifice on the cross until his promised return

Mary – Young Jewish woman who became the mother of Jesus through the power of the Holy Spirit while she was still a virgin; wife of Joseph the carpenter

mashiach – Hebrew word (transliteration) for "messiah"; anointed one

Messiah – Hebrew word meaning "anointed one"; the great King from David's royal line who would bring about the transition from this age to the age to come; translated "Christos" in Greek

Moses – Old Testament prophet and deliverer who led the Israelites out of Egypt; man with whom God made a national "covenant of law" and who administered the Ten Commandments and the Book of the Covenant to the Israelites; also appeared with Elijah at Jesus' transfiguration

new covenant – The covenant of fulfillment in Christ; first mentioned in Jeremiah 31:31

Passion, the – From the Greek word "*pascho*" (transliteration) meaning "to suffer"; refers to Jesus' suffering and death, beginning the night of his arrest

Passover – Jewish festival remembering when God delivered Israel out of slavery in Egypt

Pentecost – Jewish festival, often called the "Feast of Weeks," that celebrated the early harvest; celebrated by Christians as the day

the Holy Spirit was poured out on the early church

repentance – A heartfelt aspect of faith whereby we genuinely reject and turn away from our sin

session – Theological term used to refer to Jesus' ongoing rule and ministry of intercession while seated at the right hand of God the Father

Transfiguration – Event recorded in Matthew 17:1-8, Mark 9:2-8, and Luke 9:28-36 when Jesus was revealed to his disciples in glory

Triumphal Entry – Jesus' entry into Jerusalem one week prior to his crucifixion and death in which the people laid palm branches and cloaks on the road and loudly praised him